

VI DYREKTYWA VAT RADY UE (77/388/EEC)

**W TŁUMACZENIU
RENATY GIEDROJĆ I ZESPOŁU VAT FIRMY ERNST & YOUNG**

Stan prawny: styczeń 2005 r.

**SZÓSTA DYREKTYWA RADY
z 17 maja 1977 roku
w sprawie harmonizacji przepisów Państw Członkowskich dotyczących podatków obrotowych
– wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku
(77/388/EEC)**

Rada Wspólnot Europejskich,

mając na względzie Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, zwłaszcza artykuły 99 i 100,

mając na względzie propozycję Komisji,

mając na względzie opinię Parlamentu Europejskiego,

mając na względzie opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

zważywszy, że wszystkie Państwa Członkowskie przyjęły system podatku od wartości dodanej zgodnie z pierwszą i drugą Dyrektywą Rady z dnia 11 kwietnia 1967 roku w sprawie harmonizacji przepisów Państw Członkowskich w zakresie podatków obrotowych;

zważywszy, że zgodnie z Decyzją z dnia 21 kwietnia 1970 roku w sprawie zastąpienia wpłat finansowych dokonywanych przez Państwa Członkowskie przez środki własne Wspólnot, budżet Wspólnot będzie, niezależnie od innych przychodów, finansowany w całości ze środków własnych Wspólnot; zważywszy, że środki te mają obejmować środki pochodzące z podatku od wartości dodanej uzyskane poprzez zastosowanie wspólnej stawki podatku do podstawy naliczenia określonej w jednolity sposób zgodnie z zasadami Wspólnoty;

zważywszy, że należy osiągnąć dalszy postęp w skutecznym eliminowaniu ograniczeń w zakresie przepływu osób, towarów, usług i kapitału oraz w zakresie integracji gospodarek krajowych;

zważywszy, że należy wziąć pod uwagę cel określony jako zniesienie opodatkowania importu i zwolnienie przysługujące z tytułu eksportu w obrocie między Państwami Członkowskimi; zważywszy, że należy zapewnić, by wspólny system podatków obrotowych nie wprowadzał nierównego traktowania w zależności od pochodzenia towarów i usług, tak by ostatecznie możliwe było stworzenie wspólnego rynku umożliwiającego równą konkurencję i będącego rzeczywistym rynkiem wewnętrznym;

zważywszy, że w celu wzmocnienia neutralnego charakteru podatku pojęcia „podatnik” należy sprecyzować, tak by umożliwić Państwom Członkowskim objęcie jego zakresem osób wykonujących określone transakcje sporadycznie;

zważywszy, że pojęcie „transakcja opodatkowana” wiązało się z trudnościami, zwłaszcza w zakresie transakcji traktowanych jako transakcje opodatkowane; zważywszy, że pojęcia te należy sprecyzować;

zważywszy, że ustalenie miejsca opodatkowania transakcji było przedmiotem sporów dotyczących właściwości Państw Członkowskich, zwłaszcza w zakresie dostaw towarów do montażu oraz świadczenia usług; zważywszy, że mimo iż miejsce, w którym opodatkowane jest świadczenie usług powinno być zasadniczo definiowane jako miejsce, w którym usługodawca posiada główne miejsce prowadzenia działalności, miejsce to należy definiować jako znajdujące się w kraju usługobiorcy, w szczególności w przypadku określonych usług świadczonych między podatnikami, jeśli koszt usług wliczony jest w cenę towarów;

zważywszy, że należy ujednolicić pojęcia zdarzenia podlegającego opodatkowaniu i *momentu powstania obowiązku podatkowego*¹, jeśli wprowadzenie i jakiegokolwiek późniejsze zmiany stawki wspólnotowej mają nastąpić w tym samym czasie we wszystkich Państwach Członkowskich;

zważywszy, że należy ujednolicić podstawę opodatkowania, tak by zastosowanie stawki wspólnotowej do transakcji opodatkowanych prowadziło do porównywalnych wyników we wszystkich Państwach Członkowskich;

zważywszy, że stawki stosowane przez Państwa Członkowskie muszą umożliwiać normalne odliczenie podatku naliczonego na poprzednim etapie;

zważywszy, że należy sporządzić wspólny wykaz zwolnień, tak aby środki własne Wspólnot mogły być pobierane w jednolity sposób we wszystkich Państwach Członkowskich;

zważywszy, że zasady dotyczące odliczeń należy ujednolicić w zakresie, w jakim wpływają one na wysokość kwot faktycznie pobranych; zważywszy, że kwotę podlegającą proporcjonalnemu odliczeniu należy obliczać w podobny sposób we wszystkich Państwach Członkowskich;

zważywszy, że należy wskazać, które osoby zobowiązane są do zapłaty podatku, w szczególności w odniesieniu do usług świadczonych przez osobę mającą siedzibę w innym kraju;

zważywszy, że obowiązki podatników należy ujednolicić w największym możliwym stopniu, tak by zagwarantować pewność poboru podatków w jednolity sposób we wszystkich Państwach Członkowskich; zważywszy, że podatnicy powinni w szczególności sporządzać okresowe zbiorcze zeznanie dotyczące transakcji, zawierające zarówno kwoty podatku naliczonego, jak i należnego, jeśli wydaje się to konieczne w celu określenia i monitorowania podstawy naliczenia środków własnych;

zważywszy, że niezależnie od powyższego Państwa Członkowskie powinny być w stanie utrzymać specjalne zasady opodatkowania dla małych przedsiębiorców, zgodnie ze wspólnymi przepisami oraz w celu osiągnięcia ich większego ujednolicenia; zważywszy, że Państwa Członkowskie powinny zachować swobodę w zakresie zastosowania specjalnego systemu dotyczącego zryczałtowanych odliczeń naliczonego

¹ Ang. „charge to tax”. Z kontekstu wynika, że chodzi o moment powstania obowiązku podatkowego, określany w dalszej części VI Dyrektywy sformułowaniem: „tax becomes chargeable when...”.

podatku od wartości dodanej dla rolników nieobjętych normalnymi zasadami opodatkowania; zważywszy, że należy określić podstawowe zasady tego systemu i przyjąć w odniesieniu do tych rolników wspólną metodę obliczania wartości dodanej do celów poboru środków własnych;

zważywszy, że należy zapewnić jednolite stosowanie przepisów niniejszej Dyrektywy; zważywszy, że w tym celu należy określić wspólnotową procedurę w zakresie przeprowadzania konsultacji; zważywszy, że powołanie Komitetu do spraw podatku od wartości dodanej umożliwiłoby bliską współpracę Państw Członkowskich i Komisji;

zważywszy, że Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość, w określonych granicach i pod pewnymi warunkami, wprowadzania lub kontynuowania stosowania środków specjalnych stanowiących derogacje od przepisów niniejszej Dyrektywy w celu uproszczenia nakładania podatku lub zapobieżenia oszustwom bądź unikaniu opodatkowania;

zważywszy, że może się okazać wskazane upoważnienie Państw Członkowskich do zawarcia z krajami niebędącymi krajami członkowskimi lub z organizacjami międzynarodowymi umów zawierających derogacje od niniejszej Dyrektywy;

zważywszy, że niezwykle istotne jest wprowadzenie okresu przejściowego w celu umożliwienia stopniowego dostosowywania przepisów krajowych w określonych obszarach,

uchwaliła niniejszą Dyrektywę:

TYTUŁ I. PRZEPISY WPROWADZAJĄCE

Artykuł 1

Państwa Członkowskie zmodyfikują obecne systemy podatku od wartości dodanej zgodnie z następującymi przepisami.

Państwa Członkowskie wprowadzą niezbędne *ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne*² w celu zapewnienia wejścia w życie zmodyfikowanego systemu podatku od wartości dodanej w możliwie najkrótszym czasie, nie później jednak niż 1 stycznia 1978 r.

TYTUŁ II. PRZEDMIOT OPODATKOWANIA

Artykuł 2

Następujące czynności podlegają opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej:

1. dostawa towarów i świadczenie usług na terytorium kraju wykonywane za wynagrodzeniem przez podatnika, występującego w takim charakterze,

² ang. laws, regulations, administrative provisions

2. import towarów.

TYTUŁ III. WŁAŚCIWOŚĆ TERYTORIALNA

Artykuł 3

1. Dla celów niniejszej Dyrektywy:
 - „terytorium Państwa Członkowskiego” oznacza terytorium kraju zdefiniowane dla każdego Państwa Członkowskiego w ustępie 2 i 3,
 - „Wspólnota” i „terytorium Wspólnoty” oznacza terytorium Państw Członkowskich zdefiniowane dla każdego Państwa Członkowskiego w ustępie 2 i 3,
 - „terytorium trzecie” i „kraj trzeci” oznacza jakichkolwiek inne terytorium poza terytorium zdefiniowanym w ustępie 2 i 3 jako terytorium Państwa Członkowskiego.
2. Dla celów niniejszej Dyrektywy „terytorium kraju” oznacza terytorium, na którym stosuje się postanowienia Traktatu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej zdefiniowane dla każdego Państwa Członkowskiego w artykule 227.
3. Następujące terytoria poszczególnych Państw Członkowskich wyłączone są z terytorium kraju:
 - Republika Federalna Niemiec: Wyspa Heligoland, terytorium Büsingen
 - Królestwo Hiszpanii: Ceuta, Melilla
 - Republika Włoska: Livigno, Campione d’Italia, włoskie wody terytorialne jeziora LuganoNastępujące terytoria poszczególnych Państw Członkowskich są również wyłączone z terytorium kraju:
 - Królestwo Hiszpanii: Wyspy Kanaryjskie
 - Republika Francuska: departamenty zamorskie
 - Grecja: Agio, Opos
4. Niezależnie od postanowień ustępu 1, w związku z konwencjami i traktatami zawartymi odpowiednio z Republiką Francuską i Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii, Księstwo Monako i Wyspa Man nie będą traktowane dla celów stosowania niniejszej Dyrektywy jako terytorium trzecie. Państwa Członkowskie podejmą kroki w celu zapewnienia by transakcje zawierane lub wykonywane:
 - w Księstwie Monako traktowane były jako transakcje zawierane lub wykonywane w Republice Francuskiej,
 - na Wyspie Man traktowane były jako transakcje zawierane lub wykonywane w Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii.
5. W przypadku stwierdzenia przez Komisję, że dalsze stosowanie przepisów ustępu 3 i 4 nie znajduje uzasadnienia, zwłaszcza w zakresie konkurencyjności lub środków własnych, Komisja przedstawi stosowne propozycje Radzie.

TYTUŁ IV. PODATNICY

Artykuł 4

1. „Podatnik” oznacza każdą osobę prowadzącą niezależnie, w jakimkolwiek miejscu, jakąkolwiek działalność gospodarczą określoną w ustępie 2, bez względu na cel lub wyniki tej działalności.
2. Działalność gospodarcza, o której mowa w ustępie 1, obejmuje wszelką działalność producentów, handlowców i osób świadczących usługi, w tym działalność górniczą i rolniczą oraz działalność w ramach wolnych zawodów. Za działalność gospodarczą uznaje się również wykorzystywanie majątku rzeczowego i wartości niematerialnych i prawnych w celu uzyskiwania z tego tytułu stałego dochodu.

3. Państwa Członkowskie mogą uznać za podatnika jakąkolwiek osobę, która przeprowadza sporadycznie transakcje związane z działalnością wymienioną w ustępie 2, w szczególności:

- (a) dostawę, przed pierwszym użytkowaniem, budynków lub części budynków oraz gruntu zajmowanego przez te budynki; Państwa Członkowskie mogą ustalić warunki stosowania wyżej wspomnianego kryterium pierwszego użytkowania do przebudowy budynków i zajmowanego przez nie gruntu.

Państwa Członkowskie mogą stosować kryteria inne, niż kryterium pierwszego użytkowania, na przykład kryterium długości okresu między datą zakończenia budowy budynku i datą pierwszej dostawy lub okresu między datą pierwszego zasiedlenia i datą kolejnej dostawy, pod warunkiem, że okresy te nie przekraczają odpowiednio pięciu lat i dwóch lat.

„Budynek” oznacza wszelkie konstrukcje trwale połączone z gruntem lub wbudowane w grunt;

- (b) dostawę gruntu budowlanego.

„Grunty budowlane” oznaczają wszelkie grunty niezabudowane lub zabudowane zdefiniowane jako takie przez Państwa Członkowskie.

4. Użycie określenia „niezależnie” w ustępie 1 oznacza wyłączenie z opodatkowania pracowników i innych osób związanych z pracodawcą umową o pracę lub na podstawie jakiegokolwiek innego stosunku prawnego ustanawiającego stosunek pracodawcy i pracownika w zakresie warunków pracy, wynagrodzenia i odpowiedzialności pracodawcy.

Pod warunkiem przeprowadzenia konsultacji określonych w artykule 29, każde Państwo Członkowskie może traktować jako jednego podatnika podmioty posiadające siedzibę na terytorium kraju, które, pomimo prawnej niezależności, pozostają w bliskich związkach o charakterze finansowym, ekonomicznym i organizacyjnym.

5. Nie uznaje się za podatników państwowych, regionalnych i lokalnych organów administracji oraz innych organów podlegających prawu publicznemu w zakresie czynności lub transakcji, w których uczestniczą jako organy publiczne, nawet jeśli w związku z tymi czynnościami lub transakcjami organy te pobierają opłaty i inne należności.

Jednakże, jeżeli traktowanie tych organów jako osób niebędących podatnikami w związku z tymi czynnościami lub transakcjami prowadziło do istotnego pogorszenia zasad konkurencji, organy te powinny być uznane za podatników w zakresie tych czynności lub transakcji.

W każdym przypadku, organy te uznaje się za podatników w związku z czynnościami wymienionymi w załączniku D, chyba że czynności te wykonywane są na małą skalę uzasadniającą ich pominięcie.

Państwa Członkowskie mogą uznać wykonywanie przez powyższe organy czynności zwolnionych na podstawie artykułu 13 lub 28 za czynności, w których uczestniczą one jako organy publiczne.

TYTUŁ V. TRANSAKCJE PODLEGAJĄCE OPODATKOWANIU

Artykuł 5 Dostawa towarów

1. „Dostawa towarów” oznacza przeniesienie prawa do dysponowania rzeczą jak właściciel.
2. Energię elektryczną, gaz, ciepło, chłodzenie i tym podobne uznaje się za rzeczy.

3. Państwa Członkowskie mogą uznać za rzeczy:
 - (a) określone prawa na nieruchomościach;
 - (b) prawa rzeczowe dające posiadaczowi prawo do używania nieruchomości;
 - (c) udziały lub inne tytuły będące odpowiednikiem udziałów, dające ich posiadaczowi, *de iure* lub *de facto*, prawo własności lub posiadania nieruchomości lub jej części.
4. Dostawa w rozumieniu ustępu 1 obejmuje również:
 - (a) przeniesienie, w związku z nakazem wydanym przez organ publiczny lub w jego imieniu, a także z mocy prawa, własności mienia za wypłatą odszkodowania;
 - (b) rzeczywiste wydanie towarów, na mocy postanowień umowy mającej na celu udostępnienie towarów do używania na czas określony lub sprzedaży towarów z odroczonym terminem płatności, która to umowa przewiduje przeniesienie własności najpóźniej po wniesieniu ostatniej raty płatności;
 - (c) przekazanie towarów zgodnie z umową, która przewiduje prowizję od zakupu lub sprzedaży.
5. Państwa Członkowskie mogą uznać wykonanie określonych robót budowlanych za dostawę w rozumieniu ustępu 1.
6. Za dostawę za wynagrodzeniem rozumie się również wykorzystanie przez podatnika towarów stanowiących składniki majątku jego przedsiębiorstwa do jego celów prywatnych, na potrzeby jego pracowników, lub nieodpłatne zbycie tych towarów bądź, ogólnie ich wykorzystanie do celów innych niż działalność gospodarcza, jeżeli w stosunku do tych towarów lub ich części podatnikowi przysługiwało prawo do odliczenia całości lub części podatku naliczonego. Nie uznaje się jednak za dostawę przekazania próbek lub prezentów o niewielkiej wartości w ramach prowadzonej przez podatnika działalności gospodarczej.
7. Państwa Członkowskie mogą uznać za dostawę za wynagrodzeniem następujące czynności:
 - (a) wykorzystanie przez podatnika do celów prowadzonej działalności towarów wyprodukowanych, wybudowanych, wydobytych, przetworzonych, zakupionych lub importowanych w ramach prowadzonej działalności, jeśli podatek naliczony przy zakupie takich towarów od innego podatnika nie podlegałby w całości odliczeniu;
 - (b) wykorzystanie towarów przez podatnika do celów transakcji nieopodatkowanej, w przypadku uzyskania prawa do odliczenia całkowitej lub częściowej kwoty VAT od tych towarów przy ich nabyciu lub wykorzystaniu zgodnie z punktem (a);
 - (c) z wyjątkiem przypadków wymienionych w ustępie 8, zatrzymanie towarów przez podatnika lub jego następców w sytuacji zaprzestania prowadzenia opodatkowanej działalności gospodarczej, w przypadku uzyskania prawa do odliczenia całkowitej lub częściowej kwoty VAT od tych towarów przy ich nabyciu lub wykorzystaniu zgodnie z punktem (a).
8. W przypadku transferu, za wynagrodzeniem lub bez wynagrodzenia, lub wniesienia do spółki całego lub części majątku przedsiębiorstwa, Państwa Członkowskie mogą przyjąć, iż takie zdarzenie nie będzie traktowane jak dostawa towarów, zaś odbiorca będzie traktowany jak następca prawny wnoszącego. W uzasadnionych okolicznościach, Państwa Członkowskie mogą podjąć niezbędne kroki w celu niedopuszczenia do pogorszenia warunków konkurencji w przypadkach, gdy odbiorca podlega częściowo zwolnieniu od opodatkowania.

Artykuł 6 **Świadczenie usług**

1. "Świadczenie usług" oznacza każdą transakcję, która nie jest dostawą towarów w rozumieniu artykułu 5.

Za świadczenie usług mogą być uważane między innymi:

- przeniesienie wartości niematerialnych i prawnych niezależnie od tego, czy wartości te są przedmiotem dokumentu ustanawiającego tytuł własności,
- zobowiązanie do zaniechania czynności lub znoszenia czynności lub sytuacji,
- wykonywanie usług na podstawie zamówienia złożonego przez organ publiczny lub w jego imieniu lub z mocy prawa.

2. Następujące czynności uznaje się za świadczenie usług za wynagrodzeniem:

- (a) wykorzystywanie towarów stanowiących składniki majątku przedsiębiorstwa na potrzeby prywatne podatnika lub jego pracowników lub ogólnie do celów innych, niż cele prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w przypadku gdy podatek naliczony przy zakupie tych towarów podlega w całości lub w części odliczeniu;
- (b) nieodpłatne świadczenie usług przez podatnika na jego potrzeby osobiste lub jego pracowników lub ogólnie na cele inne, niż cele prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

Państwa Członkowskie mogą odstąpić od wykonywania postanowień niniejszego ustępu, o ile nie prowadzi to do pogorszenia warunków konkurencji.

- 3. W celu niedopuszczenia do pogorszenia warunków konkurencji i pod warunkiem przeprowadzenia konsultacji, o których mowa w artykule 29, Państwa Członkowskie mogą traktować jako świadczenie usług za wynagrodzeniem świadczenie usług przez podatnika do celów własnego przedsiębiorstwa, jeśli podatek naliczony od tych usług, gdyby były świadczone przez innego podatnika, nie podlegały odliczeniu w całości.
- 4. W przypadku, w którym podatnik działając we własnym imieniu, lecz na rachunek innej osoby, bierze udział w świadczeniu usług, uznaje się, że podatnik ten nabył i wyświadczył te usługi.
- 5. Artykuł 5(8) stosuje się odpowiednio do świadczenia usług.

Artykuł 7 **Import**

1. Import towarów oznacza:

- (a) wprowadzenie na terytorium Wspólnoty towarów nie spełniających warunków określonych w artykułach 23 i 24 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, lub w przypadku, gdy towary podlegające Traktatowi ustanawiającemu Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, nie zostały dopuszczone do obrotu;
- (b) wprowadzenie na terytorium Wspólnoty z terytorium trzeciego towarów innych niż towary, o których mowa w punkcie (a).

2. Miejscem importu towarów jest Państwo Członkowskie, na terytorium którego znajdują się towary w momencie ich wprowadzenia na terytorium Wspólnoty.

3. Niezależnie od postanowień ustępu 2, w przypadku gdy towary, o których mowa w ustępie 1(a), w momencie wprowadzania na terytorium Wspólnoty są obejmowane jedną z procedur, o których mowa w artykule 16(1)(B)(a), (b), (c), i (d), procedurą odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od cła lub procedurą tranzytu zewnętrznego, za miejsce importu towarów uznaje się Państwo Członkowskie, na terytorium którego procedura ta zostanie zakończona.

Odpowiednio, w przypadku objęcia towarów, o których mowa w ustępie 1(b), w momencie wprowadzania na terytorium Wspólnoty, jedną z procedur, o których mowa w artykule 33a(1)(b) lub (c), za miejsce importu towarów uznaje się Państwo Członkowskie, na terytorium którego procedura ta zostanie zakończona.

TYTUŁ VI. MIEJSCE POWSTANIA OBOWIĄZKU PODATKOWEGO

Artykuł 8
Dostawa towarów

1. Za miejsce dostawy towarów uznaje się:

- (a) w przypadku towarów wysłanych lub przewożonych przez dostawcę, odbiorcę lub osobę trzecią: miejsce, w którym znajdują się towary w momencie rozpoczęcia wysyłki lub przewozu do odbiorcy. W przypadku instalacji lub montażu towarów przez dostawcę lub w jego imieniu, bez względu na to czy będzie miał miejsce rozruch próbny, za miejsce dostawy uznaje się miejsce, w którym towar zostanie zainstalowany lub zmontowany. Jeśli instalacja lub montaż odbywają się w Państwie Członkowskim innym, niż państwo dostawcy, Państwo Członkowskie, na terytorium którego odbywa się instalacja lub montaż podejmie wszelkie niezbędne kroki w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania w tym państwie;
- (b) w przypadku towarów, które nie są wysyłane lub przewożone: miejsce, w którym znajdują się towary w trakcie dostawy;
- (c) w przypadku towarów dostarczanych na pokładach statków, samolotów lub pociągów w ramach przewozu osób w tej części w jakiej odbywa się on na terytorium Wspólnoty: miejsce rozpoczęcia przewozu osób.
- (d) w przypadku dostaw gazu za pośrednictwem systemu dystrybucji gazu ziemnego lub dostaw energii elektrycznej na rzecz pośrednika opodatkowanego – miejsce, w którym opodatkowany pośrednik ma siedzibę lub stałe miejsce prowadzenia działalności, dla którego towary są dostarczane, lub w przypadku braku siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności – miejsce, w którym posiada stały adres lub zwykle mieszka.**

Dla celów niniejszego przepisu „pośrednik opodatkowany” oznacza podatnika, którego głównym przedmiotem działalności w odniesieniu do zakupów gazu i energii elektrycznej jest odprzedaż tych produktów i który zużywa te produkty na własne potrzeby jedynie w niewielkim zakresie;

- (e) W przypadku dostaw gazu za pośrednictwem systemu dystrybucji gazu ziemnego lub dostaw energii elektrycznej, jeżeli takie dostawy nie są objęte punktem (d) – miejsce, w którym klient faktycznie zużywa³ tych towarów. Jeśli klient faktycznie nie zużyje towarów w całości lub w części, przyjmuje się, że nieużyte towary zostały zużyte⁴ w miejscu, w którym klient ma siedzibę lub posiada stałe miejsce prowadzenia działalności, dla którego towary są dostarczane. W przypadku braku siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności, przyjmuje się, że klient zużył te towary w miejscu, w którym posiada stały adres lub zwykle mieszka.**

Dla potrzeb niniejszego przepisu:

- “część przewozu osób na terytorium Wspólnoty” oznacza część przewozu odbywającego się, bez postoju na terytorium trzecim, między miejscem rozpoczęcia przewozu i miejscem zakończenia przewozu osób,
- “miejsce rozpoczęcia przewozu osób” oznacza pierwsze miejsce przyjęcia pasażerów na pokład na terytorium Wspólnoty, również po etapie podróży poza terytorium Wspólnoty,

³ Ang. Effective use and consumption

⁴ Ang. used and consumed

- "miejsce zakończenia przewozu osób" oznacza w przypadku pasażerów, którzy rozpoczęli podróż na terytorium Wspólnoty, ostatnie miejsce zejścia pasażerów z pokładu na terytorium Wspólnoty, również przed etapem podróży poza Wspólnotą.

W przypadku podróży powrotnej, etap powrotu uznaje się za odrębny przewóz.

Nie później niż 30 czerwca 1993 roku Komisja przedstawi Radzie, raport wraz z ewentualnymi stosownymi propozycjami, na temat miejsca opodatkowania towarów dostarczonych z przeznaczeniem do konsumpcji i usług, w tym usług restauracyjnych świadczonych na rzecz pasażerów statków, samolotów i pociągów.

Do 31 grudnia 1993 roku, po konsultacjach z Parlamentem Europejskim, Rada podejmie jednomyślną decyzję dotyczącą propozycji Komisji.

Do 31 grudnia 1993 roku Państwa Członkowskie mogą zwolnić lub kontynuować stosowanie zwolnienia od podatku od wartości dodanej towarów dostarczanych do celów konsumpcji w środkach transportu, dla których miejsce opodatkowania ustala się zgodnie z ww. przepisami, z prawem do odliczenia podatku zapłaconego wcześniejszych etapach obrotu.

2. Niezależnie od postanowień ustępu 1(a), w przypadku gdy miejsce nadania ładunku lub transportu towarów znajduje się na terytorium trzecim, uznaje się, że miejsce dostawy dokonanej przez importera w rozumieniu artykułu 21(4), oraz miejsce kolejnych dostaw znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego, w którym dokonano importu towarów.

Artykuł 9 **Świadczenie usług**

1. Za miejsce świadczenia usługi uznaje się miejsce, w którym świadczący usługę posiada swoje przedsiębiorstwo lub stałe miejsce prowadzenia działalności przez które świadczona jest usługa albo, w przypadku braku przedsiębiorstwa lub stałego miejsca prowadzenia działalności, przez które świadczona jest usługa, miejsce, w którym świadczący usługę posiada stały adres lub zwykle mieszka.
2. Jednakże:
 - (a) za miejsce świadczenia usług związanych z nieruchomościami, w tym usług pośredników handlu nieruchomościami lub rzeczoznawców, jak też usług w zakresie przygotowywania i koordynacji prac budowlanych takich, jak usługi architektów i spółek prowadzących nadzór w miejscu budowy, uznaje się miejsce, w którym dana nieruchomość się znajduje,
 - (b) za miejsce świadczenia usług transportowych uznaje się miejsce, w którym odbywa się transport z uwzględnieniem przebytych odległości,
 - (c) za miejsce świadczenia usług związanych z:
 - działalnością kulturalną, artystyczną, sportową, naukową, oświatową, rozrywkową itp., w tym działalnością prowadzoną przez organizatorów tego rodzaju imprez oraz, o ile ma to zastosowanie, świadczeniem usług pomocniczych,
 - działalnością pomocniczą w stosunku do usług transportowych, np. załadunkiem, rozładunkiem, przenoszeniem itp.,
 - wyceną rzeczy ruchomych,
 - pracami związanymi z rzeczami ruchomymiuznaje się miejsce, w którym usługi te zostały fizycznie wykonane.
 - (d) *(skreślony)*

(e) za miejsce świadczenia niżej wymienionych usług, w przypadku świadczenia ich na rzecz odbiorców spoza Wspólnoty lub podatników posiadających siedzibę na terytorium Wspólnoty, ale w kraju innym, niż kraj świadczącego usługę, uznaje się miejsce, w którym odbiorca usługi posiada swoje przedsiębiorstwo lub stałe miejsce prowadzenia działalności, do którego dostarczana jest usługa albo, w przypadku braku takiego miejsca, miejsce, w którym odbiorca usługi ma stały adres lub zwykle mieszka:

- przeniesienie praw do autorskich praw majątkowych, patentów, znaków towarowych i praw pokrewnych oraz upoważnienie do korzystania z tych praw,
- usługi reklamowe,
- usługi konsultantów, inżynierów, biur konsultingowych, prawników, księgowych itp. oraz usługi przetwarzania danych oraz dostarczania informacji,
- zobowiązania się do zaniechania dokonywania, w całości lub w części, czynności lub wykonywania praw, o których mowa w punkcie (e),
- transakcje bankowe, finansowe i ubezpieczeniowe, w tym reasekuracja, z wyjątkiem wynajmu skrytek sejfowych,
- udostępnianie personelu,
- usługi pośredników działających w imieniu i na rachunek innej osoby, jeśli nabywają na rzecz zlecającego usługi wymienione w punkcie (e),
- najem rzeczy ruchomych, z wyjątkiem wszelkich rodzajów środków transportu,
- **zapewnianie dostępu oraz transport lub przesył za pośrednictwem systemów dystrybucji gazu ziemnego i energii elektrycznej oraz świadczenie innych usług bezpośrednio z nimi związanych,**
- usługi telekomunikacyjne,
- usługi nadawania programów radiowych i telewizyjnych
- usługi świadczone drogą elektroniczną, między innymi usługi wymienione w załączniku L.

Za usługi telekomunikacyjne uważa się usługi związane z transmisją, emisją lub odbiorem sygnałów, tekstów, obrazów i dźwięków lub innych informacji o dowolnym charakterze przekazywanych za pośrednictwem systemu przewodowego, systemu bezprzewodowego, światłowodów lub innego systemu elektromagnetycznego, w tym również związane z tym usługi polegające na umożliwieniu korzystania z systemu niezbędnego do transmisji, emisji lub odbioru sygnałów, tekstów, obrazów i dźwięków lub innych informacji o dowolnym charakterze. Usługi telekomunikacyjne w rozumieniu tego artykułu obejmują również zapewnianie dostępu do globalnej sieci informacyjnej.

(f) miejsce świadczenia usług, o których mowa w ostatnim tiret punktu (e), w przypadku ich wykonywania na rzecz osób niebędących podatnikami, które mają siedzibę, stały adres lub które zwykle mieszkają w Państwie Członkowskim, przez podatnika, który ma siedzibę lub posiada stałe miejsce prowadzenia działalności, z którego wykonywana jest usługa, poza Wspólnotą, bądź który w przypadku braku siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności posiada stały adres lub zwykle mieszka poza Wspólnotą – miejsce, w którym osoba niebędąca podatnikiem posiada siedzibę, stały adres lub w którym zwykle mieszka.

3. W celu niedopuszczenia do podwójnego opodatkowania, braku opodatkowania lub pogorszenia warunków konkurencji, Państwa Członkowskie mogą, w zakresie świadczenia usług wymienionych w ustępie 2(e), z wyjątkiem usług wymienionych w ostatnim tiret w przypadku ich świadczenia na rzecz osób niebędących podatnikami, oraz w odniesieniu do najmu wszelkich rodzajów środków transportu uznać, że:

(a) miejsce świadczenia usług, które zgodnie z niniejszym artykułem znajdowałoby się na terytorium kraju, znajduje się poza terytorium Wspólnoty, jeśli rzeczywiste użytkowanie i korzystanie z usług ma miejsce poza terytorium Wspólnoty;

(b) miejsce świadczenia usług, które zgodnie z niniejszym artykułem znajdowałoby się poza terytorium Wspólnoty, znajduje się na terytorium kraju, jeśli rzeczywiste użytkowanie i korzystanie z usług ma miejsce na terytorium kraju.

4. W przypadku usług telekomunikacyjnych oraz nadawania programów radiowych i telewizyjnych, o których mowa w ustępie 2(e), świadczonych na rzecz osób niebędących podatnikami, które mają siedzibę, stały adres lub które zazwyczaj mieszkają w Państwie Członkowskim, przez podatnika, który ma siedzibę lub posiada stałe miejsce prowadzenia działalności, z którego wykonywana jest usługa, poza Wspólnotą, bądź który w przypadku braku siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności posiada stały adres lub zazwyczaj mieszka poza Wspólnotą, Państwa Członkowskie stosują ustęp 3(b).

TYTUŁ VII. ZDARZENIE PODLEGAJĄCE OPODATKOWANIU I OBOWIĄZEK PODATKOWY

Artykuł 10

1. (a) „Zdarzenie podlegające opodatkowaniu” oznacza zdarzenie, którego zaistnienie powoduje, iż spełnione zostają prawne przesłanki powstania obowiązku podatkowego.
- (b) „Obowiązek podatkowy” powstaje w momencie, gdy, na mocy obowiązującego prawa, organ podatkowy staje się uprawniony do żądania zapłaty podatku od osoby zobowiązanej do jego zapłaty, mimo że moment płatności podatku może być odroczony.

2. Zdarzenie podlegające opodatkowaniu ma miejsce i obowiązek podatkowy powstaje w momencie gdy towary zostaną dostarczone lub gdy usługi zostaną wykonane. Dostawy towarów inne niż wymienione w artykule 5(4)(b), a także świadczenie usług *stanowiące podstawę do okresowych obciążeń lub płatności*⁵ uważa się za zakończone w momencie upływu okresów, których takie obciążenia lub płatności dotyczą. Państwa Członkowskie mogą w niektórych przypadkach postanowić, że dostawy towarów i świadczenie usług w sposób ciągły uznaje się za zakończone z upływem okresów nie dłuższych niż jeden rok.

Jednakże w przypadku, gdy płatność zostaje dokonana przed dostawą towarów lub wykonaniem usług, obowiązek podatkowy od kwoty tej płatności powstaje w momencie jej otrzymania.

Niezależnie od powyższych postanowień, Państwa Członkowskie mogą postanowić, że w przypadku niektórych transakcji lub dla niektórych kategorii podatników obowiązek podatkowy powstaje:

- nie później niż w chwili wystawienia faktury lub dokumentu pełniącego rolę faktury, lub
- nie później niż w chwili otrzymania zapłaty, lub
- w ustalonym okresie od daty wystąpienia zdarzenia podlegającego opodatkowaniu, w przypadku, gdy faktura lub dokument pełniący rolę faktury nie został wystawiony lub został wystawiony z opóźnieniem.

3. Zdarzenie podlegające opodatkowaniu ma miejsce i obowiązek podatkowy powstaje w momencie importu towarów. Jeżeli towary w momencie wprowadzenia ich na obszar Wspólnoty zostały objęte jedną z procedur wymienionych w artykule 7(3), zdarzenie podlegające opodatkowaniu ma miejsce i obowiązek podatkowy powstaje jedynie wówczas, gdy towary te przestają być objęte tymi procedurami.

Jednakże w przypadku, gdy na importowane towary nałożone jest cło, opłaty importowe na towary rolne lub opłaty ustanowione w ramach wspólnej polityki mające podobny skutek, zdarzenie podlegające opodatkowaniu ma miejsce i obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystąpienia zdarzenia podlegającego tym opłatom i powstania obowiązku ich zapłaty.

⁵ ang. give rise to successive statements of account or payments

Jeśli importowane towary nie podlegają żadnej z wymienionych opłat, w odniesieniu do zaistnienia zdarzenia podlegającego opodatkowaniu oraz momentu powstania obowiązku podatkowego Państwa Członkowskie stosują obowiązujące przepisy dotyczące cel.

TYTUŁ VIII PODSTAWA OPODATKOWANIA

Artykuł 11

A. Na terytorium kraju

1. Podstawę opodatkowania stanowi:

- (a) w odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług innych niż wymienione w punktach (b), (c) i (d) poniżej – wszystko, co stanowi wynagrodzenie, które dostawca otrzymał lub ma otrzymać od nabywcy, klienta lub osoby trzeciej z tytułu tych czynności, włączając subwencje⁶ bezpośrednio związane z ich ceną;
- (b) w odniesieniu do dostaw towarów o których mowa w artykule 5(6) i (7), cena zakupu takich towarów lub towarów podobnych, lub - w przypadku braku ceny zakupu - koszt wytworzenia określony w momencie dostawy tych towarów;
- (c) w odniesieniu do świadczenia usług których mowa w artykule 6(2), całkowity koszt świadczenia tych usług poniesiony przez podatnika;
- (d) w odniesieniu do świadczenia usług, o których mowa w artykule 6(3), wartość rynkowa świadczonych usług.

„Wartość rynkowa” usług oznacza kwotę, jaką nabywca musiałby zapłacić na danym etapie obrotu niezależnemu usługodawcy w warunkach wolnej konkurencji, na zasadach rynkowych obowiązujących na terytorium danego kraju w momencie świadczenia tych usług.

2. Podstawa opodatkowania obejmuje:

- (a) podatki, opłaty i podobne należności, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej;
- (b) dodatkowe koszty, takie jak prowizje, koszty opakowania, transportu i ubezpieczenia, którymi dostawca obciąża nabywcę lub klienta. Państwa Członkowskie mogą uznać za dodatkowe koszty wydatki będące przedmiotem odrębnej umowy.

3. Podstawa opodatkowania nie obejmuje:

- (a) obniżek cen w formie rabatu z tytułu wcześniejszej zapłaty;
- (b) rabatów i bonifikat udzielonych klientowi i uwzględnionych w momencie dostawy towarów lub świadczenia usług;
- (c) kwot otrzymanych przez podatnika od nabywcy lub klienta jako zwrot wydatków poniesionych w imieniu i na rachunek tego nabywcy lub klienta, zaksięgowanych na *koncie rozrachunkowym*⁷

⁶ ang. subsidies

⁷ ang. suspense account

podatnika. Podatnik zobowiązany jest do udokumentowania rzeczywistej kwoty poniesionych wydatków i nie może odliczyć podatku naliczonego dotyczącego tych transakcji.

4. Niezależnie od postanowień ustępów 1, 2 i 3, Państwa Członkowskie, które do 1 stycznia 1993 r. nie skorzystały z możliwości przewidzianej w trzecim akapicie artykułu 12(3)(a), mogą, w przypadku skorzystania z możliwości przewidzianej w części B(6), postanowić, że w przypadku transakcji, o których mowa w drugim akapicie artykułu 12(3)(c), podstawa opodatkowania równa jest części kwoty określonej zgodnie z ustępami 1, 2 i 3.

Część tę określa się w taki sposób, że podatek VAT należny w żadnym przypadku nie będzie niższy niż 5% kwoty określonej zgodnie z ustępami 1, 2 i 3.

B. Import towarów

1. Podstawą opodatkowania jest wartość towarów ustalona dla potrzeb celnych, określona zgodnie z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi. Przepis ten stosuje się również do importu towarów, o którym mowa w artykule 7(1)(b).
2. *(skreślony)*
3. Podstawa opodatkowania obejmuje, jeżeli nie zostały do niej wcześniej włączone:
 - a) podatki, opłaty i podobne należności przypadające do zapłaty poza granicami Państwa Członkowskiego, do którego importowane są towary oraz podatki, opłaty i podobne należności należne z tytułu importu, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej, który ma być nałożony;
 - b) dodatkowe koszty, takie jak prowizje, koszty opakowania, transportu i ubezpieczenia, poniesione do pierwszego miejsca przeznaczenia w granicach terytorium Państwa Członkowskiego, do którego importowane są towary.

„Pierwsze miejsce przeznaczenia” oznacza miejsce wskazane w liście przewozowym lub innym dokumencie, na podstawie którego towary są importowane do Państwa Członkowskiego. W przypadku braku takiego wskazania, jako pierwsze miejsce przeznaczenia uznaje się miejsce, w którym odbywa się pierwszy przeładunek na terytorium Państwa Członkowskiego, do którego importowane są towary.

Dodatkowe koszty, o których mowa powyżej, wliczane są do podstawy opodatkowania także wtedy, gdy powstają w związku z transportem do innego miejsca przeznaczenia w granicach terytorium Wspólnoty, jeżeli miejsce to jest znane w chwili zaistnienia zdarzenia opodatkowanego.

4. Podstawa opodatkowania nie obejmuje składników, o których mowa w części A(3)(a) i (b).
5. Jeżeli towary zostały wywiezione czasowo poza terytorium Wspólnoty i następnie ponownie importowane po dokonaniu poza granicami Wspólnoty ich naprawy, przetworzenia lub dostosowania, lub po ich wytworzeniu lub przeróbce, Państwa Członkowskie podejmą kroki w celu zapewnienia, by towary te były traktowane dla celów VAT tak, jak byłyby traktowane, gdyby czynności wymienione powyżej zostały dokonane na terytorium kraju.
6. Niezależnie od postanowień ustępów od 1 do 4, Państwa Członkowskie, które do 1 stycznia 1993 r. nie skorzystały z możliwości przewidzianej w trzecim akapicie artykułu 12(3)(a), mogą postanowić, że w przypadku importu dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich oraz antyków, zdefiniowanych w artykule 26a(A)(a), (b) i (c) podstawa opodatkowania równa jest części kwoty określonej zgodnie z ustępami 1 do 4.

Część tę określa się w taki sposób, że podatek VAT należny od importu w żadnym przypadku nie będzie niższy niż 5% kwoty określonej zgodnie z ustępami od 1 do 4.

C. Postanowienia różne

1. W przypadku odwołania, odmowy oraz całkowitego lub częściowego braku zapłaty, lub w przypadku obniżki ceny po dokonaniu dostawy towarów lub wykonaniu usługi, podstawę opodatkowania pomniejsza się odpowiednio, zgodnie z warunkami określonymi przez Państwa Członkowskie.

Jednakże w przypadku całkowitego lub częściowego braku zapłaty, Państwa Członkowskie mogą odstąpić od powyższej zasady.

2. W przypadku, gdy dane potrzebne do określenia podstawy opodatkowania w imporcie towarów wyrażone są w walucie innej niż waluta Państwa Członkowskiego, w którym ustalana jest podstawa opodatkowania, kurs wymiany określany jest zgodnie z przepisami wspólnotowymi dotyczącymi obliczania wartości celnej towarów.

W przypadku, gdy dane potrzebne do ustalenia podstawy opodatkowania z tytułu czynności innej niż import towarów, wyrażone są w walucie innej niż waluta Państwa Członkowskiego, w którym ustalana jest podstawa opodatkowania, stosuje się kurs sprzedaży obowiązujący na najbardziej reprezentatywnym rynku walut lub rynkach zainteresowanych Państw Członkowskich chwili powstania obowiązku podatkowego lub kurs wymiany określony poprzez odniesienie do tego lub tych rynków, zgodnie z procedurami ustanowionymi przez to Państwo Członkowskie. Jednakże, dla niektórych transakcji oraz dla niektórych kategorii podatników, Państwa Członkowskie mogą w dalszym ciągu stosować kurs wymiany określony zgodnie z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi dotyczącymi obliczania wartości celnej towarów.

3. W odniesieniu do kosztów opakowań zwrotnych, Państwa Członkowskie mogą:

- wyłączyć je z podstawy opodatkowania i podjąć niezbędne kroki w celu sprawdzenia czy podstawa opodatkowania jest korygowana, jeśli opakowania te nie zostaną zwrócone lub;
- włączyć je do podstawy opodatkowania i podjąć niezbędne kroki w celu sprawdzenia czy podstawa opodatkowania jest korygowana, jeśli opakowania te zostaną w rzeczywistości zwrócone.

Tytuł IX. STAWKI

Artykuł 12 Stawki podatku

1. Do transakcji opodatkowanych stosuje się stawkę obowiązującą w momencie zaistnienia zdarzenia podlegającego opodatkowaniu.

Jednakże:

- (a) w przypadkach, o których mowa w drugim i trzecim akapicie artykułu 10(2), stosuje się stawkę obowiązującą w chwili powstania obowiązku podatkowego;
- (b) w przypadkach, o których mowa w drugim i trzecim akapicie artykułu 10(3), stosuje się stawkę obowiązującą w chwili powstania obowiązku podatkowego.

2. W przypadku zmiany stawek, Państwa Członkowskie mogą:
 - wprowadzić korekty w przypadkach, o których mowa w ustępie 1(a) w celu uwzględnienia stawki obowiązującej w chwili dostawy towarów lub świadczenia usług,
 - przyjąć wszelkie kroki właściwe w okresie przejściowym.

3. (a) Każde Państwo Członkowskie ustala stawkę podstawową podatku od wartości dodanej jako procent podstawy opodatkowania; stawka ta jest taka sama dla dostawy towarów i świadczenia usług. W okresie od 1 stycznia 1999 do 31 grudnia 2005 roku, stawka ta nie może być niższa niż 15%.

Na wniosek Komisji oraz po zaopiniowaniu przez Parlament Europejski oraz Komitet Ekonomiczno-Społeczny, Rada podejmie jednomyślną decyzję na temat poziomu stawki podstawowej, która będzie miała zastosowanie po dniu 31 grudnia 2005 roku.

Państwa Członkowskie mogą również stosować jedną lub dwie stawki obniżone. Stawki te ustala się jako procent podstawy opodatkowania, nie niższy od 5% i stosuje wyłącznie do dostaw towarów i świadczenia usług należących do kategorii wymienionych w załączniku H.

Przepisów akapitu trzeciego nie stosuje się do usług, o których mowa w ostatnim tiret artykułu 9(2)(e)

- (b) Państwa Członkowskie mogą stosować stawkę obniżoną do dostaw gazu ziemnego i energii elektrycznej, pod warunkiem, iż zastosowanie takiej stawki nie pogorszy warunków konkurencji. Państwo Członkowskie, które planuje wprowadzenie takiej stawki zobowiązane jest przed jej wprowadzeniem powiadomić o tym Komisję. Komisja wydaje decyzję dotyczącą istnienia ryzyka pogorszenia warunków konkurencji. Jeśli Komisja nie podejmie takiej decyzji w ciągu trzech miesięcy od dnia otrzymania informacji, przyjmuje się, że ryzyko pogorszenia warunków konkurencji nie występuje.

- (c) Państwa Członkowskie mogą ustalić, że stawkę obniżoną lub jedną ze stawek obniżonych stosowanych w tych państwach zgodnie z trzecim akapitem punktu (a) stosuje się również do importu dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków wymienionych w artykule 26a(A)(a), (b) i (c).

W przypadku skorzystania z tej możliwości, Państwa Członkowskie mogą także zastosować obniżoną stawkę do dostaw dzieł sztuki, w rozumieniu artykułu 26a(A)(a):

- zrealizowanych przez ich twórcę lub jego następców prawnych,
- realizowanych sporadycznie przez podatnika niebędącego pośrednikiem opodatkowanym, jeśli dzieła te były przedmiotem importu dokonanego przez podatnika lub jeśli zostały mu dostarczone przez twórcę lub jego następców prawnych, bądź jeśli podatnikowi przysługiwało pełne odliczenie podatku od wartości dodanej od tych dzieł sztuki.

4. Każdą stawkę obniżoną ustala się w taki sposób, aby w normalnych warunkach kwota podatku od wartości dodanej wynikająca z jej zastosowania umożliwiała odliczenie od niej całkowitej wartości podatku od wartości dodanej podlegającego odliczeniu zgodnie z przepisami artykułu 17.

Na podstawie sprawozdania Komisji, Rada dokonywać będzie co dwa lata, począwszy od 1994 roku, przeglądu zakresu stosowania stawek obniżonych. Rada może, działając jednomyślnie przy rozpatrywaniu propozycji Komisji, podjąć decyzję o zmianie listy towarów i usług w załączniku H.

5. Z zastrzeżeniem ustępu 3(c), do importu towarów zastosowanie ma stawka stosowana do dostawy takich samych towarów na terytorium kraju.
6. Republika Portugalii może stosować do transakcji przeprowadzanych w autonomicznych regionach Azorów i Madery, oraz do bezpośredniego importu do tych regionów, stawki obniżone w porównaniu do stawek stosowanych w kontynentalnej części kraju⁸.

⁸ ang. mainland

TYTUŁ X. ZWOLNIENIA

Artykuł 13 Zwolnienia na terytorium kraju

A. Zwolnienia niektórych czynności w interesie publicznym

1. Z zachowaniem pozostałych przepisów Wspólnoty, Państwa Członkowskie stosują zwolnienie do następujących czynności na warunkach, które należy określić w celu zapewnienia prawidłowego i jednoznacznego stosowania zwolnień oraz wyeliminowania działań mających na celu uchylanie się od opodatkowania, unikanie opodatkowania lub nadużycie prawa:
 - (a) świadczenie przez pocztę państwową usług innych, niż przewóz osób i usługi telekomunikacyjne oraz związana z nimi dostawa towarów;
 - (b) opieka szpitalna i medyczna oraz czynności bezpośrednio z nią związane, podejmowane przez organy podlegające prawu publicznemu lub, w warunkach porównywalnych do tych mających zastosowanie do organów podlegających prawu publicznemu, przez szpitale, ośrodki lecznicze lub diagnostyczne i inne uznane zakłady o podobnym charakterze;
 - (c) świadczenie opieki zdrowotnej w wykonywaniu zawodów medycznych i paramedycznych zgodnie z definicją zainteresowanego Państwa Członkowskiego;
 - (d) dostawa ludzkich: organów, krwi i mleka;
 - (e) usługi świadczone przez techników dentystycznych w ramach ich zawodu oraz dostawa protez dentystycznych wykonywanych przez stomatologów i protetyków;
 - (f) usługi świadczone przez niezależne grupy osób, których działalność jest zwolniona z podatku od wartości dodanej lub nie podlega temu podatkowi, w celu wykonywania na rzecz ich członków czynności niezbędnych do prowadzenia ich działalności, jeśli grupy te wymagają głównie od swoich członków jedynie zwrotu odpowiedniej części wspólnych wydatków, o ile zwolnienie takie nie powoduje ryzyka zakłócenia warunków konkurencji;
 - (g) świadczenie usług i dostawa towarów bezpośrednio związanych z opieką społeczną oraz pracą w zakresie ubezpieczeń społecznych, w tym czynności domów starców, przez organy podlegające prawu publicznemu lub inne organizacje uznawane przez zainteresowane Państwa Członkowskie za organizacje charytatywne;
 - (h) świadczenie usług i dostawa towarów związane bezpośrednio z opieką nad dziećmi i młodzieżą, realizowane przez organy podlegające prawu publicznemu lub przez inne organizacje uznane przez zainteresowane Państwa Członkowskie za organizacje charytatywne;
 - (i) kształcenie dzieci i młodzieży, edukacja szkolna i uniwersytecka, kształcenie zawodowe i szkolenia przekwalifikowujące, w tym świadczenie usług i dostawa towarów bezpośrednio z nimi związanych, wykonywane przez organy podlegające prawu publicznemu powołane do wykonywania takiej działalności lub przez inne organizacje wskazane przez zainteresowane Państwa Członkowskie jako organizacje powołane do realizacji podobnych celów;
 - (j) kształcenie prywatne przez nauczycieli w zakresie edukacji szkolnej lub uniwersyteckiej;

- (k) niektóre przypadki udostępniania personelu w przez instytucje religijne lub filozoficzne w celu wykonywania czynności wymienionych w punktach (b), (g), (h) i (i) niniejszego artykułu oraz *w celu rozwoju duchowego*⁹;
- (l) świadczenie usług i dostawa towarów bezpośrednio z nimi związanych przez organizacje niedochodowe powołane do realizacji celów o charakterze politycznym, związkowym, religijnym, patriotycznym, filozoficznym, charytatywnym i społecznym, na rzecz członków tych organizacji, za odpłatnością ustaloną zgodnie z ich zasadami, o ile zwolnienie takie nie powoduje ryzyka zakłócenia warunków konkurencji;
- (m) niektóre usługi związane bezpośrednio ze sportem lub wychowaniem fizycznym, świadczone przez organizacje niedochodowe na rzecz osób uczestniczących w kształceniu w zakresie sportu lub wychowania fizycznego;
- (n) niektóre usługi kulturalne i związane z nimi bezpośrednio towary, dostarczane przez organy podlegające prawu publicznemu lub przez inne instytucje kulturalne uznane przez zainteresowane Państwa Członkowskie;
- (o) świadczenie usług i dostawa towarów przez organizacje, których działalność jest zwolniona na podstawie przepisów punktów (b), (g), (h), (i), (l), (m) i (n) w związku z imprezami mającymi na celu gromadzenie funduszy, organizowanymi wyłącznie dla ich korzyści, o ile zwolnienie takie nie powoduje ryzyka zakłócenia warunków konkurencji; Państwa Członkowskie mogą wprowadzić wszelkie niezbędne ograniczenia, w szczególności w zakresie liczby imprez lub kwot wpływów, od których przysługuje zwolnienie;
- (p) świadczenie usług przewozu na rzecz chorych i rannych przez upoważnione organy pojazdami przeznaczonymi do tego celu;
- (q) działalność publicznych stacji radiowych i telewizyjnych innych niż o charakterze komercyjnym.
2. (a) Państwa Członkowskie mogą przyznanie poszczególnych zwolnień, wymienionych w ustępie (1)(b), (g), (h), (i), (l), (m) i (n) niniejszego artykułu, instytucjom niebędącym organami podlegającymi prawu publicznemu, uzależnić w każdym indywidualnym przypadku od spełnienia jednego lub więcej z następujących warunków:
- celem tych instytucji nie jest systematyczne osiąganie zysków, a wszelkie powstałe pomimo tego zyski nie podlegają wypłacie, lecz są przeznaczone na dalsze świadczenie lub polepszenie tych usług,
 - instytucjami tymi zarządzają i administrują wolontariusze, którzy nie są bezpośrednio lub pośrednio, osobiście lub poprzez pośredników, zainteresowani wynikami tej działalności,
 - organy te stosują ceny zatwierdzone przez władze publiczne lub ceny, które nie przekraczają cen zatwierdzonych przez te władze lub - jeśli chodzi o usługi, których ceny nie wymagają zatwierdzenia - ceny niższe od cen stosowanych w przypadku podobnych usług przez przedsiębiorstwa komercyjne opodatkowane podatkiem od wartości dodanej,
 - zwolnienie usług nie spowoduje pogorszenia warunków konkurencji, na przykład poprzez stworzenie niekorzystnej sytuacji dla przedsiębiorstw komercyjnych podlegających podatkowi od wartości dodanej.
- (b) Zwolnienie z tytułu świadczenia usług lub dostawy towarów zgodnie z ustępem (1)(b), (g), (h), (i), (l), (m) i (n) nie przysługuje, jeśli:
- czynności te nie mają zasadniczego znaczenia dla zwolnionych transakcji,

⁹ ang. with a view of spiritual welfare

- ich podstawowym celem jest uzyskanie dodatkowego dochodu dla organizacji poprzez dokonywanie transakcji będących transakcjami konkurencyjnymi wobec transakcji dokonywanych przez przedsiębiorstwa komercyjne podlegające podatkowi od wartości dodanej.

B. Pozostałe zwolnienia

Z zachowaniem innych przepisów Wspólnoty, Państwa Członkowskie stosują zwolnienie do następujących czynności na warunkach, które należy określić w celu zapewnienia prawidłowego i jednoznacznego stosowania zwolnień oraz wyeliminowania działań mających na celu uchylanie się od opodatkowania, unikanie opodatkowania lub nadużycie prawa:

- (a) transakcje ubezpieczeniowe i reasekuracyjne, w tym usługi pokrewne świadczone przez pośredników ubezpieczeniowych i agentów ubezpieczeniowych;

- (b) dzierżawa i wynajem nieruchomości z wyłączeniem:

1. zapewnienia zakwaterowania, zgodnie z przepisami Państw Członkowskich, w sektorze hotelarskim lub branżach pokrewnych, w tym zapewnienia zakwaterowania w ośrodkach wakacyjnych lub w miejscach służących jako miejsca kempingowe;
2. wynajmu pomieszczeń i miejsc do parkowania pojazdów;
3. wynajmu trwale zainstalowanych maszyn i urządzeń;
4. wynajmu sejfów.

Państwa Członkowskie mogą wprowadzić dalsze ograniczenia zakresu niniejszego zwolnienia;

- (c) dostawy towarów wykorzystywanych w całości na cele działalności zwolnionej na podstawie niniejszego artykułu lub artykułu 28(3)(b), jeśli w stosunku do tych towarów nie powstaje prawo do odliczenia, lub towarów, przy których nabyciu lub wytworzeniu, na podstawie artykułu 17(6), podatek od wartości dodanej nie podlegał odliczeniu;

- (d) następujące transakcje:

1. udzielanie i negocjowanie kredytu i zarządzanie kredytem przez kredytodawcę;
2. negocjacje lub wszelkie operacje w zakresie gwarancji kredytowych lub jakiegokolwiek innego zabezpieczenia pieniędzy oraz zarządzanie gwarancjami kredytowymi przez kredytodawcę;
3. transakcje, w tym negocjacje, dotyczące depozytów i rachunków terminowych i bieżących, płatności, przelewów, długów, czeków i innych zbywalnych instrumentów finansowych, z wyłączeniem windykacji należności i faktoringu;
4. transakcje, w tym negocjacje, dotyczące waluty, banknotów i monet używanych jako prawne środki płatnicze, z wyłączeniem przedmiotów kolekcjonerskich; „przedmioty kolekcjonerskie” oznaczają złoto, srebro oraz inne monety metalowe lub banknoty, które nie są zwykle używane jako prawny środek płatniczy, a także monety o wartości numizmatycznej;
5. transakcje, w tym negocjacje, z wyłączeniem zarządzania i przechowywania, których przedmiotem są akcje, udziały w spółkach i stowarzyszeniach, obligacje i inne papiery wartościowe, z wyłączeniem:
 - dokumentów ustawiających własność towarów,
 - praw lub papierów wartościowych, o których mowa w artykule 5(3);
6. zarządzanie specjalnymi funduszami inwestycyjnymi zgodnie z definicjami Państw Członkowskich;

- (e) dostawa, według wartości nominalnej, znaczków pocztowych używanych w usługach pocztowych na terytorium kraju, znaków skarbowych i innych podobnych znaków;

- (f) zakłady, loterie i inne formy hazardu, na warunkach i zgodnie z ograniczeniami określonymi przez każde Państwo Członkowskie;

- (g) dostawa budynków lub ich części oraz zajmowanego przez nie gruntu, w sposób inny niż wymieniony w artykuale 4(3)(a);
- (h) dostawa gruntu niezabudowanego, niebędącego gruntem budowlanym, o którym mowa w artykuale 4(3)(b).

C. Opcje

Państwa Członkowskie mogą przyznać podatnikowi prawo wyboru opodatkowania w przypadku:

- (a) wynajmu i dzierżawy nieruchomości;
- (b) transakcji wymienionych w części B(d), (g) i (h).

Państwa Członkowskie mogą wprowadzić ograniczenia w zakresie prawa wyboru opodatkowania oraz określać szczegółowe warunki korzystania z tego prawa.

Artykuł 14 **Zwolnienia z tytułu importu**

1. Z zachowaniem pozostałych przepisów Wspólnoty, Państwa Członkowskie stosują zwolnienie z podatku następujących czynności, przy zachowaniu określonych przez nie warunków, mających na celu zapewnienie prawidłowego i jednoznacznego stosowania zwolnień oraz zapobieżenie działaniom mającym na celu uchylanie się od opodatkowania, unikanie opodatkowania lub nadużycie prawa:
 - (a) ostateczny import towarów, których dostawa przez podatnika na terenie kraju byłaby w każdych warunkach zwolniona z podatku;
 - (b) *(skreślony)*,
 - (c) *(skreślony)*,
 - (d) ostateczny import towarów, w stosunku do których przysługuje zwolnienie z cła na podstawie innej, niż wymieniona we Wspólnej Taryfie Celnej. Państwa Członkowskie mają prawo jednakże nie udzielić zwolnienia, jeśli zwolnienie to mogłoby mieć istotny wpływ na warunki konkurencyjności. Zwolnienie to stosuje się również do importu towarów, w rozumieniu artykułu 7(1)(b), w stosunku do których przysługiwałoby powyższe zwolnienie jeżeli towary te byłyby przedmiotem importu w rozumieniu artykułu 7(1)(a).
 - (e) powrotny przywóz towarów, dokonywany przez osobę, która dokonała wcześniej ich eksportu, pozostających w stanie w jakim zostały wyeksportowane, jeśli przysługuje w stosunku do nich zwolnienie z cła lub przysługiwałoby takie zwolnienie, jeżeli towary te byłyby przedmiotem importu spoza Wspólnoty;
 - (f) *(skreślony)*;
 - (g) import towarów:
 - w ramach porozumień dyplomatycznych i konsularnych, jeśli przysługuje w stosunku do nich zwolnienie z cła,
 - wykonywany przez organizacje międzynarodowe uznane za takie przez organy publiczne kraju gospodarza, oraz przez członków tych organizacji, w zakresie i na warunkach określonych w konwencjach międzynarodowych ustanawiających te organizacje lub w umowach dotyczących siedzib centrali;
 - na terytorium Państw Członkowskich będących stronami Paktu Północnoatlantyckiego przez siły zbrojne innych państw będących stronami tego Paktu przeznaczonych do użytku przez te siły zbrojne lub towarzyszącą im kadrę cywilną, bądź do dostarczania posiłków lub zaopatrzenia stołówek i kantyn, jeśli siły te uczestniczą we wspólnych działaniach obronnych,
 - (h) import do portów nieprzetworzonych, lub wstępnie zabezpieczonych przed ich późniejszą dostawą, połowów rybackich, wykonywany przez przedsiębiorstwa połowów ryb;
 - (i) świadczenie usług, w związku z importem towarów, jeśli wartość tych usług wliczona jest do podstawy opodatkowania zgodnie z artykułem 11(B)(3)(b);

(j) import złota przez banki centralne;

(k) import gazu za pośrednictwem systemu dystrybucji gazu ziemnego lub import energii elektrycznej.

2. Komisja niezwłocznie przedstawi Radzie propozycje, mające na celu ustalenie obowiązujących we Wspólnocie zasad podatkowych wyjaśniających zakres zwolnień, o których mowa w paragrafie 1 jak również szczegółowe zasady ich wprowadzania.

Do czasu wejścia w życie tych zasad, Państwa Członkowskie mogą:

- utrzymać w mocy przepisy krajowe dotyczące spraw, o których mowa w tych przepisach,
- zmienić przepisy krajowe w celu ograniczenia zakłócania warunków konkurencji, a zwłaszcza braku opodatkowania lub podwójnego opodatkowania podatkiem od wartości dodanej we Wspólnocie,
- stosować dowolne procedury administracyjne jakie uznają za odpowiednie w celu zastosowania zwolnienia.

Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o działaniach podjętych oraz planowanych zgodnie z wcześniejszymi przepisami. Komisja poinformuje o nich pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 15

Zwolnienie eksportu ze Wspólnoty i podobnych transakcji oraz transportu międzynarodowego

Z zachowaniem pozostałych przepisów Wspólnoty, Państwa Członkowskie stosują zwolnienie do następujących czynności na warunkach, które należy określić w celu zapewnienia prawidłowego i jednoznacznego stosowania zwolnień oraz wyeliminowania działań mających na celu uchylanie się od opodatkowania, unikanie opodatkowania lub nadużycie prawa:

1. dostawa towarów wysłanych lub przewożonych do miejsca przeznaczenia poza Wspólnotą przez dostawcę lub w jego imieniu;
2. dostawa towarów wysyłanych lub przewożonych do miejsca przeznaczenia poza Wspólnotą przez nabywcę mającego siedzibę poza terytorium kraju, lub w jego imieniu, z wyłączeniem towarów przewożonych przez samego nabywcę do celów wyposażenia, zaopatrzenia łodzi rekreacyjnych i prywatnych samolotów lub wszelkich innych środków transportu do użytku prywatnego w paliwo i żywność;

W przypadku dostawy towarów przewożonych w bagażu osobistym przez podróżnych, zwolnienie to stosuje się pod warunkiem, że:

- podróżny nie ma siedziby we Wspólnocie;
- towary przewożone są do miejsca przeznaczenia poza Wspólnotą przed końcem trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym realizowana jest dostawa;
- całkowita wartość dostawy, łącznie z VAT, przekracza równowartość 175 euro w walucie narodowej, ustalonej zgodnie z artykułem 7(2) Dyrektywy 69/169/EEC; Państwa Członkowskie mogą jednakże zastosować zwolnienie do dostawy, której całkowita wartość jest mniejsza od wyżej wymienionej kwoty.

Do celów stosowania punktu drugiego:

- podróżny mający siedzibę poza Wspólnotą oznacza osobę, której miejsce stałego lub faktycznego pobytu znajduje się poza terytorium Wspólnoty. Do celów niniejszego przepisu, „miejsce stałego lub faktycznego pobytu” oznacza miejsce wpisane jako takie w paszporcie, dowodzie osobistym lub innym dokumencie tożsamości uznawanym za ważny przez Państwa Członkowskie, na terytorium których odbywa się dostawa;

- dowód eksportu przedstawia się w postaci faktury lub innych dokumentów zastępujących fakturę, zatwierdzonych przez urząd celny, przez który towary opuszczały terytorium Wspólnoty.

Każde Państwo Członkowskie przekaże Komisji wzory pieczęci używanych do celów zatwierdzenia, o którym mowa w trzecim paragrafie tiret drugie. Komisja przekaże tę informację organom skarbowym w pozostałych Państwach Członkowskich.

3. świadczenie usług polegających na wykonywaniu prac na rzeczach ruchomych nabytych lub zaimportowanych w celu wykonania tychże prac na terytorium Wspólnoty i wysyłanych lub przewożonych poza Wspólnotę przez usługodawcę lub przez klienta, jeśli jego siedziba znajduje się poza terytorium kraju, lub w imieniu któregośkolwiek z nich;
4. dostawa towarów do celów zaopatrzenia statków w paliwo i żywność:
 - (a) używanych w podróżach dalekomorskich i odpłatnym przewozie pasażerów lub używanych w działalności handlowej, przemysłowej lub rybołówstwie;
 - (b) używanych do akcji ratunkowych i pomocy na morzu lub do rybołówstwa przybrzeżnego, z wyjątkiem zaopatrzenia statków rybołówstwa przybrzeżnego w żywność;
 - (c) marynarki wojennej, zgodnie z rozdziałem 89.01 A Wspólnej Taryfy Celnej, wypływających z kraju do zagranicznych portów i przystani.

Komisja przedstawi niezwłocznie Radzie propozycje dotyczące określenia podatkowych zasad Wspólnoty precyzujących zakres oraz tryb wprowadzenia tego zwolnienia oraz zwolnień, o których mowa w ustępach 5 do 9. Do czasu wejścia w życie tych zasad, Państwa Członkowskie mogą ograniczyć zakres zwolnienia, o którym mowa w niniejszym ustępie.

5. dostawa, modyfikacja, naprawa, utrzymanie, czarter oraz najem statków dalekomorskich, o których mowa w ustępie 4(a) i (b) oraz dostawa, najem, naprawa oraz utrzymanie sprzętu, w tym sprzętu rybackiego, stanowiącego ich część lub w nich wykorzystywanego;
6. dostawa, modyfikacja, naprawa, utrzymanie, czarter oraz najem samolotów używanych przez linie lotnicze świadczące usługi odpłatnie głównie na trasach międzynarodowych oraz dostawa, najem, naprawa oraz utrzymanie sprzętu stanowiącego ich część lub w nich wykorzystywanego;
7. dostawa towarów do celów zaopatrzenia paliwowego i żywnościowego samolotów, o których mowa w ustępie 6;
8. świadczenie usług innych niż usługi, o których mowa w ustępie 5 do zaspokajania bezpośrednich potrzeb statków dalekomorskich, o których mowa w tym ustępie lub przewożonych przez nie ładunków;
9. świadczenie usług innych niż usługi, o których mowa w ustępie 6 do zaspokajania bezpośrednich potrzeb samolotów, o których mowa w tym ustępie lub przewożonych przez nie ładunków;
10. dostawy towarów i świadczenie usług:
 - do innego Państwa Członkowskiego, przeznaczonych dla sił zbrojnych jakiegokolwiek Państwa Członkowskiego będącego członkiem Paktu Północnoatlantyckiego, innego niż Państwo Członkowskie, w którym znajduje się miejsce przeznaczenia, do użytku przez te siły lub towarzyszącą im kadrę cywilną lub do zaopatrzenia kasyn lub stołówek, jeśli siły te uczestniczą we wspólnych działaniach obronnych,
 - na podstawie porozumień dyplomatycznych i konsularnych,
 - na rzecz organizacji międzynarodowych uznanych jako takie przez organy publiczne kraju gospodarza, oraz na rzecz członków tych organizacji, w zakresie i na zasadach określonych w

konwencjach międzynarodowych ustanawiających organizacje lub w porozumieniach dotyczących siedziby głównej,

- dostarczonych lub wykonywanych na terytorium Państwa Członkowskiego będącego członkiem Paktu Północnoatlantyckiego i przeznaczonych do użytkowania przez siły innych państw będących członkami Paktu Północnoatlantyckiego lub towarzyszącą im kadrę cywilną, lub do zaopatrzenia kasyn lub stołówek, jeśli siły te uczestniczą we wspólnych działaniach obronnych;

Niniejsze zwolnienie podlega ograniczeniom określonym przez Państwo Członkowskie będące gospodarzem do czasu przyjęcia zasad podatkowych Wspólnoty.

W przypadkach, gdy towary nie są wysyłane lub przewożone poza kraj oraz w przypadku usług, zwolnienie może przyjąć formę zwrotu podatku.

11. dostawy złota do banków centralnych;
12. dostawa towarów do upoważnionych organów, które eksportują je ze Wspólnoty w ramach działalności humanitarnej, charytatywnej lub edukacyjnej prowadzonej poza Wspólnotą. Niniejsze zwolnienie może przyjąć formę zwrotu podatku;
13. świadczenie usług, w tym usług transportowych i czynności pomocniczych, z wyłączeniem świadczenia usług zwolnionych zgodnie z artykułem 13, bezpośrednio powiązanych z eksportem lub importem towarów, do których stosuje się przepisy artykułu 7(3) lub artykuł 16(1) część A;
14. usługi świadczone przez brokerów i innych pośredników, działających w imieniu i na rachunek innej osoby, jeśli stanowią część transakcji określonych w niniejszym artykule lub transakcji przeprowadzanych poza Wspólnotą.

Zwolnienie to nie stosuje się do agentów turystycznych świadczących, w imieniu i na rachunek podróżnego, usługi wykonywane w innych Państwach Członkowskich.

15. Republice Portugalii przysługuje prawo traktowania transportu morskiego i lotniczego między wyspami tworzącymi regiony autonomiczne Azorów i Madery oraz pomiędzy tymi regionami i *kontynentalną częścią kraju*¹⁰ na równi z transportem międzynarodowym.

Artykuł 16

Zwolnienia specjalne związane z międzynarodowym ruchem towarowym

1. Z zachowaniem pozostałych przepisów podatkowych Wspólnoty, Państwa Członkowskie mogą, pod warunkiem przeprowadzenia konsultacji, o których mowa w artykule 29, wprowadzić środki specjalne w celu zwolnienia wszystkich lub niektórych z następujących transakcji, o ile ich celem nie jest końcowe użytkowanie lub konsumpcja oraz pod warunkiem, że kwota podatku VAT należna w momencie wygaśnięcia procedur, o których mowa w częściach A do E, odpowiada kwocie podatku, który byłby należny, gdyby każda z tych transakcji podlegała opodatkowaniu na terytorium kraju:
 - A. import towarów przeznaczonych do objęcia procedurą składu inną, niż procedura składu celnego;
 - B. dostawy towarów przeznaczonych do:
 - (a) przedstawienia organom celnym oraz, o ile ma to zastosowanie, do składowania czasowego;
 - (b) umieszczenia w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym;
 - (c) objęcia procedurą składu celnego lub procedurą uszlachetniania czynnego;
 - (d) wprowadzenia na wody terytorialne;

¹⁰ ang. mainland

- w celu zainstalowania na platformach wiertniczych lub produkcyjnych, do celów budowy, naprawy, konserwacji, przeróbki lub wyposażenia takich platform, lub połączenia platform wiertniczych lub produkcyjnych ze stałym lądem,
 - w celu zaopatrzenia platform wiertniczych lub produkcyjnych w paliwo oraz żywność.
- (e) objęcia na terytorium kraju procedurą składu inną, niż procedura składu celnego.

Do celów niniejszego artykułu, za składy inne, niż składy celne uznaje się:

- dla produktów opodatkowanych akcyzą, miejsca określone jako składy podatkowe do celów artykułu 4(b) Dyrektywy Rady 92/12/EEC;
- dla towarów nieopodatkowanych akcyzą, miejsca określone jako takie przez Państwa Członkowskie. Państwa Członkowskie nie mogą jednak wprowadzić procedur innych niż skład celny, jeżeli towary te mają być przedmiotem dostawy w handlu detalicznym.

Niezależnie od powyższego, Państwa Członkowskie mogą wprowadzić takie procedury dla towarów przeznaczonych dla:

- podatników, dla celów dostaw realizowanych na warunkach określonych w artykule 28k;
- sklepów wolnocłowych w rozumieniu artykułu 28k, do celów dostaw na rzecz osób podróżujących drogą lotniczą lub morską tranzytem do krajów trzecich, jeśli dostawy te objęte są zwolnieniem na podstawie artykułu 15;
- podatników, dla celów dostaw na rzecz podróżujących drogą lotniczą lub morską, jeśli miejsce przyjazdu znajduje się poza Wspólnotą;
- podatników, dla celów dostaw zwolnionych z podatku zgodnie z artykułem 15(10).

Miejsca wymienione w punktach (a), (b), (c) i (d) oznaczają miejsca rozumiane zgodnie z definicją zawartą w obowiązujących przepisach celnych Wspólnoty;

C. Świadczenie usług związanych z dostawami towarów, o których mowa w części B.

D. Dostawy towarów i świadczenie usług wykonywane:

- (a) w miejscach wymienionych w części B(a), (b), (c) i (d), jeśli nadal mają do nich zastosowanie procedury, o których mowa w tych przepisach;
- (b) w miejscach wymienionych w części B(e), jeśli na terytorium kraju nadal mają do nich zastosowanie procedury, o których mowa w tym przepisie.

W przypadku skorzystania z możliwości przewidzianej w punkcie (a) dla transakcji przeprowadzanych w składach celnych, Państwa Członkowskie podejmą kroki niezbędne w celu określenia procedur składu innych, niż procedura składu celnego, umożliwiających zastosowanie przepisów punktu (b) do tych samych transakcji dotyczących towarów wymienionych w załączniku J, przeprowadzonych w takich składach niebędących składami celnymi.

E. Dostawy:

- towarów, o których mowa w artykule 7(1)(a) nadal objętych procedurą importu czasowego z całkowitym zwolnieniem od cła lub procedurą tranzytu zewnętrznego,
 - towarów, o których mowa w artykule 7(1)(b) nadal objętych procedurą tranzytu wewnętrznego, przewidzianą w artykule 33a,
- oraz świadczenie usług związane z tymi dostawami.

Niezależnie od postanowień pierwszego akapitu artykułu 21(1)(a), osobą zobowiązaną do zapłaty podatku należnego zgodnie z tym akapitem, jest osoba, której działania powodują zaprzestanie stosowania procedur wymienionych w tym ustępie.

Jeżeli zaprzestanie stosowania procedur, o których mowa w tym ustępie, powoduje import towarów w rozumieniu artykułu 7(3), Państwo Członkowskie importu podejmie kroki w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania na terytorium kraju.

- 1a. W przypadku skorzystania z możliwości przewidzianej w ustępie 1, Państwa Członkowskie podejmą kroki niezbędne w celu zapewnienia, by do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, które są przeznaczone do objęcia jedną z procedur lub sytuacji, o których mowa w ustępie 1(B), stosowały się te same przepisy, co do dostaw towarów realizowanych w kraju na tych samych warunkach.
2. Pod warunkiem przeprowadzenia konsultacji przewidzianych w artykule 29, Państwa Członkowskie mogą zastosować zwolnienie do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów dokonywanego przez podatnika oraz do importu i dostaw towarów do podatnika, który zamierza wywieźć je poza Wspólnotę w stanie niezmienionym lub po przetworzeniu, oraz do świadczenia usług związanych z prowadzoną działalnością eksportową, do wysokości równej wartości eksportu w okresie poprzednich 12 miesięcy.

W przypadku skorzystania z tej możliwości, Państwa Członkowskie rozszerzą zakres tego zwolnienia, pod warunkiem przeprowadzenia konsultacji przewidzianych w artykule 29, na wewnątrzwspólnotowe nabycia towarów dokonywane przez podatnika, import i dostawy na rzecz podatnika, który zamierza je dostarczać, w stanie niezmienionym lub po przetworzeniu, na warunkach określonych w artykule 28c(A), jak również świadczenie usług związanych z tymi dostawami, do wysokości równej wartości dostaw towarów realizowanych na warunkach określonych w artykule 28c(A) w okresie poprzednich 12 miesięcy.

Państwa Członkowskie mogą określić wspólną maksymalną kwotę dla transakcji objętych zwolnieniem na podstawie pierwszego i drugiego akapitu.

3. Komisja niezwłocznie przedstawi Radzie propozycje dotyczące wspólnych ustaleń dotyczących opodatkowania transakcji, o których mowa w ustępach 1 i 2.

TYTUŁ XI. ODLICZENIA

Artykuł 17

Źródło i zakres prawa do odliczeń

1. Prawo do odliczenia powstaje z momentem powstania obowiązku podatkowego w odniesieniu do podatku podlegającego odliczeniu.
2. W zakresie, w jakim towary i usługi wykorzystywane są do celów transakcji opodatkowanych, podatnikowi przysługuje prawo do odliczenia od podatku przypadającego do zapłaty:
 - (a) podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego na terytorium państwa od towarów lub usług dostarczonych lub które mają być dostarczone podatnikowi przez innego podatnika;
 - (b) podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego od towarów importowanych na terytorium państwa;
 - (c) podatku od wartości dodanej należnego na podstawie artykułów 5(7)(a), 6(3) i 28a(6);
 - (d) podatku od wartości dodanej należnego na podstawie artykułu 28a(1)(a).
3. Państwa Członkowskie przyznają każdemu podatnikowi prawo do odliczenia lub zwrotu podatku od wartości dodanej, o którym mowa w ustępie 2 w zakresie, w jakim towary lub usługi wykorzystywane są do celów:

- (a) transakcji związanych z działalnością gospodarczą, o której mowa w artykule 4(2), prowadzoną w innym kraju, od których przysługiwałoby prawo do odliczenia podatku, gdyby transakcje te przeprowadzono na terytorium kraju;
- (b) transakcji zwolnionych na podstawie artykułu 14(1)(i), 15, 16(1)(B), (C), (D) lub (E) lub (2) lub 28c (A) i (C);
- (c) którejkolwiek z transakcji zwolnionych na podstawie artykułu 13B(a) i (d)(1) do (5), jeśli klient posiada siedzibę poza Wspólnotą lub jeśli transakcje te mają bezpośredni związek z towarami przeznaczonymi na eksport do kraju spoza Wspólnoty.

4. Zwrot podatku od wartości dodanej, o którym mowa w ustępie 3 jest dokonywany na rzecz:

- podatników nieposiadających siedziby na terytorium kraju, którzy mają siedzibę w innym Państwie Członkowskim, zgodnie ze szczegółowymi przepisami zawartymi w Dyrektywie 79/1072/EEC;
- podatników nieposiadających siedziby na terytorium Wspólnoty, zgodnie ze szczegółowymi przepisami zawartymi w Dyrektywie 86/560/EEC.

W celu zastosowania powyższego:

- (a) podatnicy, o których mowa w artykule 1 Dyrektywy 79/1072/EEC, są uznawani dla potrzeb tej Dyrektywy za podatników nieposiadających siedziby na terytorium kraju również wtedy, gdy na terytorium danego kraju dokonywali oni wyłącznie dostawy towarów i świadczenia usług na rzecz osoby, która jest zobowiązana do zapłaty podatku w myśl artykułu 21(1)(a) i (c);
- (b) podatnicy, o których mowa w artykule 1 Dyrektywy 86/560/EEC, są uznawani dla potrzeb tej Dyrektywy za podatników nieposiadających siedziby na terytorium Wspólnoty również wtedy, gdy na terytorium danego kraju dokonywali oni wyłącznie dostawy towarów i świadczenia usług na rzecz osoby, która jest zobowiązana do zapłaty podatku w myśl artykułu 21(1)(a) i (c);
- (c) Dyrektyw 79/1072/EEC i 86/560/EEC nie stosuje się do dostaw towarów, które są lub mogą być zwolnione zgodnie z artykułem 28c(A), w przypadku, kiedy dostarczane towary są wysyłane lub transportowane przez nabywcę lub na jego rzecz.

5. W odniesieniu do towarów i usług, które mają być wykorzystywane przez podatnika zarówno do celów transakcji określonych w ustępach 2 i 3, od których przysługuje odliczenie podatku od wartości dodanej, jak i transakcji, od których nie przysługuje odliczenie podatku od wartości dodanej, odliczeniu podlega jedynie taka część podatku od wartości dodanej, którą można proporcjonalnie przypisać pierwszym z wymienionych transakcji.

Proporcję tę ustala się dla wszystkich transakcji podatnika, zgodnie z przepisami artykułu 19.

Państwa Członkowskie mogą jednakże:

- (a) upoważnić podatnika do określenia osobnej proporcji dla każdej dziedziny prowadzonej działalności, pod warunkiem prowadzenia odrębnej ewidencji dla każdej z tych dziedzin;
- (b) nałożyć na podatnika obowiązek określenia osobnej proporcji dla każdej dziedziny prowadzonej działalności i prowadzenia odrębnej ewidencji dla każdej z tych dziedzin;
- (c) upoważnić lub nałożyć na podatnika obowiązek dokonania odliczenia na podstawie wykorzystania całości lub części towarów i usług;
- (d) upoważnić lub nałożyć na podatnika obowiązek dokonania odliczenia zgodnie z zasadą wyrażoną w pierwszym akapicie, w odniesieniu do wszystkich towarów i usług wykorzystywanych do wszystkich transakcji, o których mowa w tym akapicie;

(e) wprowadzić przepis, zgodnie z którym, jeśli podatek od wartości dodanej nie podlegający odliczeniu przez podatnika jest nieznaczny, traktuje się go jako równy zero.

6. Przed upływem nie więcej, niż czterech lat od daty wejścia w życie niniejszej Dyrektywy, Rada, działając jednomyślnie na podstawie propozycji Komisji, podejmie decyzję odnośnie do rodzaju wydatków, od których nie przysługuje odliczenie podatku od wartości dodanej. W żadnym przypadku, odliczenie podatku od wartości dodanej nie przysługuje od wydatków, które nie są wydatkami ściśle związanymi z prowadzoną działalnością gospodarczą, takich jak *wydatki na dobra luksusowe, relaks lub rozrywkę*¹¹.

Do czasu wejścia w życie powyższych zasad, Państwa Członkowskie mogą utrzymać wszelkie wyłączenia przewidziane w prawie krajowym w momencie wejścia w życie niniejszej Dyrektywy.

7. Pod warunkiem przeprowadzenia konsultacji, o których mowa w artykule 29, każde Państwo Członkowskie może, z powodu powtarzających się przyczyn ekonomicznych, całkowicie lub częściowo wyłączyć wszystkie lub niektóre towary inwestycyjne, lub inne towary, z prawa do odliczenia. W celu zapewnienia niezmiennych warunków konkurencyjności, Państwa Członkowskie mogą, zamiast zastosowania odmowy prawa do odliczenia, nałożyć podatek na towary wyprodukowane przez podatnika lub zakupione przez niego w kraju, lub importowane, w taki sposób, że podatek ten nie będzie przekraczał podatku od wartości dodanej, który byłby nałożony przy nabyciu podobnych towarów.

Artykuł 18 **Zasady regulujące stosowanie prawa do odliczenia**

1. W celu skorzystania z prawa do odliczenia, podatnik zobowiązany jest:
- (a) w odniesieniu do odliczeń na podstawie artykułu 17(2)(a) – posiadać fakturę, wystawioną zgodnie z artykułem 22(3);
 - (b) w odniesieniu do odliczeń na podstawie artykułu 17(2)(b) – posiadać dokument importu, wskazujący podatnika jako *odbiorcę*¹² lub importera i określający kwotę, bądź akceptujący obliczenie kwoty, podatku należnego;
 - (c) w odniesieniu do odliczeń na podstawie artykułu 17(2)(c) – stosować się do wymogów formalnych ustalonych przez każde Państwo Członkowskie;
 - (d) w przypadku obowiązku zapłaty podatku jako klient lub nabywca, jeśli stosuje się artykuł 21(1) - stosować się do wymogów formalnych ustalonych przez każde Państwo Członkowskie;
 - (e) w odniesieniu do odliczeń na podstawie artykułu 17(2)(d) – wykazać w zeznaniu podatkowym, o którym mowa w artykule 22(4) wszystkie informacje niezbędne do obliczenia podatku należnego od wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów oraz posiadać fakturę spełniającą wymogi, o których mowa w artykule 22(3).
2. Podatnik dokonuje odliczenia odejmując od całkowitej kwoty podatku od wartości dodanej należnego za dany okres rozliczeniowy całkowitą kwotę podatku, w związku z którym, w tym samym okresie, powstało prawo do odliczenia, które może być wykonane zgodnie z przepisami ustępu 1.

Państwa Członkowskie mogą jednakże wprowadzić wobec podatników dokonujących sporadycznie transakcji zdefiniowanych w artykule 4(3) wymóg, zgodnie z którym prawo do odliczenia będzie mogło zostać wykonane jedynie w momencie dostawy.

¹¹ ang. expenditure on luxuries, amusements and entertainment

¹² ang. consignee

3. Państwa Członkowskie ustalą warunki i procedury, na podstawie których podatnik może zostać upoważniony do dokonania odliczenia, które nie zostało dokonane zgodnie z przepisami ustępów 1 i 2.
- 3a. Państwa Członkowskie mogą upoważnić podatnika, który nie posiada faktury zgodnej z wymogami artykułu 22(3) do dokonania odliczenia, o którym mowa w artykule 17(2)(d); Państwa Członkowskie powinny określić warunki i zasady zastosowania tej regulacji.
4. Jeśli za dany okres rozliczeniowy kwota przysługujących odliczeń przekracza kwotę podatku należnego, Państwa Członkowskie mogą dokonać zwrotu lub przenieść nadwyżkę na okres następny, na ustalonych przez dane państwo warunkach.

Państwa Członkowskie mogą jednakże odmówić zwrotu lub przeniesienia, jeśli kwota nadwyżki jest niewielka.

Artykuł 19 **Obliczenie części podatku, podlegającej odliczeniu**

1. Część podatku podlegająca odliczeniu zgodnie z pierwszym akapitem artykułu 17(5) stanowi ułamek, w którym:
 - licznik jest całkowitą kwotą rocznego obrotu z tytułu transakcji, w związku z którymi podatek od wartości dodanej podlega odliczeniu zgodnie z artykułem 17(2) i (3), z wyłączeniem podatku od wartości dodanej,
 - mianownik jest całkowitą kwotą rocznego obrotu z tytułu transakcji uwzględnionych w liczniku oraz transakcji, w związku z którymi podatek od wartości dodanej nie podlega odliczeniu, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej. Państwa Członkowskie mogą także uwzględnić w mianowniku kwotę subsydiów innych, niż wymienione w artykule 11(A)(1)(a).

Proporcję tą określa się procentowo w stosunku rocznym i zaokrągla w górę do liczby nie przekraczającej kolejnej liczby całkowitej.

2. Niezależnie od postanowień ustępu 1, przy obliczaniu części podatku podlegającego odliczeniu nie uwzględnia się kwot obrotu związanego ze zbyciem środków trwałych wykorzystywanych przez podatnika do celów prowadzonej działalności gospodarczej. Nie uwzględnia się również kwot obrotu związanego z transakcjami wymienionymi w artykule 13(B)(d), w zakresie, w jakim są to transakcje sporadyczne, a także ze sporadycznymi transakcjami dotyczącymi nieruchomości oraz transakcjami finansowymi. W przypadku skorzystania przez Państwa Członkowskie z przewidzianej w artykule 20(5) możliwości odstąpienia od wymogu korekty dotyczącej środków trwałych, przy obliczaniu proporcji podatku podlegającego odliczeniu mogą one uwzględnić obrót z tytułu zbycia środków trwałych.
3. Za proporcję ustaloną wstępnie na dany rok uznaje się proporcję obliczoną na podstawie transakcji roku poprzedniego. W przypadku braku transakcji, do których można by się odwołać lub jeśli wartość tych transakcji była niewielka, proporcję podatku podlegającego odliczeniu podatnik ustala wstępnie, pod nadzorem władz skarbowych, na podstawie własnych prognoz. Państwa Członkowskie mogą jednakże utrzymać w mocy zasady stosowane dotychczas.

Odliczenia dokonane na podstawie wstępnie ustalonej proporcji podlegają korekcie, gdy w trakcie następnego roku podatkowego zostanie ustalona ostateczna proporcja.

Artykuł 20 **Korekta odliczeń**

1. Kwota początkowego odliczenia podlega korekcie zgodnie z procedurami określonymi przez Państwa Członkowskie, w szczególności, jeśli:

- (a) kwota odliczenia była wyższa lub niższa od kwoty odliczenia przysługującego podatnikowi;
- (b) po złożeniu zeznania uległy zmianie czynniki uwzględnione przy obliczaniu kwoty podlegającej odliczeniu, w szczególności w przypadku odstąpienia od zakupów lub uzyskania obniżonych cen; korekty nie dokonuje się jednak w przypadku transakcji, w związku z którymi całkowicie lub częściowo nie została dokonana płatność oraz w udowodnionych lub potwierdzonych przypadkach zniszczenia, utraty lub kradzieży majątku, ani też w przypadku przekazania prezentów o niewielkiej wartości oraz wydania próbek, o których mowa w artykule 5(6). Państwa Członkowskie mogą jednakże wprowadzić obowiązek korekty w przypadku transakcji, w związku z którymi płatność nie została całkowicie lub częściowo wniesiona oraz w przypadku kradzieży.
2. W odniesieniu do *towarów zaliczanych do środków trwałych*¹³, korekt dokonuje się w ciągu pięciu lat łącznie z rokiem, w którym towary nabyto lub wytworzono. Korekty rocznej dokonuje się jedynie w stosunku do jednej piątej kwoty podatku nałożonego na towary. Korekty dokonuje się na podstawie zmian w prawie do odliczenia w kolejnych latach w porównaniu do prawa do odliczenia przysługującego w roku nabycia lub wytworzenia towarów.
- Niezależnie od postanowień poprzedniego akapitu, Państwa Członkowskie mogą oprzeć dokonanie korekty na podstawie okresu pięciu pełnych lat począwszy od momentu, w którym towary zostały użyte po raz pierwszy.
- W przypadku nabycia nieruchomości zaliczanych do środków trwałych, okres korekty może zostać przedłużony do 20 lat.
3. W przypadku zbycia w trakcie okresu korekty, środki trwałe traktuje się tak, jak gdyby były w dalszym ciągu używane przez podatnika do celów działalności gospodarczej do momentu upływu okresu korekty. Uznaje się, że działalność gospodarcza ta jest w całości opodatkowana, jeśli zbycie tych towarów podlega opodatkowaniu; działalność tę uznaje się za w całości zwolnioną, jeśli zbycie tych towarów jest zwolnione. Korekty dokonuje się jednorazowo za cały pozostały okres korekty.
- Jednakże w tym drugim przypadku, Państwa Członkowskie mogą odstąpić od wymogu korekty o ile nabywca jest podatnikiem, który wykorzystuje wymienione środki trwałe wyłącznie do transakcji, od których przysługuje odliczenie podatku od wartości dodanej.
4. W celu zastosowania przepisów ustępów 2 i 3, Państwa Członkowskie mogą:
- zdefiniować pojęcie środków trwałych,
 - określić kwotę podatku, którą należy uwzględnić przy dokonywaniu korekty,
 - podjąć wszelkie niezbędne kroki w celu wyeliminowania sytuacji, w których korekta prowadzi do uzyskania nieuzasadnionej korzyści,
 - zezwolić na wprowadzenie uproszczeń administracyjnych.
5. Jeśli w jakimkolwiek Państwie Członkowskim praktyczne skutki zastosowania przepisów ustępów 2 i 3 okazałyby się nieistotne, państwo to może, po przeprowadzeniu konsultacji, o których mowa w artykule 29, odstąpić od zastosowania postanowień tych ustępów, mając na uwadze konieczność niedopuszczenia do pogorszenia warunków konkurencji, ogólny efekt podatkowy w tym Państwie Członkowskim, jak również potrzebę zapewnienia sprawnego działania administracji.
6. Jeśli podatnik dokonuje zmiany sposobu opodatkowania z zasad ogólnych na opodatkowanie według zasad szczególnych, lub odwrotnie, Państwa Członkowskie mogą podjąć wszelkie niezbędne kroki w celu niedopuszczenia do sytuacji, w której podatnik odniósłby nieuzasadnione korzyści lub szkodę.

¹³ ang. capital goods

TYTUŁ XII. OSOBY ZOBOWIĄZANE DO ZAPŁATY PODATKU

Artykuł 21

Osoby zobowiązane do zapłaty podatku

1. W ramach systemu wewnętrznego do zapłaty podatku od wartości dodanej zobowiązane są następujące osoby:

- (a) podatnik dokonujący opodatkowanych dostaw towarów lub świadczenia usług, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w punkcie (b), (c) i **(f)**.

Jeśli opodatkowana dostawa towarów lub świadczenie usług dokonywana jest przez podatnika nieposiadającego siedziby na terytorium kraju, Państwa Członkowskie mogą postanowić, przy spełnieniu określonych przez nie warunków, że do zapłaty podatku zobowiązana jest osoba, na rzecz której dokonywana jest opodatkowana dostawa towarów lub świadczenie usług.

- (b) podatnicy, na rzecz których świadczone są usługi, o których mowa w artykule 9(2)(e) lub osoby zarejestrowane dla potrzeb podatku od wartości dodanej na terytorium kraju, na rzecz których świadczone są usługi, o których mowa w artykule 28b, (C), (D), (E) i (F), jeśli usługi te wykonywane są przez podatnika nieposiadającego siedziby na terytorium kraju;

- (c) osoba, na rzecz której dokonywana jest dostawa towarów, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- czynnością opodatkowaną jest dostawa towarów dokonana zgodnie z wymogami określonymi w artykule 28c(E)(3),
- osoba, na rzecz której dokonywana jest dostawa towarów jest innym podatnikiem lub osobą prawną niebędącą podatnikiem, zarejestrowaną dla potrzeb podatku od wartości dodanej na terytorium kraju,
- faktura wystawiona przez podatnika nieposiadającego siedziby na terytorium kraju spełnia wymogi określone w artykule 22(3).

Państwa Członkowskie mogą jednakże wprowadzić odstępstwo od tego obowiązku w przypadku, gdy podatnik nieposiadający siedziby na terytorium kraju ustanowił przedstawiciela podatkowego w tym kraju.

- (d) jakakolwiek osoba, która wykazuje podatek od wartości dodanej na fakturze;

- (e) jakakolwiek osoba dokonująca opodatkowanego wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów;

- (f) osoby, które zostały zidentyfikowane do celów podatku od wartości dodanej na terytorium kraju i na rzecz których towary są dostarczane na warunkach określonych w artykule 8(1)(d) lub (e), jeśli dostawy są dokonywane przez podatnika nieposiadającego siedziby na terytorium kraju.**

2. W drodze odstępstwa od postanowień ustępu 1:

- (a) jeżeli osobą zobowiązaną do zapłaty podatku zgodnie z postanowieniami ustępu 1 jest podatnik nieposiadający siedziby na terytorium kraju, Państwa Członkowskie mogą wyrazić zgodę na ustanowienie przez niego przedstawiciela podatkowego jako osoby zobowiązanej do zapłaty podatku. Zastosowanie tego rozwiązania możliwe jest na warunkach i zgodnie z procedurą określonymi przez każde Państwo Członkowskie;

- (b) jeżeli czynność opodatkowaną wykonuje podatnik nieposiadający siedziby na terytorium kraju oraz *nie istnieje porozumienie o pomocy prawnej*¹⁴ z krajem, w którym podatnik ten posiada siedzibę, dotyczące pomocy wzajemnej zbliżonej zakresem do zakresu określonego w Dyrektywie 76/308/EEC i Dyrektywie 77/799/EEC oraz w Rozporządzeniu Rady (EEC) nr 218/92 z 27 stycznia 1992 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania pośredniego (VAT), Państwa Członkowskie mogą podjąć kroki w celu zapewnienia, by osobą zobowiązaną do zapłaty podatku był przedstawiciel podatkowy ustanowiony przez podatnika nieposiadającego siedziby w kraju.
3. W sytuacjach, o których mowa w ustępach 1 i 2, Państwa Członkowskie mogą postanowić, że osoba inna niż osoba zobowiązana do zapłaty podatku ponosi solidarnie odpowiedzialność za zapłatę podatku.
4. W przypadku importu, do zapłaty podatku od wartości dodanej zobowiązana jest osoba lub osoby wyznaczone lub uznane za zobowiązane do zapłaty przez Państwo Członkowskie, do którego towary są importowane.

TYTUŁ XIII. OBOWIĄZKI OSÓB ZOBOWIĄZANYCH DO ZAPŁATY PODATKU

Artykuł 22

Obowiązki w ramach systemu wewnętrznego

1. (a) Każdy podatnik obowiązany jest złożyć oświadczenie o momencie rozpoczęcia, zmiany lub zaprzestania działalności jako podatnik. Państwa Członkowskie umożliwią podatnikom, zgodnie z określonymi przez nie warunkami, składanie takich oświadczeń drogą elektroniczną i mogą również wprowadzić wymóg składania oświadczeń drogą elektroniczną.
- (b) Z zachowaniem punktu (a), każdy podatnik, o którym mowa w artykule 28a(1)(a) akapit drugi, zobowiązany jest do oświadczenia, iż dokonuje wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, w przypadku, gdy nie zostały spełnione warunki zastosowania odstępstwa określonego w tym artykule.
- (c) Państwa Członkowskie podejmą działania niezbędne do identyfikacji przy użyciu indywidualnego numeru:
- każdego podatnika, z wyjątkiem tych, o których mowa w artykule 28a(4), który na terytorium kraju dokonuje dostaw towarów lub świadczenia usług uprawniających do odliczenia podatku, innych niż dostawy towarów lub świadczenie usług, z tytułu których zgodnie z artykułem 21(1)(a), (b), (c) lub (f), do zapłaty podatku zobowiązany jest wyłącznie klient lub odbiorca. Państwa Członkowskie nie muszą jednakże dokonywać identyfikacji określonych podatników, o których mowa w artykule 4(3);
 - każdego podatnika, o którym mowa w ustępie 1(b) oraz każdego podatnika korzystającego z możliwości przewidzianej w artykule 28a(1)(a) akapit trzeci;
 - każdego podatnika, który dokonuje na terytorium kraju wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów do celów dokonywanych przez niego czynności, związanych z działalnością gospodarczą, o której mowa w artykule 4(2), prowadzoną za granicą.
- (d) Każdy indywidualny numer identyfikacyjny powinien być poprzedzony elementem umożliwiającym identyfikację Państwa Członkowskiego nadającego ten numer, zgodnie ze Standardem

¹⁴ ang. no legal instrument exist

Międzynarodowym ISO Nr 3166-alpha 2. Niezależnie od powyższego Republika Grecka upoważniona jest do stosowania prefiksu „EL”.

- (e) Państwa Członkowskie podejmą działania niezbędne do zapewnienia, iż wprowadzone przez nie systemy identyfikacji umożliwią rozróżnienie podatników, o których mowa w punkcie (c), oraz do zapewnienia poprawnego stosowania przepisów przejściowych dotyczących opodatkowania transakcji wewnątrzwspólnotowych zgodnie z niniejszym Tytułem.

- 2. (a) Każdy podatnik obowiązany jest prowadzić szczegółową ewidencję¹⁵ w stopniu umożliwiającym stosowanie podatku od wartości dodanej oraz przeprowadzenie kontroli przez organ skarbowy.
- (b) Każdy podatnik obowiązany jest prowadzić rejestr towarów wysłanych lub przewiezionych przez niego lub w jego imieniu poza terytorium określone w artykule 3, lecz wewnątrz Wspólnoty do celów transakcji, o których mowa w artykule 28a(5)(b), tiret piąte, szóste i siódme.

Każdy podatnik obowiązany jest prowadzić szczegółową ewidencję w stopniu umożliwiającym identyfikację towarów wysłanych do niego z innego Państwa Członkowskiego przez lub w imieniu podatnika zidentyfikowanego do celów podatku VAT w tym Państwie Członkowskim, w związku z którymi wykonano usługi, o których mowa w artykule 9(2)(c), tiret trzecie lub czwarte;

- 3. (a) Każdy podatnik zapewni, że w odniesieniu do towarów lub usług, które dostarczył lub wykonał na rzecz innego podatnika lub na rzecz osoby prawnej niebędącej podatnikiem, faktura zostanie wystawiona przez niego lub przez jego klienta lub w jego imieniu i na jego rzecz przez podmiot trzeci. Każdy podatnik zapewni również, że w odniesieniu do dostaw towarów, o których mowa w artykule 28b(B)(1) oraz towarów dostarczanych na warunkach określonych w artykule 28c(A), faktura zostanie wystawiona przez niego lub przez jego klienta lub w jego imieniu i na jego rzecz przez podmiot trzeci.

Każdy podatnik zapewni również, że faktura jest wystawiona przez niego lub przez jego klienta bądź w jego imieniu i na jego rzecz przez podmiot trzeci, w odniesieniu do jakiejkolwiek płatności dokonanej na jego rzecz na poczet jakiejkolwiek dostawy towarów, o której mowa w akapicie pierwszym, przed ich dostarczeniem oraz w odniesieniu do jakiejkolwiek płatności dokonanej na jego rzecz przez innego podatnika lub osobę prawną niebędącą podatnikiem na poczet świadczenia usług przed ich zakończeniem.

Państwa Członkowskie mogą nałożyć na podatników obowiązek wystawienia faktury w odniesieniu do towarów lub usług innych niż wymienione w poprzednich akapitach, które dostarczyli lub wykonali na ich terytorium. W tym przypadku Państwa Członkowskie mogą nałożyć mniej obowiązków dotyczących tych faktur, niż wymienione w punktach (b), (c) i (d).

Państwa Członkowskie mogą zwolnić podatników z obowiązku wystawiania faktury w odniesieniu do towarów lub usług, które dostarczyli lub świadczyli na ich terytorium i które są zwolnione, z prawem do lub bez prawa do zwrotu podatku zapłaconego na poprzednim etapie obrotu, zgodnie z artykułem 13, artykułem 28(2)(a) lub artykułem 28(3)(b).

Każdy dokument lub informację, która zmienia lub konkretnie i jednoznacznie odnosi się do pierwotnej faktury należy traktować jako fakturę. Państwa Członkowskie, na terytorium których dostarczane są towary lub świadczone są usługi mogą zezwolić na pominięcie w takich dokumentach lub informacjach niektórych z obowiązkowych elementów.

¹⁵ ang. accounts

Państwa Członkowskie mogą ustalić terminy wystawiania faktur przez podatników dostarczających towary lub świadczących usługi na ich terytorium.

Zgodnie z warunkami określonymi przez Państwa Członkowskie, na terytorium których dostarczane są towary lub świadczone są usługi, dopuszczalne jest sporządzenie zbiorczej faktury obejmującej kilka odrębnych transakcji dotyczących towarów lub usług.

Faktury mogą być wystawiane przez klienta podatnika w odniesieniu do towarów dostarczonych lub usług świadczonych przez tego podatnika, pod warunkiem, iż od samego początku istnieje umowa pomiędzy stronami oraz pod warunkiem, iż istnieje procedura akceptacji każdej faktury przez podatnika dostarczającego towary lub świadczącego usługi. Państwa Członkowskie, na terytorium których dostarczane są towary lub świadczone są usługi, określają warunki umowy oraz procedury akceptacji faktur obowiązujące między podatnikiem i jego klientem.

Państwa Członkowskie mogą określić dodatkowe warunki w zakresie wystawiania faktur przez klientów podatników dostarczających towary lub świadczących usługi na ich terytorium. Przepisy te mogą przykładowo obejmować wymóg, zgodnie z którym faktury takie muszą być wystawiane w imieniu i na rzecz podatnika. Powyższe warunki pozostają takie same niezależnie od miejsca siedziby klienta.

Państwa Członkowskie mogą również określić specyficzne warunki dla podatników dostarczających towary lub świadczących usługi na ich terytorium w przypadku, gdy podmiot trzeci lub klient, który wystawia faktury, posiada siedzibę w kraju, w którym nie istnieje instrument prawny dotyczący wzajemnej pomocy w zakresie zbliżonym do określonego w Dyrektywie Rady 76/308/EEC z 15 marca 1976 r. w sprawie wzajemnej pomocy w zakresie dochodzenia roszczeń z tytułu niektórych opłat, podatków i innych obciążeń, Dyrektywie Rady 77/799/EEC z 19 grudnia 1977 r. w sprawie świadczenia przez właściwe organy Państw Członkowskich wzajemnej pomocy w zakresie opodatkowania bezpośredniego i pośredniego oraz Rozporządzeniu Rady (EEC) nr 218/92 z 27 stycznia 1992 r. w sprawie współpracy administracyjnej w zakresie podatków pośrednich (VAT).

(b) Z zachowaniem szczególnych postanowień określonych w niniejszej Dyrektywie, na fakturach wystawionych na podstawie punktu (a), akapit pierwszy, drugi i trzeci, dla celów VAT wymagane są jedynie następujące dane:

- data wystawienia;
- kolejny numer, nadawany w jednej lub wielu seriach, jednoznacznie identyfikujący fakturę;
- numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w ustępie 1(c), przy użyciu którego podatnik dostarczył towary lub świadczył usługi;
- jeśli klient obowiązany jest do zapłaty podatku od towarów dostarczonych lub usług świadczonych lub dostarczono mu towary o których mowa w artykule 28c(A), numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w ustępie 1(c), przy użyciu którego towary zostały dostarczone lub usługi zostały świadczone na jego rzecz;
- pełną nazwę lub imię i nazwisko oraz adres podatnika i jego klienta;
- ilość i rodzaj dostarczonych towarów lub zakres i rodzaj świadczonych usług;
- data zrealizowania dostawy towarów lub zakończenia świadczenia usług lub data dokonania płatności, o której mowa w punkcie (a) akapit drugi, jeśli datę tę można ustalić i jeśli nie pokrywa się ona z datą wystawienia faktury;
- podstawa opodatkowania dla każdej stawki lub zwolnienia, cena jednostkowa bez podatku oraz wszelkie zniżki lub rabaty, jeśli nie są uwzględnione w cenie jednostkowej;
- zastosowana stawka podatku VAT;
- kwota podatku VAT przypadająca do zapłaty, z wyjątkiem szczególnych przypadków, dla których niniejsza Dyrektywa przewiduje pominięcie tej informacji;

- w przypadku zastosowania zwolnienia lub w przypadku, gdy klient obowiązany jest do zapłaty podatku, odniesienie do właściwego przepisu niniejszej Dyrektywy, odpowiedniego przepisu krajowego lub jakiegokolwiek informacji o tym, iż dostawa jest zwolniona lub podlega mechanizmowi samoobliczenia podatku przez nabywcę;
- w przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy nowych środków transportu, szczegółowe dane określone w artykule 28a(2);
- w przypadku zastosowania specjalnych zasad opodatkowania marży, odniesienie do artykułu 26 lub 26a, odpowiednich przepisów krajowych lub jakiegokolwiek innej informacji o tym, iż zastosowano specjalne zasady opodatkowania marży;
- jeśli osobą obowiązaną do zapłaty podatku jest przedstawiciel podatkowy w rozumieniu artykułu 21(2), numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w ustępie 1(c), tego przedstawiciela wraz z jego pełną nazwą lub imieniem i nazwiskiem oraz adresem.

Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby podatnicy posiadający siedzibę na ich terytorium i dostarczający towary lub świadczący usługi na terytorium kraju podawali numer identyfikacyjny VAT ich klienta, o którym mowa w ustępie 1(c), w przypadkach niewymienionych w akapicie pierwszym tiret czwarte.

Państwa Członkowskie nie będą wymagać, aby faktury były podpisane.

Kwoty wykazane na fakturach mogą być wyrażone w dowolnej walucie, o ile kwota podatku podlegającego zapłacie wyrażona jest w walucie krajowej Państwa Członkowskiego, w którym ma miejsce dostawa towarów lub świadczenie usług, przy zastosowaniu mechanizmu przeliczenia określonego w artykule 11(C)(2).

Jeśli to jest konieczne do celów kontroli, Państwa Członkowskie mogą zażądać przetłumaczenia na swoje języki narodowe faktur dotyczących towarów dostarczonych lub usług wykonanych na ich terytorium oraz faktur otrzymanych przez podatników na ich terytorium.

- (c) Faktury wystawione zgodnie z punktem (a) mogą być przesyłane w formie papierowej lub, pod warunkiem wyrażenia zgody przez klienta, drogą elektroniczną.

Faktury przesłane drogą elektroniczną będą akceptowane przez Państwa Członkowskie pod warunkiem, iż zagwarantowana będzie autentyczność pochodzenia i rzetelność zawartych w nich informacji:

- poprzez *bezpieczny podpis elektroniczny*¹⁶ w rozumieniu artykułu 2(2) Dyrektywy 1999/93/EC Parlamentu Europejskiego oraz Rady z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych zasad dotyczących podpisów elektronicznych; Państwa Członkowskie mogą jednakże wymagać, aby bezpieczny podpis elektroniczny sporządzony był w oparciu o *kwalifikowany certyfikat*¹⁷ oraz przy zastosowaniu *bezpiecznego urządzenia służącego do składania podpisu elektronicznego*¹⁸ w rozumieniu artykułu 2(6) i (10) wymienionej wyżej Dyrektywy; lub
- poprzez elektroniczną wymianę danych (EDI) zgodnie z definicją w artykule 2 Rekomendacji Komisji 1994/820/EC z dnia 19 października 1994 r. w sprawie aspektów prawnych elektronicznej wymiany danych, jeśli umowa dotycząca wymiany przewiduje zastosowanie procedur gwarantujących autentyczność pochodzenia i rzetelność danych; jednakże Państwa

¹⁶ ang. advanced electronic signature; tłumaczenie przyjęte na podstawie art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz.U. nr 130, poz. 1450),

¹⁷ ang. qualified certificate; tłumaczenie przyjęte na podstawie art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz.U. nr 130, poz. 1450),

¹⁸ ang. secure-signature-creation device; tłumaczenie przyjęte na podstawie art. 3 pkt 7 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz.U. nr 130, poz. 1450),

Członkowskie mogą, zgodnie z określonymi przez nie warunkami, wprowadzić wymóg sporządzania dodatkowego zbiorczego dokumentu w formie papierowej.

Faktury mogą być jednakże przesyłane przy użyciu innych środków elektronicznych pod warunkiem ich zaakceptowania przez zainteresowane Państwo(a) Członkowskie. Komisja przedstawi najpóźniej 31 grudnia 2008 r. raport wraz z propozycją, jeśli okaże się to stosowne, zmieniając warunki sporządzania faktur elektronicznych w celu uwzględnienia możliwych przyszłych osiągnięć technologicznych w tej dziedzinie.

Państwa Członkowskie nie mogą nakładać na podatników dostarczających towary lub świadczących usługi na ich terytorium jakichkolwiek innych obowiązków lub wymogów formalnych dotyczących przesyłania faktur drogą elektroniczną. Mogą jednakże do 31 grudnia 2005 r. wprowadzić przepis, zgodnie z którym korzystanie z tego systemu wymaga uprzedniego zawiadomienia.

Państwa Członkowskie mogą określić szczególne warunki dla faktur wystawionych elektronicznie dotyczących towarów lub usług dostarczonych lub wykonanych na ich terytorium z kraju, w którym nie istnieje instrument prawny dotyczący wzajemnej pomocy w zakresie zbliżonym do określonego w Dyrektywie Rady 76/308/EEC i 77/799/EEC oraz Rozporządzeniu (EEC) Nr 218/92.

W przypadku przesyłania drogą elektroniczną plików zawierających kilka faktur do tego samego odbiorcy, informacje powtarzające się na poszczególnych fakturach mogą być wymienione tylko jeden raz, jeśli dla każdej z tych faktur istnieje dostęp do wszystkich informacji.

- (d) Każdy podatnik obowiązany jest zapewnić przechowywanie kopii faktur wystawionych przez niego, przez jego klienta bądź w jego imieniu i na jego rzecz przez podmiot trzeci oraz wszelkich faktur, które podatnik ten otrzymał.

Do celów niniejszej Dyrektywy, podatnik może wybrać miejsce przechowywania tych dokumentów pod warunkiem, iż zapewni właściwym organom na każde ich żądanie dostęp do przechowywanych tam faktur i informacji bez zbędnej zwłoki. Państwa Członkowskie mogą jednakże wymagać, aby podatnicy posiadający siedzibę na ich terytorium powiadomili je o miejscu przechowywania, jeśli znajduje się ono poza ich terytorium. Państwa Członkowskie mogą ponadto wymagać, aby podatnicy posiadający siedzibę na ich terytorium przechowywali w kraju faktury wystawione przez nich lub przez ich klientów lub w ich imieniu i na ich rzecz przez podmiot trzeci, a także wszystkie otrzymane faktury, jeśli nie są przechowywane w formie elektronicznej gwarantującej *pełny i ciągły dostęp*¹⁹ do tych danych.

Autentyczność pochodzenia oraz rzetelność informacji zawartych w fakturach, a także możliwość ich odczytania należy zagwarantować w trakcie całego okresu przechowywania. Informacje zawarte w fakturach, o których mowa w punkcie (c) akapit trzeci, nie mogą być zmieniane; informacje te muszą być czytelne przez cały okres przechowywania.

Państwa Członkowskie określą termin przechowywania przez podatników faktur dotyczących towarów dostarczonych lub usług wyświadczonych na ich terytorium oraz faktur otrzymanych przez podatników posiadających siedzibę na ich terytorium.

W celu zapewnienia wypełnienia warunków określonych w akapicie trzecim, Państwa Członkowskie, o których mowa w akapicie czwartym mogą wymagać, aby faktury przechowywane były w oryginalnej postaci, w której zostały przesłane, to jest w formie papierowej lub elektronicznej. Państwa te mogą również wprowadzić wymóg, zgodnie z którym w przypadku

¹⁹ ang. full on-line access

elektronicznego przechowywania faktur, przechowywane muszą być również informacje gwarantujące autentyczność pochodzenia i rzetelność zawartych w nich danych.

Państwa Członkowskie, o których mowa w akapicie czwartym, mogą nakładać szczególne warunki wykluczające lub ograniczające przechowywanie faktur w kraju, w którym nie istnieje instrument prawny dotyczący wzajemnej pomocy w zakresie zbliżonym do określonego w Dyrektywie 76/308/EEC, 77/799/EEC i Rozporządzeniu (EEC) Nr 218/92 oraz w zakresie prawa uzyskania dostępu drogą elektroniczną, odbierania i korzystania, o którym mowa w artykule 22a.

Państwa Członkowskie mogą, zgodnie z określonymi przez nie warunkami, wprowadzić wymóg przechowywania faktur otrzymanych przez osoby niebędące podatnikami.

- (e) Do celów punktu (c) i (d), przesyłanie i przechowywanie faktur „drogą elektroniczną” oznacza przesyłanie lub udostępnianie odbiorcy oraz przechowywanie przy użyciu urządzeń elektronicznych służących do przetwarzania (w tym kompresji cyfrowej) i przechowywania danych oraz przy zastosowaniu systemu przewodowego, transmisji radiowej, technologii optycznych lub innych środków elektromagnetycznych.

Do celów niniejszej Dyrektywy, Państwa Członkowskie będą akceptować jako faktury dokumenty lub informacje w formie papierowej lub elektronicznej, o ile spełniają one warunki określone w niniejszym ustępie.

4. (a) Każdy podatek obowiązuje jest złożyć zeznanie w terminie określonym przez Państwa Członkowskie. Termin ten nie może być dłuższy niż dwa miesiące od końca każdego okresu podatkowego. Każde Państwo Członkowskie ustali długość okresu podatkowego na miesiąc, dwa miesiące lub kwartał. Państwa Członkowskie mogą jednakże ustalić inną długość okresu, nieprzekraczającą jednego roku. Państwa Członkowskie zezwolą podatnikom, zgodnie z określonymi przez nie warunkami, na składanie takich zeznań drogą elektroniczną i mogą również wprowadzić wymóg składania zeznań drogą elektroniczną.
- (b) Zeznanie powinno zawierać wszelkie dane niezbędne do obliczenia podatku, w stosunku do którego powstał obowiązek podatkowy oraz przysługujących odliczeń, łącznie, o ile jest to uzasadnione oraz konieczne do określenia podstawy opodatkowania, z całkowitą wartością transakcji związanych z tym podatkiem i odliczeniami oraz wartością transakcji zwolnionych.
- (c) Zeznanie powinno również zawierać:
- z jednej strony, całkowitą wartość, bez podatku od wartości dodanej, dostaw towarów, o których mowa w artykule 28c(A), z tytułu których obowiązek podatkowy powstał w trakcie danego okresu.
- Następujące kwoty powinny być również uwzględnione: całkowita wartość, bez podatku od wartości dodanej, dostaw towarów, o których mowa w artykule 8(1)(a) zdanie drugie oraz w artykule 28b(B)(1), dokonanych na terytorium innego Państwa Członkowskiego, z tytułu których powstał obowiązek zapłaty podatku w trakcie okresu, którego dotyczy zeznanie, w przypadku, gdy miejsce, z którego wysłano towary lub w którym rozpoczęto przewóz towarów znajduje się na terytorium kraju,
- z drugiej strony, całkowitą kwotę, bez podatku od wartości dodanej, transakcji skutkujących wewnątrzwspólnotowym nabyciem towarów, o których mowa w artykule 28a(1) i (6) dokonanych na terytorium kraju, z tytułu których powstał obowiązek podatkowy.

Następujące kwoty powinny być również uwzględnione: całkowita wartość, bez podatku od wartości dodanej, dostaw towarów, o których mowa w artykule 8(1)(a) zdanie drugie oraz

artykule 28(b)(B)(1) dokonanych na terytorium kraju, z tytułu których powstał obowiązek podatkowy w trakcie okresu, którego dotyczy zeznanie w przypadku, gdy miejsce, z którego wysłano towary lub w którym rozpoczęto przewóz towarów, znajduje się na terytorium innego Państwa Członkowskiego oraz całkowita kwota, bez podatku od wartości dodanej, dostaw towarów dokonanych na terytorium kraju, w związku z którymi wskazano podatnika jako osobę zobowiązaną do zapłaty podatku zgodnie z artykułem 28c(E)(3) oraz z tytułu których powstało zobowiązanie do zapłaty podatku w trakcie okresu objętego zeznaniem.

5. Każdy podatnik zobowiązany jest do zapłaty kwoty netto podatku od wartości dodanej w terminie składania okresowego zeznania. Państwa Członkowskie mogą jednakże ustalić inną datę płatności tej kwoty, a także wprowadzić obowiązek dokonywania płatności wstępnych.
6. (a) Państwa Członkowskie mogą nałożyć na podatnika obowiązek złożenia zeznania, zawierającego wszystkie dane określone w ustępie 4, dotyczącego wszystkich transakcji przeprowadzonych w poprzednim roku. Oświadczenie to powinno zawierać wszelkie dane niezbędne do dokonania ewentualnych korekt. Państwa Członkowskie zezwolą podatnikom, zgodnie z określonymi przez nie warunkami, na składanie takich zeznań drogą elektroniczną i mogą również wprowadzić wymóg ich składania drogą elektroniczną.
- (b) Każdy podatnik zarejestrowany dla potrzeb VAT zobowiązany jest również złożyć zestawienie zbiorcze nabywców zarejestrowanych dla potrzeb VAT, którym dostarczył towary na warunkach określonych w artykule 28c(A)(a) i (d) oraz odbiorców²⁰ zarejestrowanych dla potrzeb VAT w związku z transakcjami, o których mowa w akapicie piątym.

Zestawienie zbiorcze powinno być sporządzone za każdy kwartał kalendarzowy w danym okresie, zgodnie z zasadami określonymi przez Państwa Członkowskie, które podejmą działania niezbędne do zapewnienia, aby przepisy regulujące współpracę administracyjną w zakresie podatków pośrednich były w każdym przypadku przestrzegane. Państwa Członkowskie zezwolą podatnikom, zgodnie z określonymi przez nie warunkami, na składanie takich zestawień drogą elektroniczną i mogą również wprowadzić wymóg ich składania drogą elektroniczną.

Zestawienie zbiorcze powinno zawierać:

- numer, pod którym podatnik jest zarejestrowany dla potrzeb VAT w danym kraju, przy użyciu którego dokonywał on dostaw towarów w warunkach określonych w artykule 28c(A)(a),
- numer, pod którym nabywca towarów jest zarejestrowany dla potrzeb VAT w innym Państwie Członkowskim, przy użyciu którego dostarczono mu towary,
- dla każdego nabywcy towarów – całkowitą wartość dostaw towarów dokonanych przez podatnika. Kwoty te deklaruje się za kwartał kalendarzowy, w trakcie którego powstał obowiązek podatkowy.

Zestawienie zbiorcze powinno zawierać ponadto:

- w przypadku dostaw towarów, do których stosuje się artykuł 28c(A)(d) – numer, pod którym podatnik jest zarejestrowany dla potrzeb VAT na terytorium kraju, numer, pod którym jest zarejestrowany dla potrzeb VAT w Państwie Członkowskim przeznaczenia przesyłki lub przewozu oraz całkowitą kwotę dostaw, ustaloną zgodnie z artykułem 28e(2),
- kwoty korekt dokonanych zgodnie z artykułem 11(C)(1). Kwoty te powinny być wykazane za kwartał kalendarzowy, w trakcie którego nabywca towarów został poinformowany o korekcie.

²⁰ ang. consignee

W przypadkach określonych w artykule 28b(A)(2) akapit trzeci, podatnik zarejestrowany dla potrzeb VAT w danym kraju jasno wskaże na zestawieniu zbiorczym:

- numer, pod którym zarejestrowany jest dla potrzeb VAT na terytorium kraju i przy użyciu którego dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia a następnie dostawy towarów,
- numer, pod którym w Państwie Członkowskim przeznaczenia przesyłki lub przewozu towarów, zarejestrowany jest odbiorca kolejnej dostawy dokonanej przez podatnika,
- oraz, dla każdego odbiorcy całkowitą kwotę, bez podatku od wartości dodanej, dostaw dokonanych przez podatnika na terytorium Państwa Członkowskiego przeznaczenia przesyłki lub przewozu towarów. Kwoty te deklarowane będą za kwartał kalendarzowy, w którym powstał obowiązek podatkowy.

(c) W drodze odstępstwa od postanowień punktu (b), Państwa Członkowskie mogą:

- wymagać składania zestawień zbiorczych w okresach miesięcznych,
- wymagać ujęcia w zestawieniach zbiorczych dodatkowych danych.

(d) W przypadku dostaw nowych środków transportu dokonywanych na warunkach określonych w artykule 28c(A)(b) przez podatnika zarejestrowanego dla potrzeb VAT na rzecz nabywcy niezarejestrowanego dla potrzeb VAT lub przez podatnika, o którym mowa w artykule 28a(4), Państwa Członkowskie podejmą działania niezbędne w celu zapewnienia, aby dostawca przekazał wszelkie dane niezbędne do zastosowania podatku VAT oraz przeprowadzenia kontroli przez organ skarbowy.

(e) Państwa Członkowskie mogą zobowiązać podatników dokonujących na terytorium kraju wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów zgodnie z artykułem 28a(1)(a) oraz (6) do składania oświadczeń zawierających szczegółowe dane dotyczące tych transakcji, jednak oświadczenia te nie mogą obejmować okresów krótszych niż jeden miesiąc.

Państwa Członkowskie mogą ponadto zobowiązać osoby dokonujące wewnątrzwspólnotowego nabycia nowych środków transportu zgodnie z artykułem 28a(1)(b) do przekazania wraz z zeznaniem, o którym mowa w ustępie 4, wszelkich danych niezbędnych do zastosowania podatku VAT oraz przeprowadzenia kontroli przez organ skarbowy.

7. Państwa Członkowskie podejmą działania niezbędne do zapewnienia, aby podmioty, które zgodnie z artykułem 21(1)(a) i (b) uznawane są za podmioty zobowiązane do zapłaty podatku zamiast podatnika nieposiadającego siedziby na terytorium kraju, wypełniały powyższe zobowiązania w zakresie składania załączników i dokonywania płatności, o których mowa w tym artykule; Państwa Członkowskie podejmą również niezbędne działania w celu zapewnienia, aby osoby, które zgodnie z artykułem 21(3) uznawane są za osoby solidarnie odpowiedzialne za zapłatę podatku, wypełniały obowiązki dotyczące dokonywania płatności określone w tym artykule.
8. Państwa Członkowskie mogą wprowadzić inne obowiązki, które uznają za konieczne w celu prawidłowego poboru podatku oraz wyeliminowania przypadków uchylania się od opodatkowania, z zachowaniem zasady równego traktowania transakcji krajowych i transakcji dokonywanych przez podatników między Państwami Członkowskimi, pod warunkiem, iż obowiązki te nie będą powodować w przypadku transakcji handlowych pomiędzy Państwami Członkowskimi powstania wymogów formalnych związanych z przekraczaniem granicy.

Możliwość przewidziana w akapicie pierwszym nie może być wykorzystana do nałożenia dodatkowych obowiązków w stosunku do obowiązków określonych w ustępie 3.

9. (a) Państwa Członkowskie mogą zwolnić z części lub całości obowiązków:

- podatników dokonujących wyłącznie dostawy towarów lub świadczenia usług zwolnionych na podstawie artykułu 13 i 15,
- podatników uprawnionych do korzystania ze zwolnienia z podatku przewidzianego w artykule 24 oraz odstępstwa określonego w artykule 28a(1)(a), akapit drugi,
- podatników niewykonujących żadnej z transakcji, o których mowa w ustępie 4(c).

Z zachowaniem przepisów określonych w punkcie (d), Państwa Członkowskie nie mogą jednakże zwolnić podatników, o których mowa w trzecim tiret z obowiązków określonych w artykule 22(3).

- (b) Państwa Członkowskie mogą zwolnić z niektórych obowiązków, o których mowa w ustępie 2(a) podatników innych niż wymienieni w punkcie (a).
- (c) Państwa Członkowskie mogą zwolnić podatników z obowiązku zapłaty podatku należnego, jeśli kwota podatku jest nieznaczna.
- (d) Pod warunkiem przeprowadzenia konsultacji z Komitetem, o których mowa w artykule 29 i zgodnie z warunkami, które mogą określić, Państwa Członkowskie mogą wprowadzić przepis, zgodnie z którym faktury dotyczące towarów dostarczonych lub usług wykonanych na ich terytorium nie muszą spełniać niektórych warunków określonych w ustępie 3(b) w następujących przypadkach:

- jeśli kwota faktury jest niewielka
- lub
- jeśli ze względu na praktykę handlową lub administracyjną w danym sektorze działalności lub na warunki techniczne, zgodnie z którymi wystawiane są faktury, wypełnienie wszystkich wymogów, o których mowa w ustępie 3(b) byłoby utrudnione.

W każdym przypadku faktury te muszą zawierać następujące informacje:

- data wystawienia,
- wskazanie podatnika,
- wskazanie rodzaju dostarczonych towarów lub wykonanych usług,
- podatek należny lub dane konieczne do jego obliczenia.

Zasady uproszczone określone w niniejszym punkcie nie mogą być stosowane do transakcji, o których mowa w ustępie 4(c).

- (e) W przypadku skorzystania przez Państwa Członkowskie z możliwości przewidzianej w punkcie (a) tiret trzecie w zakresie wstrzymania się od nadania numeru, o którym mowa w ustępie 1(c) podatnikom niedokonującym żadnej z transakcji wymienionych w ustępie 4(c) i jeśli dostawca lub klient nie otrzymał takiego numeru identyfikacyjnego, faktura powinna zawierać inny numer określany jako *numer podatkowy*²¹ zgodnie z definicją zainteresowanych Państw Członkowskich.

W przypadku nadania podatnikowi numeru identyfikacyjnego, o którym mowa w ustępie 1(c), Państwa Członkowskie, o których mowa w akapicie pierwszym mogą również zażądać, by faktura zawierała:

- w przypadku świadczenia usług, o których mowa w artykule 28b(C), (D), (E) i (F) oraz dostaw towarów, o których mowa w artykule 28c(A) i (E) ustęp 3, numer, o którym mowa w ustępie 1(c) i numer podatkowy dostawcy;
- w przypadku innych dostaw towarów i świadczenia usług, jedynie numer podatkowy dostawcy lub jedynie numer, o którym mowa w ustępie 1(c).

²¹ ang. tax reference number

10. Państwa Członkowskie podejmą działania zapewniające wypełnienie powyższych obowiązków w zakresie składania zeznania oraz zapłaty podatku przez osoby prawne niebędące podatnikami, zobowiązane do zapłaty podatku z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, do których stosuje się artykuł 28a(1)(a) akapit pierwszy, oraz ich identyfikację przy pomocy indywidualnego numeru zgodnie z ustępem 1(c), (d) i (e).
11. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów akcyzowych, o którym mowa w artykule 28a(1)(c) oraz w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia nowych środków transportu, do którego stosuje się artykuł 28a(1)(b), Państwa Członkowskie wprowadzą zasady regulujące składanie zeznania oraz zapłatę podatku.
12. Działając jednomyślnie na podstawie propozycji Komisji, Rada może upoważnić Państwo Członkowskie do wprowadzenia szczegółowych zasad w celu uproszczenia obowiązku składania zestawienia, o którym mowa w ustępie 6(b). Działania te nie mogą wpływać niekorzystnie na możliwość właściwego kontrolowania transakcji wewnątrzwspólnotowych i mogą przyjąć następujące formy:
 - (a) Państwa Członkowskie mogą upoważnić podatników spełniających łącznie trzy wymienione poniżej warunki, do składania zestawień zbiorczych za okres jednego roku, wraz z podaniem numerów pod którymi osoby, którym podatnicy ci dostarczyli towary na warunkach określonych w artykule 28c(A), zarejestrowane są dla potrzeb VAT w innych Państwach Członkowskich:
 - całkowita roczna wartość, bez podatku od wartości dodanej, dokonanych przez nich dostaw towarów lub świadczonych usług zgodnie z artykułem 5, 6 i 28a(5), nie przekracza o więcej niż 35.000 euro rocznej kwoty obrotu, stanowiącej podstawę do zastosowania zwolnienia z podatku przewidzianego w artykule 24,
 - całkowita roczna wartość, bez podatku od wartości dodanej, dostaw towarów dokonanych przez nich na warunkach określonych w artykule 28c(A) nie przekracza równowartości w walucie krajowej 15.000 euro,
 - dostawy towarów dokonane przez nich na warunkach określonych w artykule 28c(A) nie są dostawami nowych środków transportu;
 - (b) Państwa Członkowskie, które ustalą długość okresu, za który podatnicy zobowiązani są składać zeznania, o których mowa w ustępie 4, jako okres dłuższy niż trzy miesiące, mogą upoważnić tych podatników do składania zestawień zbiorczych za ten sam okres, pod warunkiem jednoczesnego spełnienia przez nich trzech następujących wymogów:
 - ogólna roczna wartość, bez podatku od wartości dodanej, towarów dostarczanych i usług świadczonych przez nich zgodnie z artykułem 5, 6 i 28a(5) nie przekracza równowartości w walucie krajowej 200.000 euro,
 - całkowita roczna wartość, bez podatku od wartości dodanej, dostaw towarów dokonanych przez nich na warunkach określonych w artykule 28c(A) nie przekracza równowartości w walucie krajowej 15.000 euro,
 - dostawy towarów dokonane przez nich na warunkach określonych w artykule 28c(A) nie są dostawami nowych środków transportu.

Artykuł 22a

Prawo dostępu do faktur przechowywanych elektronicznie w innym Państwie Członkowskim

W przypadku, gdy podatnik przechowuje faktury, które wystawił lub otrzymał przy użyciu środka elektronicznego zapewniającego pełny i ciągły dostęp do danych oraz gdy miejsce przechowywania znajduje się w Państwie Członkowskim innym niż Państwo Członkowskie jego siedziby, właściwym organom Państwa

Członkowskiego, w którym podatnik posiada siedzibę, przysługuje do celów niniejszej dyrektywy prawo uzyskania dostępu drogą elektroniczną, *odbierania*²² i korzystania z tych faktur w granicach przewidzianych w przepisach Państwa Członkowskiego, w którym podatnik posiada siedzibę oraz w zakresie wymaganym przez to Państwo do celów kontroli.

Artykuł 23 **Obowiązki z tytułu importu**

Państwa Członkowskie ustanowią szczegółowe zasady sporządzania zeznań oraz dokonywania płatności w odniesieniu do importowanych towarów.

W szczególności, Państwa Członkowskie mogą ustalić, że podatek należny, który powinien być uiszczony w związku z importem towarów przez podatnika lub osobę zobowiązaną do zapłaty podatku, lub przez niektóre kategorie tych podmiotów, nie musi być zapłacony w momencie importu towarów pod warunkiem, że podatek ten zostanie zadeklarowany w zeznaniu, składanym zgodnie z artykułem 22(4).

TYTUŁ XIV. SPECJALNE ZASADY OPODATKOWANIA

Artykuł 24 **Specjalne zasady opodatkowania małych przedsiębiorstw**

1. Państwa Członkowskie, które mogą napotkać trudności w stosowaniu ogólnych zasad opodatkowania w odniesieniu do małych przedsiębiorstw, ze względu na ich działalność lub strukturę, mogą skorzystać, na warunkach i w zakresie ustalonym po konsultacjach, o których mowa w artykule 29, z możliwości stosowania procedur uproszczonych, takich jak ryczałtowe formy obliczania i poboru podatku, o ile zastosowanie takiej formy opodatkowania nie spowoduje obniżenia podatku.
2. Do dnia ustalonego przez Radę, działającą jednomyślnie na podstawie propozycji Komisji, jednak nie później niż do momentu zniesienia opodatkowania importu oraz zwolnienia przysługującego z tytułu eksportu w transakcjach pomiędzy Państwami Członkowskimi:
 - (a) Państwa Członkowskie, które skorzystały z możliwości wprowadzenia zwolnień lub *progresywnej ulgi podatkowej*²³, przewidzianych w artykule 14 drugiej Dyrektywy Rady z 11 kwietnia 1967 r., mogą utrzymać w mocy zarówno te przepisy, jak i zasady ich stosowania, jeśli są one zgodne z systemem podatku od wartości dodanej.

Państwa Członkowskie, które stosują zwolnienie od podatku wobec podatników, których roczny obrót wynosi mniej niż równowartość w walucie krajowej 5.000 euro²⁴, przeliczonej według kursu z dnia przyjęcia Dyrektywy, mogą zwiększyć kwotę objętą zwolnieniem do 5.000 euro.

Państwa Członkowskie, które stosują progresywną ulgę podatkową nie mogą zwiększyć jej pułapu ani też wprowadzić korzystniejszych warunków uprawniających do korzystania z tej ulgi.

- (b) Państwa Członkowskie, które nie skorzystały z tej możliwości, mogą przyznać zwolnienie od podatku podatnikom, których roczny obrót nie przekracza równowartości w walucie krajowej 5.000 euro, przeliczonej według kursu wymiany z dnia przyjęcia Dyrektywy; W uzasadnionych przypadkach Państwa te mogą przyznać progresywną ulgę podatkową podatnikom, których roczny obrót przekracza górną granicę określoną przez Państwa Członkowskie do celów stosowania zwolnienia;

²² ang. download

²³ ang. graduated tax relief

²⁴ w oryginalnym brzmieniu art. 24 VI Dyrektywy powołano europejską jednostkę rozliczeniową.

- (c) Państwa Członkowskie, które stosują zwolnienie podatkowe wobec podatników, których roczna wartość obrotu jest równa lub przewyższa równowartość 5.000 euro, przeliczonych na walutę krajową według kursu z dnia przyjęcia Dyrektywy, mogą zwiększyć tę kwotę w celu utrzymania jej realnej wartości.
3. Zwolnienia oraz progresywną ulgę podatkową stosuje się do dostaw towarów i świadczenia usług przez małe przedsiębiorstwa.

Państwa Członkowskie mogą wyłączyć określone transakcje z zakresu stosowania zasad określonych w ustępie 2. Przepisy ustępu 2 nie mogą być w żadnym wypadku stosowane do transakcji, o których mowa w artykule 4(3).

W każdym przypadku, dostawy nowych środków transportu dokonywane na warunkach, o których mowa w artykule 28c(A), jak również dostawy towarów i usług dokonywane przez podatnika nieposiadającego siedziby na terytorium kraju, będą wyłączone ze zwolnienia z podatku na podstawie ustępu 2.

4. Wartość obrotu stanowiącą podstawę stosowania przepisów ustępu 2 oblicza się jako kwotę należną z tytułu dostaw towarów i usług zdefiniowanych zgodnie z artykułem 5 i 6, pomniejszoną o podatek od wartości dodanej, w takim zakresie, w jakim transakcje te podlegają opodatkowaniu, włączając transakcje zwolnione z prawem do odliczenia podatku naliczonego zgodnie z artykułem 28(2) oraz kwoty stanowiące wartość transakcji zwolnionych na podstawie artykułu 15, wartość transakcji w zakresie obrotu nieruchomościami, transakcji finansowych, o których mowa w artykule 13(B)(d) oraz usług ubezpieczeniowych, chyba że transakcje te stanowią transakcje pomocnicze.

Jednakże zbycie rzeczowego majątku trwałego lub wartości niematerialnych i prawnych przedsiębiorstwa nie jest uwzględniane przy obliczaniu wartości obrotu.

5. Podatnikom zwolnionym od podatku nie przysługuje prawo do odliczenia podatku zgodnie z artykułem 17, ani też prawo do wykazywania podatku na wystawianych przez nich fakturach.
6. Podatnicy, którym przysługuje prawo wyboru zwolnienia od podatku mogą wybrać stosowanie ogólnych zasad opodatkowania podatkiem od wartości dodanej lub procedur uproszczonych, o których mowa w ustępie 1. W tym przypadku, podmiotom tym przysługuje prawo do progresywnej ulgi podatkowej przewidzianej w ustawodawstwie krajowym.
7. Z zastrzeżeniem ustępu 1, podatników korzystających z progresywnej ulgi podatkowej traktuje się jako podatników opodatkowanych na zasadach ogólnych.
8. Co cztery lata, począwszy od 1 stycznia 1982 roku, po przeprowadzeniu konsultacji z Państwami Członkowskimi, Komisja zobowiązana jest przedstawiać Radzie sprawozdanie ze stosowania przepisów niniejszego artykułu. Ponadto, w razie zaistnienia takiej potrzeby, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia długoterminowego ujednolicenia przepisów krajowych, Komisja załączy do sprawozdania propozycje dotyczące:
- (a) zmian w zakresie szczególnych zasadach opodatkowania małych przedsiębiorstw, mających na celu ulepszenie tego systemu,
 - (b) dostosowania przepisów krajowych w zakresie zwolnień i progresywnej ulgi w podatku od towarów i usług,
 - (c) dostosowania limitu 5.000 euro, o którym mowa w ustępie 2.
9. W odpowiednim czasie Rada podejmie decyzję dotyczącą kwestii, czy realizacja celu określonego w artykule 4 pierwszej Dyrektywy Rady z 11 kwietnia 1967 r. wymaga wprowadzenia specjalnych zasad opodatkowania dla małych przedsiębiorstw oraz, o ile okaże się to konieczne, zadecyduje o zakresie limitów oraz o ogólnych warunkach stosowania tych zasad. Do momentu wprowadzenia tych zasad,

Państwa Członkowskie mogą utrzymać w mocy własne specjalne zasady, które powinny być stosowane zgodnie z przepisami niniejszego artykułu i późniejszych aktów prawnych uchwalanych przez Radę.

Artykuł 24 bis

Wprowadzając w życie art. 24 ust. 2 - 6, następujące Państwa Członkowskie mogą udzielać zwolnień od podatku od wartości dodanej podatnikom, których roczny obrót jest niższy niż równowartość w walucie krajowej:

- w Republice Czeskiej: 35 000 EUR;
- w Estonii: 16 000 EUR;
- na Cyprze: 15 600 EUR;
- na Łotwie: 17 200 EUR;
- na Litwie: 29 000 EUR;
- na Węgrzech: 35 000 EUR;
- na Malcie: 37 000 EUR w przypadku, gdy działalność gospodarcza polega głównie na dostawie towarów, 24 300 EUR w przypadku, gdy działalność gospodarcza polega głównie na dostawie usług z niską wartością dodaną (wysokie nakłady), a w innych przypadkach 14 600 EUR, w szczególności w stosunku do dostawców usług o wysokiej wartości dodanej (niskie nakłady);
- w Polsce: 10 000 EUR;
- w Słowenii: 25 000 EUR;
- na Słowacji: 35 000 EUR.

Zwolnienia te nie mają żadnego wpływu na środki własne, dla których podstawa wymiaru musi zostać ponownie ustalona zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 w sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej.

Artykuł 25

Wspólny system zryczałtowanego opodatkowania rolników

1. Jeżeli zastosowanie do rozliczania działalności rolniczej ogólnych zasad podatku od wartości dodanej lub zasad uproszczonych przewidzianych w artykule 24 mogłoby powodować trudności, Państwa Członkowskie mogą zastosować w stosunku do rolników zryczałtowany system opodatkowania, umożliwiający odzyskanie podatku od wartości dodanej od zakupów towarów i usług dokonanych przez rolników ryczałtowych zgodnie z niniejszym artykułem.
2. Do celów niniejszego artykułu, stosuje się następujące definicje:
 - "rolnik" – podatnik prowadzący działalność w ramach jednego z wymienionych niżej przedsiębiorstw,
 - "przedsiębiorstwo rolne, leśne lub rybołówstwa" - przedsiębiorstwo uznane za takie przez każde Państwo Członkowskie w zakresie działalności produkcyjnej wymienionej w załączniku A,
 - "rolnik ryczałtowy" - rolnik objęty zryczałtowanym systemem opodatkowania, o którym mowa w ustępie 3 i następnych,

- "produkty rolne" - towary wyprodukowane przez przedsiębiorstwa rolne, leśne lub rybołówstwa w każdym Państwie Członkowskim w wyniku działalności wymienionej w załączniku A,
- "usługa rolnicza" - jakkolwiek usługa wymieniona w załączniku B wykonywana przez rolnika przy wykorzystaniu jego siły roboczej lub sprzętu zwykle dostępnego w prowadzonym przez niego przedsiębiorstwie rolnym, leśnym lub rybołówstwie,
- "podatek od wartości dodanej od zakupów" - kwota całkowitego podatku od wartości dodanej naliczonego przy nabyciu towarów i usług przez wszystkie przedsiębiorstwa rolne, leśne i rybołówstwa każdego z Państw Członkowskich podlegające zryczałtowanemu systemowi opodatkowania, który to podatek podlegałby odliczeniu na podstawie artykułu 17 przez rolnika opodatkowanego na zasadach ogólnych,
- "stopy procentowe zryczałtowanego zwrotu podatku"²⁵ - stawki procentowe ustalone przez Państwa Członkowskie zgodnie z ustępem 3 i stosowane przez nie w przypadkach określonych w ustępie 5 w celu umożliwienia rolnikom ryczałtowym odzyskania podatku od wartości dodanej od zakupów według określonej stawki,
- "zryczałtowany zwrot podatku"²⁶ - kwota obliczona przez zastosowanie stopy procentowej zryczałtowanego zwrotu podatku przewidzianej w ustępie 3 do obrotu rolnika ryczałtowego w przypadkach wymienionych w ustępie 5.

3. Państwa Członkowskie ustalą stopy procentowe zryczałtowanego zwrotu podatku, o ile okaże się to konieczne, i poinformują Komisję przed ich wprowadzeniem. Podstawę określenia tych stóp powinny stanowić makroekonomiczne dane statystyczne dla rolników ryczałtowych za poprzednie trzy lata. Stopy te nie mogą być stosowane dla uzyskania przez rolników ryczałtowych zwrotów przekraczających podatek od wartości dodanej od zakupów. Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość obniżenia stawek do 0%. Stopa procentowa może zostać zaokrąglona w górę lub w dół do połowy punktu procentowego.

Państwa Członkowskie mogą określić różne stopy procentowe zryczałtowanego zwrotu podatku dla leśnictwa, różnych działów rolnictwa oraz rybołówstwa.

4. Państwa Członkowskie mogą zwolnić rolników ryczałtowych z wypełniania obowiązków nałożonych na podatników na podstawie artykułu 22.

W przypadku skorzystania z tej opcji Państwa Członkowskie powinny podjąć działania niezbędne dla prawidłowego wprowadzania przepisów przejściowych dotyczących opodatkowania transakcji wewnątrzwspólnotowych zgodnie z postanowieniami Tytułu XVIa.

5. Stopę procentową zryczałtowanego zwrotu podatku, o której mowa w ustępie 3 stosuje się do ceny bez podatku:
- (a) produktów rolnych dostarczonych przez rolnika ryczałtowego podatnikom niekorzystającym na terytorium kraju ze zryczałtowanego systemu opodatkowania, przewidzianego przez przepisy tego artykułu;
 - (b) produktów rolnych dostarczonych przez rolnika ryczałtowego, na zasadach określonych w artykule 28c(A), osobie prawnej niebędącej podatnikiem, niepodlegającej w kraju wysyłki, nabycia lub transportu tych produktów rolnych wyłączeniu, o którym mowa w artykule 28a(1)(a) akapit drugi;
 - (c) usług rolniczych świadczonych przez rolników ryczałtowych na rzecz podatników niepodlegających na terytorium kraju zryczałtowanemu systemowi opodatkowania, przewidzianemu przez przepisy tego artykułu.

Powyższy zwrot podatku wyklucza wszelkie inne formy odliczeń.

²⁵ ang. flat-rate compensation percentages

²⁶ ang. flat-rate compensation

6. W przypadku dostawy produktów rolnych i usług rolniczych, o których mowa w ustępie 5, Państwa Członkowskie wprowadzą przepisy, zgodnie z którymi wypłata zryczałtowanego zwrotu podatku dokonywana jest przez:

- (a) nabywcę towarów bądź usługobiorcę. W tym przypadku podatnik, któremu dostarczane są towary lub na rzecz którego świadczone są usługi, uprawniony jest, na podstawie artykułu 17, pod warunkiem przestrzegania procedury określonej przez Państwa Członkowskie, do odliczenia od podatku należnego na terytorium danego kraju kwoty zryczałtowanego zwrotu podatku zapłaconej rolnikom ryczałtowym;

Państwa Członkowskie powinny zwracać odbiorcy towarów bądź usługobiorcy kwotę zryczałtowanego zwrotu podatku, którą zapłacił rolnikom ryczałtowym w związku z jedną z wymienionych poniżej transakcji:

- dostawy produktów rolnych wykonane na zasadach określonych w artykule 28c(A) na rzecz podatników lub osób prawnych niebędących podatnikami działającymi w takim charakterze w innym Państwie Członkowskim, w którym nie podlegają wyłączeniu przewidzianemu w drugim akapicie artykułu 28a(1)(a),
- dostawy produktów rolnych wykonane na zasadach określonych w artykule 15 i w artykule 16(1)(B),(D) i (E) na rzecz podatników posiadających siedzibę poza Wspólnotą, pod warunkiem, że produkty te są wykorzystane przez nabywców do transakcji, o których mowa w artykule 17(3)(a) i (b) lub do świadczenia usług, które uznaje się za świadczone na terytorium kraju i w stosunku do których podatek jest należny wyłącznie od usługobiorców na podstawie artykułu 21(1)(b),
- świadczenie usług rolniczych na rzecz podatników posiadających siedzibę we Wspólnocie ale na terytorium innego Państwa Członkowskiego lub podatników posiadających siedzibę poza terytorium Wspólnoty, pod warunkiem, że usługi te wykorzystane są przez usługobiorców do przeprowadzenia transakcji, o których mowa w artykule 17(3)(a) i (b) lub do świadczenia usług, które uznaje się za świadczone na terytorium kraju i w stosunku do których podatek jest należny wyłącznie od usługobiorców na podstawie artykułu 21(1)(b).

Państwa Członkowskie określają metody dokonywania zwrotu. W szczególności, mogą one zastosować artykuł 17(4);

lub

(b) władze publiczne.

- 7. Państwa Członkowskie wprowadzą wszelkie niezbędne przepisy w celu prawidłowej weryfikacji płatności zryczałtowanego zwrotu podatku rolnikom ryczałtowym.
- 8. W zakresie wszelkich dostaw produktów rolnych oraz świadczenia usług rolniczych innych niż objęte ustępem 5, uznaje się, że zapłaty zryczałtowanego zwrotu podatku dokonuje nabywca lub usługobiorca.
- 9. Każde Państwo Członkowskie może wyłączyć z zakresu zryczałtowanego systemu opodatkowania określone kategorie rolników, a także rolników, w stosunku do których zastosowanie ogólnych zasad opodatkowania podatkiem od wartości dodanej lub zasad uproszczonych przewidzianych w artykule 24(1) nie spowoduje trudności natury administracyjnej.

W przypadku skorzystania z opcji, o której mowa w tym artykule, Państwa Członkowskie powinny podjąć wszelkie kroki w celu zapewnienia, że ta sama metoda opodatkowania jest stosowana w przypadku dostaw produktów rolnych wykonywanych na zasadach określonych w artykule 28b(B)(1), niezależnie od tego czy dostawa jest wykonana przez rolnika ryczałtowego czy podatnika innego niż rolnik ryczałtowy.

10. Każdy rolnik ryczałtowy może wybrać, z zachowaniem zasad i warunków określonych przez dane Państwo Członkowskie, opodatkowanie na zasadach ogólnych, bądź też, jeżeli istnieje taka możliwość, na zasadach uproszczonych przewidzianych w artykule 24(1).
11. Komisja przedstawi Radzie, przed końcem piątego roku od wejścia w życie niniejszej Dyrektywy, nowe propozycje dotyczące zastosowania podatku od wartości dodanej do transakcji, których przedmiotem są produkty i usługi rolnicze.
12. W przypadku skorzystania z opcji przewidzianej w tym artykule, Państwa Członkowskie powinny ustalić ujednoliconą podstawę wymiaru podatku od wartości dodanej w celu zastosowania systemu środków własnych przy użyciu wspólnej metody kalkulacji przewidzianej w załączniku C.

Artykuł 26 **Specjalne zasady opodatkowania agentów turystycznych**

1. Państwa Członkowskie opodatkują podatkiem od wartości dodanej działalność agentów turystycznych zgodnie z przepisami niniejszego artykułu, o ile agenci ci świadczą usługi na rzecz klientów we własnym imieniu oraz wykorzystują do świadczenia tych usług towary i usługi dostarczane przez innych podatników. Przepisów niniejszego artykułu nie stosuje się do agentów turystycznych, działających wyłącznie w charakterze pośredników i rozliczających podatek zgodnie z artykułem 11(A)(3)(c). Dla potrzeb niniejszego artykułu, pod pojęciem agenta turystycznego rozumie się również *biura podróży*²⁷.
2. Wszystkie transakcje dokonywane przez agenta turystycznego w związku z *impresą turystyczną*²⁸ traktuje się jako jedną usługę świadczoną przez tego agenta na rzecz podróżnego. Usługa ta podlega opodatkowaniu w Państwie Członkowskim, w którym agent posiada swoje przedsiębiorstwo albo stałe miejsce prowadzenia działalności, przez które świadczy usługi. Podstawę opodatkowania oraz cenę pomniejszoną o podatek w rozumieniu artykułu 22(3)(b), dotyczące tej usługi, stanowi marża agenta turystycznego, skalkulowana jako różnica pomiędzy całkowitą kwotą należną do zapłaty przez podróżnego, pomniejszoną o kwotę podatku od wartości dodanej oraz faktycznym kosztem poniesionym przez agenta turystycznego z tytułu towarów i usług dostarczonych mu przez innych podatników, jeżeli zostały one nabyte dla bezpośredniej korzyści podróżnego.
3. Jeżeli transakcje zlecone przez agenta turystycznego innym podatnikom dokonywane są przez tych podatników poza Wspólnotą, usługę agenta turystycznego traktuje się jako usługę pośrednictwa zwolnioną od podatku zgodnie z artykułem 15(14). Jeżeli transakcje te wykonywane są zarówno na terytorium, jak i poza Wspólnotą, zwolnieniu podlega jedynie część usługi agenta turystycznego związana z transakcjami wykonanymi poza Wspólnotą.
4. Podatek naliczony agentowi turystycznemu przez innych podatników w związku z transakcjami opisanymi w ustępie 2, dokonywanymi dla bezpośredniej korzyści podróżnego, nie podlega odliczeniu lub zwrotowi w żadnym z Państw Członkowskich.

Artykuł 26a **Specjalne zasady opodatkowania towarów używanych dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków**

A. Definicje

Dla celów niniejszego artykułu, oraz z zachowaniem pozostałych przepisów Wspólnoty:

²⁷ ang. tour operators

²⁸ ang. journey

- (a) „dzieła sztuki” oznaczają przedmioty, o których mowa w punkcie (a) Załącznika I.

Państwa Członkowskie mogą jednakże wyłączyć z definicji „dzieła sztuki” przedmioty wymienione w trzech ostatnich tiret punktu (a) w Załączniku I;

- (b) „przedmioty kolekcjonerskie” oznaczają przedmioty, o których mowa w punkcie (b) Załącznika I;

- (c) „antyki” oznaczają przedmioty wymienione w punkcie (c) Załącznika I;

- (d) „towary używane” oznaczają przedmioty ruchome, nadające się do dalszego używania w stanie w jakim się w danym momencie znajdują, lub po ich naprawie, niebędące dziełami sztuki, przedmiotami kolekcjonerskimi lub antykami oraz przedmioty inne niż metale szlachetne lub kamienie szlachetne zdefiniowane przez Państwa Członkowskie;

- (e) „pośrednik opodatkowany” oznacza podatnika, który w ramach prowadzonej działalności gospodarczej kupuje lub nabywa dla celów swojego przedsiębiorstwa, lub importuje z zamiarem odsprzedaży, towary używane lub dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie lub antyki, niezależnie od tego, czy podatnik ten działa w swoim własnym imieniu czy w imieniu innej osoby na podstawie umowy przewidującej zapłatę prowizji od zakupu lub sprzedaży;

- (f) „organizator sprzedaży w drodze aukcji” oznacza każdego podatnika, który w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, oferuje towary na sprzedaż w drodze aukcji z zamiarem przekazania ich osobie oferującej najwyższą cenę;

- (g) „zleceniodawca sprzedaży w drodze aukcji” oznacza każdą osobę przekazującą towary organizatorowi sprzedaży w drodze aukcji, na podstawie umowy przewidującej zapłatę prowizji od sprzedaży na następujących warunkach:

- organizator sprzedaży w drodze aukcji oferuje towary na sprzedaż we własnym imieniu ale na rzecz zleceniodawcy,
- organizator sprzedaży w drodze aukcji zbywa towary we własnym imieniu ale na rzecz zleceniodawcy, osobie oferującej najwyższą cenę na aukcji.

B. Specjalne zasady dotyczące pośredników opodatkowanych

1. W zakresie dostaw towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków dokonywanych przez pośredników opodatkowanych, Państwa Członkowskie stosują specjalne zasady opodatkowania marży uzyskanej przez pośrednika opodatkowanego zgodnie z następującymi przepisami.
2. Dostawy towarów, o których mowa w ustępie 1, oznaczają dostawy dokonywane przez pośrednika opodatkowanego towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków dostarczanych mu na terytorium Wspólnoty:
 - przez podmiot niebędący podatnikiem podatku od wartości dodanej, lub
 - przez innego podatnika, o ile dostawa towarów dokonywana przez tego podatnika jest zwolniona od podatku na podstawie artykułu 13(B)(c), lub
 - przez innego podatnika, o ile dostawa towarów przez tego podatnika jest zwolniona od podatku na podstawie artykułu 24 i przedmiotem dostawy są środki trwałe, lub
 - przez innego pośrednika opodatkowanego, o ile dostawa towarów dokonywana przez tego pośrednika opodatkowanego podlegała specjalnym zasadom opodatkowania, przewidzianym w niniejszym przepisie.
3. Podstawą opodatkowania w przypadku dostaw towarów, o których mowa w ustępie 2, jest marża uzyskana przez pośrednika opodatkowanego pomniejszona o kwotę podatku od wartości dodanej

należnego od tej marży. Marżę tę stanowi różnica pomiędzy ceną sprzedaży towarów uzyskaną przez pośrednika opodatkowanego oraz ich ceną zakupu.

Do celów niniejszego ustępu stosuje się następujące definicje:

- „cena sprzedaży” oznacza wszystko, co stanowi wynagrodzenie, które pośrednik opodatkowany otrzymał lub ma otrzymać od nabywcy lub od podmiotu trzeciego, w tym *subwencje*²⁹ bezpośrednio związane z tą transakcją, podatki, opłaty i podobne należności oraz dodatkowe koszty, takie jak prowizje, koszty opakowania, transportu i ubezpieczenia, którymi pośrednik opodatkowany obciążył nabywcę, z wyłączeniem kwot wymienionych w artykule 11(A)(3),
- „cena zakupu” oznacza wszystko, co stanowi wynagrodzenie określone w pierwszym tiret, które dostawca otrzymał lub ma otrzymać od pośrednika opodatkowanego.

4. Państwa Członkowskie umożliwią pośrednikom opodatkowanym wybór specjalnych zasad opodatkowania w stosunku do dostaw:
- (a) dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, importowanych przez tych pośredników;
 - (b) dzieł sztuki dokonywanych na rzecz tych pośredników przez ich twórców lub następców prawnych twórców;
 - (c) dzieł sztuki dokonywanych na rzecz tych pośredników przez podatnika niebędącego pośrednikiem opodatkowanym, jeśli dostawa realizowana przez tego podatnika podlegała opodatkowaniu według stawki obniżonej zgodnie z artykułem 12(3)(c).

Państwa Członkowskie ustalą szczegółowe zasady korzystania z powyższej opcji opodatkowania, która w każdym wypadku będzie miała zastosowanie do okresu co najmniej dwóch lat kalendarzowych.

W przypadku skorzystania z wymienionej możliwości, podstawę opodatkowania ustala się zgodnie z ustępem 3. W przypadku dostaw dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków importowanych przez pośrednika opodatkowanego, cena zakupu uwzględniana do celów obliczenia marży równa jest podstawie opodatkowania z tytułu importu obliczonej zgodnie z artykułem 11(B), powiększonej o podatek od wartości dodanej należny lub zapłacony z tytułu importu.

5. Dostawy towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, realizowane zgodnie z warunkami przewidzianymi w artykule 15, podlegające specjalnym zasadom opodatkowania marży, objęte są zwolnieniem.
6. Podatnikom nie przysługuje prawo do odliczenia od podatku przypadającego do zapłaty, podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego w odniesieniu do towarów, które zostały do nich dostarczone lub mają być dostarczone przez pośrednika opodatkowanego, o ile dostawa tych towarów podlega specjalnym zasadom opodatkowania marży.
7. W zakresie, w jakim pośrednik opodatkowany dokonuje dostaw towarów podlegających specjalnym zasadom opodatkowania marży, pośrednikowi temu nie przysługuje prawo do odliczenia od podatku przypadającego do zapłaty:
- (a) podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego w związku z dokonaniem przez niego importem dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków;
 - (b) podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego w związku z dziełami sztuki, które zostały mu dostarczone lub mają być dostarczone przez twórców lub ich następców prawnych;
 - (c) podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego w związku z dziełami sztuki, które zostały mu dostarczone lub mają być dostarczone przez podatnika niebędącego pośrednikiem opodatkowanym.

²⁹ ang. subsidies

8. W przypadku, gdy pośrednik opodatkowany podlega opodatkowaniu zarówno według zasad ogólnych, jak i z zastosowaniem specjalnych zasad opodatkowania marży, pośrednik ten musi prowadzić odrębną ewidencję dla transakcji objętych każdym z wymienionych rodzajów opodatkowania, zgodnie z przepisami określonymi przez Państwa Członkowskie.
9. Pośrednik opodatkowany nie może na wystawianych przez siebie fakturach wyodrębniać kwoty podatku związanego z dostawami towarów, do których zastosowano specjalne zasady opodatkowania marży.
10. W celu uproszczenia procedury naliczania podatku oraz pod warunkiem przeprowadzenia konsultacji przewidzianych w artykule 29, Państwa Członkowskie mogą wprowadzić w stosunku do niektórych transakcji lub niektórych kategorii pośredników opodatkowanych przepis, zgodnie z którym podstawę opodatkowania w dostawach towarów objętych specjalnymi zasadami opodatkowania marży ustala się za każdy okres podatkowy, w trakcie którego opodatkowany pośrednik obowiązany jest złożyć zeznanie, o którym mowa w artykule 22(4).

W takim przypadku, podstawą opodatkowania w dostawach towarów, do których stosuje się tę samą stawkę podatku od wartości dodanej, stanowi całkowita marża uzyskana przez pośrednika opodatkowanego, pomniejszona o kwotę podatku od wartości dodanej należnego od tej marży.

Całkowita marża równa jest różnicy pomiędzy:

- całkowitą wartością dostaw towarów objętych specjalnymi zasadami opodatkowania marży zrealizowanych przez pośrednika opodatkowanego w danym okresie; kwota ta równa się sumie cen sprzedaży określonych zgodnie z ustępem 3, i
- całkowitą wartością zakupów towarów, o których mowa w ustępie 2 zrealizowanych w danym okresie przez pośrednika opodatkowanego; kwota ta równa się sumie cen zakupu określonym zgodnie z ustępem 3.

Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne kroki w celu niedopuszczenia do sytuacji, w której zainteresowani podatnicy osiągają nienależne korzyści lub ponoszą nieuzasadnioną stratę.

11. Pośrednik opodatkowany może stosować ogólne zasady opodatkowania podatkiem od wartości dodanej w odniesieniu do wszelkich dostaw objętych specjalnymi zasadami na podstawie ustępu 2 lub 4.

Jeśli pośrednik opodatkowany stosuje ogólne zasady opodatkowania do:

- (a) dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków uprzednio przez niego importowanych, to pośrednikowi temu przysługuje prawo do odliczenia od jego podatku przypadającego do zapłaty, podatku należnego lub zapłaconego z tytułu importu tych towarów;
- (b) dostawy dzieł sztuki dostarczonych mu przez twórcę lub jego następców prawnych, to pośrednikowi temu przysługuje prawo do odliczenia od jego podatku przypadającego do zapłaty, podatku należnego lub zapłaconego z tytułu dostawy tych dzieł sztuki;
- (c) dostawy dzieł sztuki dostarczonych mu przez podatnika niebędącego pośrednikiem opodatkowanym, to pośrednikowi temu przysługuje prawo do odliczenia od jego podatku przypadającego do zapłaty, podatku należnego lub zapłaconego z tytułu dostawy tych dzieł sztuki.

Prawo do odliczenia powstaje w momencie powstania obowiązku podatkowego z tytułu dostawy, do której opodatkowany pośrednik chce zastosować ogólne zasady opodatkowania podatkiem od wartości dodanej.

C. Specjalne zasady dotyczące sprzedaży w drodze aukcji

1. Niezależnie od postanowień części B, Państwa Członkowskie mogą określić, zgodnie z następującymi przepisami, podstawę opodatkowania z tytułu dostaw towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków zrealizowanych przez organizatora sprzedaży w drodze aukcji, działającego, na podstawie umowy przewidującej zapłatę prowizji od sprzedaży tych towarów w drodze aukcji, we własnym imieniu, ale na rzecz:
 - podmiotu niebędącego podatnikiem, lub
 - innego podatnika, o ile dostawa towarów w rozumieniu artykułu 5(4)(c), dokonywana przez tego podatnika jest zwolniona na podstawie artykułu 13(B)(c), lub
 - innego podatnika, o ile dostawa towarów w rozumieniu artykułu 5(4)(c) realizowana przez tego podatnika podlega zwolnieniu na podstawie artykułu 24 i przedmiotem dostawy są środki trwałe, lub
 - pośrednika opodatkowanego, o ile dostawa towarów w rozumieniu artykułu 5(4)(c), realizowana przez tego pośrednika opodatkowanego, podlega specjalnym zasadom opodatkowania marży przewidzianym w części B.
 2. Podstawę opodatkowania każdej dostawy towarów, o których mowa w ustępie 1, stanowi całkowita kwota wykazana na fakturze wystawionej na rzecz nabywcy przez organizatora sprzedaży w drodze aukcji zgodnie z ustępem 4, pomniejszona o:
 - kwotę netto, którą organizator sprzedaży w drodze aukcji zapłacił lub ma zapłacić zleceniodawcy, określoną zgodnie z ustępem 3, i
 - kwotę podatku należnego od organizatora sprzedaży w drodze aukcji z tytułu dostawy.
 3. Kwota netto, którą organizator sprzedaży w drodze aukcji zapłacił lub ma zapłacić zleceniodawcy równa jest różnicy pomiędzy:
 - ceną towarów uzyskaną na aukcji i
 - kwotą prowizji, którą organizator sprzedaży w drodze aukcji otrzymał lub ma otrzymać od zleceniodawcy na podstawie umowy przewidującej zapłatę prowizji od sprzedaży.
 4. Organizator sprzedaży w drodze aukcji obowiązany jest wystawić nabywcy fakturę zawierającą:
 - cenę towarów uzyskaną na aukcji,
 - podatki, opłaty i podobne należności,
 - dodatkowe koszty, takie jak prowizje, koszty opakowania, transportu i ubezpieczenia, którymi organizator obciążył nabywcę towarów.
- Na fakturze nie wykazuje się odrębnie kwoty podatku od wartości dodanej.
5. Organizator sprzedaży w drodze aukcji, któremu przekazano towary na podstawie umowy przewidującej zapłatę prowizji od sprzedaży w drodze aukcji, obowiązany jest przekazać zleceniodawcy oświadczenie.
- Oświadczenie musi zawierać wartość transakcji, tj. cenę towarów uzyskaną na aukcji, pomniejszoną o kwotę prowizji, którą zleceniodawca zapłacił lub ma zapłacić.
- Tak przygotowane oświadczenie pełni rolę faktury, którą zleceniodawca, o ile jest podatnikiem, obowiązany jest wystawić organizatorowi sprzedaży w drodze przetargu publicznego zgodnie z artykułem 22(3).
6. Organizatorzy sprzedaży w drodze aukcji realizujący dostawy towarów na warunkach określonych w ustępie 1 obowiązani są do wykazania w swoich księgach, na *kontach rozrachunkowych*³⁰:

³⁰ ang. suspense accounts

- kwot, które otrzymali lub otrzymają od nabywcy towarów,
- kwot zwróconych lub podlegających zwrotowi do dostawcy towarów.

Kwoty te muszą być należycie udokumentowane.

7. Dostawę towarów do podatnika, który jest organizatorem sprzedaży w drodze aukcji, uznaje się za zrealizowaną w momencie dokonania sprzedaży tych towarów w drodze aukcji.
- D. Przepisy przejściowe dotyczące opodatkowania transakcji handlowych między Państwami Członkowskimi

W okresie, o którym mowa w artykule 28I, Państwa Członkowskie stosują następujące przepisy:

- (a) dostawy nowych środków transportu w rozumieniu artykułu 28a(2), realizowane na warunkach określonych w artykule 28c(A), wyłącza się z zakresu stosowania specjalnych zasad opodatkowania przewidzianych w częściach B i C;
- (b) niezależnie od postanowień artykułu 28a(1)(a), wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków nie podlega opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej jeśli sprzedający jest pośrednikiem opodatkowanym, występującym w takim charakterze, i jeśli nabyte towary były opodatkowane w Państwie Członkowskim wysyłki lub rozpoczęcia transportu, zgodnie ze specjalnymi zasadami opodatkowania marży przewidzianymi w części B, lub jeśli sprzedającym jest organizator sprzedaży w drodze aukcji działający w takim charakterze, i jeśli nabyte towary były opodatkowane w Państwie Członkowskim wysyłki, lub rozpoczęcia transportu, zgodnie ze specjalnymi zasadami opodatkowania przewidzianymi w części C;
- (c) postanowień artykułu 28b(B) i 28c(A)(a), (c) i (d) nie stosuje się do dostaw towarów podlegających opodatkowaniu według specjalnych zasad opodatkowania, przewidzianych w części B lub C.

Artykuł 26b

Specjalne zasady dotyczące złota dewizowego

A. Definicje

Do celów niniejszej Dyrektywy oraz z zachowaniem pozostałych przepisów Wspólnoty, „złoto dewizowe” oznacza:

- (i) złoto w formie sztabek lub płytek o wadze przyjętej na *rynkach złota*³¹, o współczynniku czystości co najmniej 995 tysięcznych, reprezentowane lub nie przez papiery wartościowe.

Państwa Członkowskie mogą nie stosować zasad specjalnych do małych sztabek lub płytek o wadze nieprzekraczającej 1 grama;

- (ii) złote monety:

- których współczynnik czystości wynosi co najmniej 900 tysięcznych,
- bite po roku 1800,
- które są lub były prawnym środkiem płatniczym w kraju pochodzenia, i
- które są zazwyczaj zbywane po cenie nieprzekraczającej wartości rynkowej złota zawartego w monetach o więcej niż 80%.

³¹ ang. bullion markets

Takich monet nie uznaje się, do celów niniejszej Dyrektywy, za monety zbywane dla celów numizmatycznych.

Do 1 lipca każdego roku, począwszy od roku 1999, każde Państwo Członkowskie przekaże Komisji informacje o monetach spełniających powyższe kryteria, którymi obrót prowadzony jest w tym Państwie Członkowskim. Komisja opublikuje listę tych wszystkich monet w wydaniu „C” Oficjalnego Dziennika Wspólnot Europejskich do 1 grudnia każdego roku. Monety wykazane w opublikowanym zestawieniu uznawane są za spełniające powyższe kryteria w całym roku, na który zestawienie jest publikowane.

B. Specjalne zasady dotyczące transakcji, których przedmiotem jest złoto dewizowe

Państwa Członkowskie zastosują zwolnienie z podatku od wartości dodanej do dostaw, wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu złota dewizowego, w tym złota dewizowego potwierdzonego świadectwami *złota zaalokowanego*³² lub *niezaalokowanego*³³ lub złota będącego przedmiotem obrotu na rachunkach złota, w tym zwłaszcza dotyczącego pożyczek i transakcji typu swap, których przedmiotem jest złoto, dotyczące prawa własności lub roszczenia w zakresie złota dewizowego, a także do transakcji dotyczących złota dewizowego związanych z kontraktami terminowymi skutkującymi przeniesieniem prawa własności lub roszczenia w zakresie złota dewizowego.

Państwa Członkowskie zastosują zwolnienie również do usług świadczonych przez agentów działających w imieniu i na rachunek innego podmiotu, pośredniczących w dostawie złota dewizowego na rzecz zleceniodawcy.

C. Prawo do wyboru opodatkowania

Państwa Członkowskie przyznają podatnikom wytwarzającym złoto dewizowe lub przetwarzającym złoto jakiegokolwiek rodzaju w złoto dewizowe, zdefiniowane w części A, prawo wyboru opodatkowania dostaw złota dewizowego na rzecz innego podatnika, które to dostawy objęte byłyby zwolnieniem, o którym mowa w części B.

Państwa Członkowskie mogą przyznać podatnikom, którzy w ramach swojej działalności dostarczają zwykle złoto do celów przemysłowych, prawo wyboru opodatkowania dostaw złota dewizowego, zdefiniowanego w części A(i) na rzecz innego podatnika, które to dostawy objęte byłyby zwolnieniem, o którym mowa w części B. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć zakres tego prawa.

W przypadku skorzystania przez dostawcę z prawa wyboru opodatkowania zgodnie z pierwszym lub drugim akapitem, Państwa Członkowskie przyznają prawo wyboru opodatkowania agentom w zakresie usług, o których mowa w drugim akapicie części B.

Państwa Członkowskie ustalą szczegółowe zasady korzystania z tych praw oraz przekażą Komisji informacje na temat przepisów wykonawczych dotyczących korzystania z powyższych praw w danym Państwie Członkowskim.

D. Prawo do odliczeń

1. Podatnikom przysługuje prawo do odliczenia:

- (a) podatku naliczonego lub zapłaconego od złota dewizowego dostarczonego im przez osobę, która skorzystała z prawa, o którym mowa w części C lub złota dewizowego dostarczonego w trybie określonym w części G;

³² ang. allocated gold

³³ ang. unallocated gold

- (b) podatku naliczonego lub zapłaconego od realizowanych na ich rzecz dostaw lub dokonywanego przez nich wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu złota, niebędącego złotem dewizowym, które następnie przetwarzane jest przez tych podatników lub w ich imieniu w złoto dewizowe;
- (c) podatku naliczonego lub zapłaconego od wykonanych na ich rzecz usług polegających na zmianie formy, ciężaru lub współczynnika czystości złota, w tym złota dewizowego,

jeśli realizowana przez nich następna dostawa tego złota objęta jest zwolnieniem na podstawie niniejszego artykułu.

2. Podatnikom wytwarzającym złoto dewizowe lub przetwarzającym złoto jakiegokolwiek rodzaju w złoto dewizowe przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego lub zapłaconego w zakresie dostaw lub wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu towarów lub usług związanych z wytwarzaniem lub przetwarzaniem tego złota, tak jak gdyby realizowana przez nich kolejna dostawa złota objętego zwolnieniem na podstawie niniejszego artykułu podlegała opodatkowaniu.

E. Obowiązki specjalne podmiotów prowadzących obrót złotem dewizowym

Państwa Członkowskie zapewnią co najmniej, iż podmioty dokonujące obrotu złotem dewizowym będą prowadzić ewidencję wszystkich istotnych transakcji dotyczących złota dewizowego oraz przechowywać dokumentację umożliwiającą identyfikację nabywcy w tego rodzaju transakcjach.

Podmioty prowadzące obrót złotem dewizowym zobowiązane są do przechowywania takiej ewidencji przez co najmniej 5 lat.

W celu wypełnienia wymogów określonych w pierwszym akapicie, Państwa Członkowskie mogą wprowadzić zobowiązania równoważne do środków podejmowanych zgodnie z odrębnymi przepisami Wspólnoty, takimi jak Dyrektywa Rady 91/308/EEC z dnia 10 czerwca 1991 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do celów wprowadzania do obiegu pieniędzy pochodzących z niewiadomych źródeł³⁴.

Państwa Członkowskie mogą ustalić bardziej restrykcyjne obowiązki, zwłaszcza w zakresie specjalnych wymogów dotyczących prowadzenia ewidencji lub rachunkowości.

F. Mechanizm samoobliczenia podatku przez nabywcę

Niezależnie od postanowień artykułu 21(1)(a) w brzmieniu zmienionym przez artykuł 28g, w przypadku dostaw złota jako surowca lub półproduktów o współczynniku czystości co najmniej 325 tysięcznych lub dostaw złota dewizowego w przypadku skorzystania z prawa, o którym mowa w części C niniejszego artykułu, Państwa Członkowskie mogą wskazać nabywcę jako osobę zobowiązaną do zapłaty podatku w trybie i na warunkach przez nie określonych. W przypadku skorzystania z tej możliwości, Państwa Członkowskie podejmą niezbędne kroki w celu zapewnienia, iż osoba wyznaczona jako zobowiązana do zapłaty podatku dopełni obowiązku w zakresie złożenia zeznania oraz zapłaty podatku zgodnie z artykułem 22.

G. Zasady dotyczące transakcji na regulowanym rynku złota

1. Państwo Członkowskie może, pod warunkiem przeprowadzenia konsultacji, o których mowa w artykule 29, zrezygnować ze zwolnienia dla złota dewizowego, przysługującego zgodnie z niniejszymi zasadami specjalnymi w zakresie określonych transakcji, niebędących wewnątrzwspólnotową dostawą lub eksportem, dotyczących złota dewizowego i realizowanych w tym Państwie Członkowskim:

³⁴ ang. on prevention of the use of the financial system for the purpose of money laundering

- (a) między podatnikami będącymi uczestnikami rynku złota, regulowanego przez dane Państwo Członkowskie, i
- (b) w przypadku, gdy stroną transakcji jest uczestnik rynku złota, regulowanego przez dane Państwo Członkowskie, oraz inny podatnik niebędący uczestnikiem tego rynku.

W takich okolicznościach, transakcje te podlegają opodatkowaniu zgodnie z następującymi zasadami.

- 2. (a) W przypadku transakcji, o których mowa w ustępie 1(a), w celu uproszczenia, Państwo Członkowskie pozwoli na zawieszenie poboru podatku oraz zaniecha stosowania wymogu prowadzenia ewidencji podatku od wartości dodanej.
- (b) W przypadku transakcji, o których mowa w ustępie 1(b) zastosowanie będzie miał mechanizm samoobliczenia podatku przez nabywcę, o którym mowa w części F. Jeżeli podmiot niebędący uczestnikiem regulowanego rynku złota nie byłby, dla potrzeb transakcji innych niż wymienione, zobowiązany do zarejestrowania się dla potrzeb VAT w danym Państwie Członkowskim, uczestnik rynku zobowiązany jest wypełnić *obowiązki fiskalne*³⁵ podmiotu niebędącego uczestnikiem zgodnie z przepisami tego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 26c

Specjalne zasady opodatkowania podatników nieposiadających siedziby świadczących usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami

A. Definicje

Do celów niniejszego artykułu oraz z zachowaniem pozostałych przepisów Wspólnotowych:

- a. „Podatnik nieposiadający siedziby” oznacza podatnika, który nie posiada przedsiębiorstwa ani stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium Wspólnoty i wobec którego nie stosuje się wymogu rejestracji dla potrzeb VAT zgodnie z artykułem 22.
- b. „Usługi elektroniczne” oraz „usługi świadczone drogą elektroniczną” oznaczają usługi wymienione w ostatnim akapicie artykułu 9(2)(e).
- c. „Państwo Członkowskie rejestracji” oznacza Państwo Członkowskie, które podatnik nieposiadający siedziby wybiera dla potrzeb złożenia oświadczenia o momencie rozpoczęcia działalności jako podatnik na terytorium Wspólnoty zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.
- d. „Państwo Członkowskie konsumpcji” oznacza Państwo Członkowskie, w którym zgodnie z artykułem 9(2)(f) powstaje obowiązek podatkowy z tytułu świadczenia usług elektronicznych.
- e. „zeznanie dla podatku od wartości dodanej” oznacza oświadczenie zawierające dane niezbędne do określenia kwoty zobowiązania podatkowego w każdym Państwie Członkowskim.

B. Specjalne zasady dla usług świadczonych drogą elektroniczną

- 1. Państwa Członkowskie zezwolą podatnikowi nieposiadającemu siedziby, świadczącemu usługi drogą elektroniczną na rzecz osoby niebędącej podatnikiem, która posiada siedzibę lub stały adres lub zazwyczaj mieszka w Państwie Członkowskim, na stosowanie zasad specjalnych zgodnie z poniższymi przepisami. Specjalne zasady stosuje się do wszystkich tego typu usług świadczonych na terytorium Wspólnoty.

³⁵ ang. fiscal obligations

2. Podatnik nieposiadający siedziby złoży Państwu Członkowskiemu rejestracji oświadczenie o momencie rozpoczęcia działalności jako podatnik, zaprzestania lub zmiany tej działalności w zakresie, w jakim spowoduje to, że podatnik przestanie spełniać warunki stosowania zasad specjalnych. Oświadczenie takie składane jest drogą elektroniczną.

Informacja przekazywana przez podatnika nieposiadającego siedziby Państwu Członkowskiemu rejestracji o terminie rozpoczęcia działalności opodatkowanej zawiera następujące dane: nazwisko lub nazwę, adres pocztowy, adresy elektroniczne, w tym adres strony internetowej, krajowy numer podatkowy, o ile taki posiada, oraz oświadczenie, iż podatnik nie jest zarejestrowany dla potrzeb podatku od wartości dodanej na terytorium Wspólnoty. Podatnik nieposiadający siedziby powiadamia Państwo Członkowskie rejestracji o wszelkich zmianach w przekazanych danych.

3. Państwo Członkowskie rejestracji dokona rejestracji podatnika nieposiadającego siedziby poprzez przydzielenie mu indywidualnego numeru. Na podstawie informacji wykorzystanych dla tej rejestracji, Państwa Członkowskie konsumpcji mogą prowadzić swoje własne systemy rejestracji.

Państwo Członkowskie rejestracji zawiadomi drogą elektroniczną podatnika nieposiadającego siedziby o przyznanym mu numerze identyfikacyjnym.

4. Państwo Członkowskie rejestracji wykreśla podatnika nieposiadającego siedziby z rejestru, jeśli:
- (a) powiadomi on, iż nie świadczy już usług elektronicznych, lub
 - (b) inne okoliczności wskazują, że czynności opodatkowane nie są już przez niego wykonywane, lub
 - (c) nie spełnia on już wymogów niezbędnych do korzystania z zasad specjalnych, lub
 - (d) stale narusza przepisy dotyczące zasad specjalnych.
5. Podatnik nieposiadający siedziby składa drogą elektroniczną, w Państwie Członkowskim rejestracji, zeznanie dla podatku od wartości dodanej za każdy kwartał kalendarzowy, niezależnie od tego, czy usługi elektroniczne były świadczone. Zeznanie należy złożyć w terminie 20 dni od końca okresu sprawozdawczego, którego to zeznanie dotyczy.

Zeznanie dla podatku od wartości dodanej powinno zawierać numer identyfikacyjny oraz, dla każdego Państwa Członkowskiego konsumpcji, w którym podatek jest należny, całkowitą wartość usług elektronicznych świadczonych w okresie sprawozdawczym, pomniejszoną o podatek od wartości dodanej oraz całkowitą kwotę należnego podatku. Zeznanie wskazywać będzie również właściwe stawki podatku oraz całkowitą kwotę podatku należnego.

6. Zeznanie dla podatku od wartości dodanej powinno być sporządzane w euro. Państwa Członkowskie, które nie wprowadziły euro, mogą wymagać sporządzenia zeznania w ich walutach narodowych. W przypadku świadczenia usług, których wartość określona jest w innych walutach, przy sporządzaniu zeznania dla podatku od wartości dodanej należy zastosować kurs wymiany obowiązujący w ostatnim dniu okresu sprawozdawczego. Przeliczenie odbywać się będzie według kursów wymiany ogłoszonych przez Europejski Bank Centralny na ten dzień lub, w przypadku nieogłoszenia kursu w tym dniu, w kolejnym dniu ogłoszenia kursu.
7. Podatnik nieposiadający siedziby zobowiązany jest do zapłaty podatku od wartości dodanej z chwilą składania zeznania. Płatności należy dokonywać na rachunek bankowy prowadzony w euro, podany przez Państwo Członkowskie rejestracji. Państwa Członkowskie, które nie wprowadziły euro mogą zażądać dokonywania płatności na rachunek bankowy prowadzony w ich walucie krajowej.

8. Niezależnie od postanowień artykułu 1(1) Dyrektywy 86/560/EEC, podatnik nieposiadający siedziby stosujący specjalne zasady, zamiast prawa do dokonywania odliczeń na podstawie artykułu 17(2), zostanie uprawniony do zwrotu podatku na podstawie Dyrektywy 86/560/EEC. Artykuły 2(2), 2(3) i 4(2) Dyrektywy 86/560/EEC nie mają zastosowania do zwrotu związanego z usługami elektronicznymi, do których stosuje się specjalne zasady.
9. Podatnik nieposiadający siedziby powinien prowadzić ewidencję transakcji, do których stosuje się specjalne zasady, w stopniu szczegółowości umożliwiającym organom skarbowym Państwa Członkowskiego konsumpcji uznanie, iż zeznanie podatku od wartości dodanej, o którym mowa w ustępie 5 jest poprawne. Ewidencja ta powinna być udostępniana elektronicznie na żądanie Państwa Członkowskiego rejestracji oraz Państwa Członkowskiego konsumpcji. Ewidencja ta przechowywana będzie przez okres dziesięciu lat od końca roku, w którym transakcja miała miejsce.
10. Artykuł 21(2)(b) nie ma zastosowania do podatnika nieposiadającego siedziby, który wybrał stosowanie zasad specjalnych.

TYTUŁ XV. PROCEDURY UPRASZCZAJĄCE

Artykuł 27

1. Rada, działając jednomyślnie na podstawie propozycji Komisji, może upoważnić każde z Państw Członkowskich do wprowadzenia środków specjalnych, stanowiących wyjątek od przepisów niniejszej Dyrektywy, w celu uproszczenia procedury naliczania podatku lub zapobieżenia pewnym rodzajom *uchylania się lub unikania opodatkowania*³⁶. Środki mające na celu uproszczenie procedury naliczania podatku nie mogą istotnie wpływać na **ogólną kwotę wpływów podatkowych Państwa Członkowskiego uzyskanych** na ostatecznym etapie konsumpcji.
2. Państwo Członkowskie, które zamierza wprowadzić **środek, o którym** mowa w ustępie 1, **prześle wniosek do Komisji** oraz przekaze Komisji wszelkie **niezbędne** informacje. **Jeśli Komisja uzna, że nie posiada wszystkich niezbędnych informacji, Komisja skontaktuje się z danym Państwem Członkowskim w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania wniosku i określi dodatkowe informacje, jakie należy przekazać. Po otrzymaniu przez Komisję wszystkich informacji, jakie są jej zdaniem niezbędne do rozpatrzenia wniosku, Komisja prześle w terminie jednego miesiąca stosowne zawiadomienie do Państwa Członkowskiego, które złożyło wniosek oraz przekaze wniosek pozostałym Państwom Członkowskim, w języku, w jakim wniosek ten został sporządzony.**
3. **W ciągu trzech miesięcy od przesłania zawiadomienia, o którym mowa w ostatnim zdaniu ustępu 2, Komisja przedstawi Radzie stosowną propozycję lub, w przypadku odmowy wprowadzenia derogacji będącej przedmiotem wniosku – pismo zawierające przyczyny odmowy.**
4. **W każdym przypadku procedura określona w ustępie 2 i 3 zostanie zakończona w ciągu ośmiu miesięcy od otrzymania wniosku przez Komisję.**
5. Państwa Członkowskie stosujące na dzień 1 stycznia 1977 r. środki specjalne, o których mowa w ustępie 1, mogą je utrzymać pod warunkiem, że powiadomią o nich Komisję przed 1 stycznia 1978 r. oraz pod warunkiem, że tam gdzie odstępstwa mają na celu uproszczenie procedury naliczania podatku, spełniony jest wymóg określony w ustępie 1.

³⁶ Ang. tax evasion or avoidance

TYTUŁ XVI. PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł 28

1. Wszystkie przepisy wprowadzone w życie przez Państwa Członkowskie zgodnie z przepisami czterech pierwszych tiret artykułu 17 II Dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 roku tracą ważność w każdym Państwie Członkowskim w dniu wejścia w życie przepisów, o których mowa w artykule 1 ustęp 2 niniejszej Dyrektywy.
- 1a. Nie dłużej niż do 30 czerwca 1999 roku Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej może, w odniesieniu do importu dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, względem których przysługiwało zwolnienie w dniu 1 stycznia 1993 r., stosować artykuł 11(B)(6) w taki sposób, że VAT należny od importu tych towarów jest równy w każdym przypadku 2,5% kwoty określonej zgodnie z artykułem 11(B)(1) do (4).
2. Niezależnie od postanowień artykułu 12(3), w okresie przejściowym, o którym mowa w artykule 28I stosuje się następujące przepisy.

- (a) Zwolnienia z prawem do odliczenia podatku oraz obniżone stawki podatku niższe od minimalnej stawki obniżonej określonej w artykule 12(3), które obowiązywały w dniu 1 stycznia 1991 roku i które pozostają w zgodzie z przepisami Wspólnoty, oraz które spełniają warunki określone w ostatnim tiret artykułu 17 II Dyrektywy Rady z dnia 11 kwietnia 1967 r. mogą być nadal stosowane.

Państwa Członkowskie podejmą kroki niezbędne do określenia środków własnych związanych z tymi operacjami.

W przypadku, gdy przepisy niniejszego ustępu wpływają na pogorszenie warunków konkurencji w zakresie dostaw produktów energetycznych do celów ogrzewania i oświetlenia w Irlandii, Irlandia może, na konkretny wniosek, uzyskać od Komisji zezwolenie na stosowanie do tych dostaw stawki obniżonej zgodnie z artykułem 12(3). W tym przypadku Irlandia złoży wniosek do Komisji wraz z wszelkimi wymaganymi informacjami. Jeśli Komisja nie wyda decyzji w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wniosku, uznaje się, że Irlandia ma prawo do stosowania proponowanych stawek obniżonych.

- (b) Państwa Członkowskie, które w dniu 1 stycznia 1991 r., zgodnie z przepisami Wspólnoty, stosowały zwolnienia z prawem do odliczenia podatku lub stawki obniżone niższe od minimalnej stawki obniżonej określonej w artykule 12(3), do dostaw towarów i usług innych niż wymienione w załączniku H, mogą stosować do takich dostaw stawkę obniżoną lub jedną z dwóch stawek obniżonych przewidzianych w artykule 12(3).
- (c) Państwa Członkowskie, które zgodnie z warunkami określonymi w artykule 12(3) będą obowiązane do podniesienia stawki podstawowej w stosunku do stawki obowiązującej na dzień 1 stycznia 1991 r. o więcej niż 2%, mogą stosować stawkę obniżoną niższą niż minimalna stawka obniżona określona w artykule 12(3) do dostaw towarów i usług wymienionych w załączniku H. Ponadto, Państwa te mogą stosować taką stawkę do usług gastronomicznych, odzieży dziecięcej, obuwia dziecięcego oraz mieszkań. Państwom Członkowskim nie przysługuje prawo do wprowadzania zwolnień z prawem do odliczenia podatku na podstawie niniejszego ustępu.
- (d) Państwa Członkowskie, które w dniu 1 stycznia 1991 r. stosowały obniżoną stawkę do usług gastronomicznych, odzieży dziecięcej, obuwia dziecięcego oraz mieszkań mogą nadal stosować taką stawkę do tego rodzaju dostaw.

- (e) Państwa Członkowskie, które w dniu 1 stycznia 1991 r. stosowały stawkę obniżoną do dostaw towarów i usług innych niż wymienione w załączniku H mogą do takich dostaw stosować stawkę obniżoną lub jedną z dwóch stawek określonych w artykule 12(3), przy czym stawka ta nie może być niższa niż 12%.

Przepisu tego nie stosuje się do dostaw towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków podlegających podatkowi od wartości dodanej zgodnie z jedną ze szczególnych form opodatkowania przewidzianych w artykule 26a(B) i (C).

- (f) Republika Grecka może stosować stawki VAT do trzydziestu procent niższe od odpowiednich stawek stosowanych w *kontynentalnej części kraju*³⁷, w departamentach: Lesbos, Chios, Samos, Dodekaneze oraz Cyklady oraz na następujących wyspach Morza Egejskiego: Thasos, Sporady Północne, Samotraka oraz Skiros.

- (g) Na podstawie sprawozdania Komisji, Rada dokona przed 31 grudnia 1994 r., ponownej analizy przepisów punktów (a) do (f), w szczególności w zakresie właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. W przypadku istotnego pogorszenia warunków konkurencji. Rada podejmie właściwe kroki działając jednomyślnie na podstawie propozycji Komisji.

- (h) Państwa Członkowskie, które w dniu 1 stycznia 1993 r. korzystały z możliwości przewidzianej w artykule 5(5)(a) w brzmieniu obowiązującym w tym czasie, mogą stosować do dostaw na podstawie umowy o wykonanie towaru stawkę podatku mającą zastosowanie do towaru będącego jej wynikiem.

Dla celów stosowania niniejszego przepisu, za dostawy na podstawie umowy o wykonanie dzieła uznaje się dostarczenie przez kontrahenta klientowi rzeczy ruchomych wykonanych lub złożonych przez kontrahenta przy użyciu materiałów lub przedmiotów powierzonych mu przez klienta w tym celu, niezależnie od tego, czy kontrahent dostarczył jakąkolwiek część wykorzystanych materiałów.

- (i) Państwa Członkowskie mogą stosować stawkę obniżoną do dostaw roślin żywych (w tym cebulek, korzeni i tym podobnych, kwiatów ciętych oraz liści ozdobnych) oraz drewna używanego jako opał.

- (j) Republika Austrii może stosować jedną z dwóch stawek obniżonych określonych w trzecim akapicie artykułu 12(3)(a) do wynajmu nieruchomości do celów mieszkalnych pod warunkiem, iż stawka ta nie będzie niższa niż 10%;

- (k) Republika Portugalii może stosować jedną z dwóch stawek obniżonych określonych w trzecim akapicie artykułu 12(3)(a) do usług gastronomicznych pod warunkiem, iż stawka ta nie będzie niższa niż 12%.

3. W okresie przejściowym, o którym mowa w ustępie 4, Państwa Członkowskie mogą:

- (a) utrzymać opodatkowanie transakcji zwolnionych na podstawie artykułu 13 lub 15, wymienionych w załączniku E do niniejszej Dyrektywy;
- (b) utrzymać zwolnienie dla czynności wymienionych w załączniku F na warunkach obowiązujących w zainteresowanym Państwie Członkowskim;
- (c) przyznać podatnikom prawo wyboru opodatkowania transakcji zwolnionych zgodnie z warunkami określonymi w załączniku G;

³⁷ ang. mainland Greece

- (d) utrzymać w mocy przepisy przewidujące odstępstwa od zasady natychmiastowego odliczenia podatku wyrażonej w pierwszym akapicie artykułu 18(2);
 - (e) utrzymać w mocy środki przewidujące odstępstwa od przepisów artykułu 6(4) i 11(A)(3)(c);
 - (f) wprowadzić przepis, zgodnie z którym w przypadku dostaw budynków i gruntów budowlanych zakupionych w celu odsprzedaży przez podatnika, któremu nie przysługiwało prawo do odliczenia podatku przy ich zakupie, podstawę opodatkowania stanowi różnica pomiędzy ceną sprzedaży i ceną nabycia;
 - (g) w ramach odstępstwa od postanowień artykułu 17(3) i 26(3), utrzymać zwolnienie bez prawa do odliczenia podatku naliczonego w stosunku do usług agentów turystycznych, o których mowa w artykule 26(3). Odstępstwo to stosuje się także do agentów turystycznych działających w imieniu i na rzecz podróżnego.
- 3a. Do czasu wydania decyzji przez Radę, która zgodnie z artykułem 3 Dyrektywy 89/465/EEC obowiązana jest podjąć działania w celu zniesienia przepisów przejściowych przewidzianych w ustępie 3, Hiszpanii przysługuje prawo stosowania zwolnienia do transakcji, o których mowa w pozycji 2 załącznika F w zakresie usług świadczonych przez twórców oraz transakcji, o których mowa w punkcie 23 i 25 załącznika F.
4. Okres przejściowy wynosi początkowo 5 lat począwszy od 1 stycznia 1978 r. Nie później niż sześć miesięcy przed końcem tego okresu, a następnie w razie potrzeby, Rada dokona oceny sytuacji w zakresie odstępstw przewidzianych w ustępie 3 na podstawie sprawozdania Komisji i podejmie jednomyślnie decyzję, na podstawie propozycji Komisji, dotyczącą ewentualnego zniesienia niektórych lub wszystkich odstępstw.
5. Z końcem okresu przejściowego, transport pasażerski podlegać będzie opodatkowaniu w kraju, w którym transport się rozpoczyna, w tej części podróży, która odbywa się na terytorium Wspólnoty, zgodnie ze szczegółowymi zasadami proceduralnymi, które określi Rada działając jednomyślnie na podstawie propozycji Komisji.
6. Rada, działając jednomyślnie na podstawie propozycji Komisji, może upoważnić każde z Państw Członkowskich do stosowania przez okres nie dłuższy niż **sześć lat w okresie od 1 stycznia 2000 roku do 31 grudnia 2005 roku** obniżonych stawek podatku, o których mowa w artykule 12(3)(a) akapit trzeci, w stosunku do co najwyżej dwóch kategorii usług wskazanych w Załączniku K. W wyjątkowych przypadkach Państwo Członkowskie może zostać upoważnione do stosowania stawki obniżonej w stosunku do trzech z powyższych kategorii usług.

Przedmiotowe usługi powinny spełniać następujące kryteria:

- (a) muszą *wymagać znacznych nakładów pracy ludzkiej*³⁸,
- (b) muszą być w większości świadczone na rzecz odbiorców końcowych,
- (c) muszą być zwykle świadczone lokalnie i nie powinny spowodować pogorszenia warunków konkurencji,
- (d) musi istnieć ścisły związek pomiędzy niższą ceną usług wynikającą z obniżenia stawek podatku a przewidywanym wzrostem popytu na te usługi i wzrostem zatrudnienia.

Stosowanie stawki obniżonej nie może zakłócić sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

³⁸ ang. [they must be] labour-intensive

Każde z Państw Członkowskich, które zamierza zastosować przepisy wskazane w pierwszym akapicie, powinno poinformować Komisję przed 1 listopada 1999 r. i dostarczyć jej przed tą datą, wszystkie istotne informacje, a w szczególności:

- (a) zakres planowanego stosowania stawek obniżonych wraz ze szczegółowym opisem przedmiotowych usług,
- (b) informacje potwierdzające spełnienie warunków określonych w akapicie 2 i 3,
- (c) informacje dotyczące kosztów dla budżetu wynikających ze stosowania stawek obniżonych.

Państwa Członkowskie, które uzyskały zgodę na stosowanie obniżonych stawek podatku, o których mowa w akapicie 1, przed dniem 1 października 2002 r. sporządzą szczegółowy raport z oceny efektywności stosowania stawek obniżonych, w szczególności w zakresie tworzenia nowych miejsc pracy i efektywności.

Przed dniem 31 grudnia 2002 r., Komisja przedstawi Radzie i Parlamentowi zbiorczy raport z oceny, o ile będzie to konieczne, wraz z propozycją ostatecznej decyzji dotyczącej stawek VAT mających zastosowanie do usług wymagających znacznych nakładów pracy ludzkiej.

TYTUŁ XVIa. PRZEPISY PRZEJŚCIOWE DOTYCZĄCE OPODATKOWANIA HANDLU POMIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI

Artykuł 28a Zakres

1. Następujące czynności podlegają również podatkowi od wartości dodanej:

- (a) wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów za wynagrodzeniem na terytorium kraju przez podatnika występującego w takim charakterze lub przez osobę prawną niebędącą podatnikiem, jeśli dostawca jest podatnikiem występującym w takim charakterze, któremu nie przysługuje zwolnienie z podatku przewidziane w artykule 24 i do którego nie stosuje się zasad określonych w artykule 8(1)(a), zdanie drugie lub w artykule 28b(B)(1).

W drodze derogacji od akapitu pierwszego, wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów na warunkach określonych w ustępie 1a przez podatnika lub osobę prawną niebędącą podatnikiem, nie podlega podatkowi od wartości dodanej.

Państwa Członkowskie przyznają podatnikom oraz osobom prawnym niebędącym podatnikami, spełniającym warunki określone w akapicie drugim, prawo skorzystania z zasad ogólnych, określonych w akapicie pierwszym. Państwa Członkowskie ustalą szczegółowe zasady korzystania z tego prawa, które w każdym przypadku powinno być stosowane przez dwa lata kalendarzowe;

- (b) wewnątrzwspólnotowe nabycie nowych środków transportu za wynagrodzeniem na terytorium kraju przez podatników lub osoby prawne niebędące podatnikami, które spełniają warunki skorzystania z derogacji przewidzianej w punkcie (a) akapit drugi, lub przez jakąkolwiek inną osobę niebędącą podatnikiem;
- (c) wewnątrzwspólnotowe nabycie za wynagrodzeniem towarów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym na terytorium kraju przez podatnika lub osobę prawną niebędącą podatnikiem, która spełnia warunki skorzystania z derogacji przewidzianej w punkcie (a) akapit drugi, dla których obowiązek zapłaty podatku akcyzowego powstaje na terytorium kraju zgodnie z Dyrektywą 92/12/EEC.

1a. Derogacja przewidziana w ustępie 1(a) akapit drugi dotyczy:

- (a) wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, których dostawa na terytorium kraju podlegałaby zwolnieniu zgodnie z artykułem 15(4) do (10);
- (b) wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, innego niż wymienione w punkcie (a) dokonanego:
- przez podatnika, do celów działalności rolniczej, leśnictwa lub rybołówstwa, objętego opodatkowaniem ryczałtowym przewidzianym w artykule 25, przez podatnika dokonującego wyłącznie dostaw towarów lub świadczenia usług, od których nie przysługuje odliczenie podatku od wartości dodanej lub przez osobę prawną niebędącą podatnikiem,
 - za łączną kwotę nie wyższą w ciągu bieżącego roku kalendarzowego od limitu ustalonego przez Państwa Członkowskie, który nie może być jednak niższy od równowartości 10.000 euro w walucie krajowej
- i
- pod warunkiem, że łączna kwota z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów nie przekroczyła, w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego, limitu, o którym mowa w tiret drugim.

Limit, o którym mowa powyżej, obejmuje łączną kwotę, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego w Państwie Członkowskim, z którego towary zostały wysłane lub przewiezione, wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów innych niż nowe środki transportu oraz towary podlegające opodatkowaniu podatkiem akcyzowym.

2. Dla celów niniejszego Tytułu:

- (a) za „środki transportu” uznaje się: jednostki pływające o długości powyżej 7,5 metra, statki powietrzne o masie startowej przekraczającej 1550 kilogramów oraz lądowe pojazdy silnikowe o pojemności silnika powyżej 48 centymetrów sześciennych lub mocy powyżej 7,2 kilowatów, przeznaczone do przewozu osób lub towarów, z wyjątkiem jednostek pływających i statków powietrznych, o których mowa w artykule 15(5) i (6);
- (b) środków transportu, o których mowa w punkcie (a), nie uznaje się za „nowe”, jeśli spełnione są łącznie obydwa poniższe warunki:
- zostały dostarczone po upływie trzech miesięcy od dnia pierwszego użycia. Jednakże, w przypadku lądowych pojazdów silnikowych zdefiniowanych w punkcie (a), okres ten wydłuża się do sześciu miesięcy,
 - ich przebieg wynosi ponad 6000 kilometrów w przypadku pojazdów lądowych, ponad 100 godzin w przypadku jednostek pływających lub ponad 40 godzin w przypadku statków powietrznych.

Państwa Członkowskie określają warunki, na jakich wyżej wymienione fakty uznaje się za potwierdzone.

3. „Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów” oznacza nabycie prawa do dysponowania jak właściciel rzeczą ruchomą, wysłaną lub przewiezioną do osoby, która nabywa towary, przez lub w imieniu dostawcy lub osoby nabywającej towary, do Państwa Członkowskiego innego niż państwo, z którego towary te wysłano lub przewieziono.

Jeśli towary nabyte przez osobę prawną niebędącą podatnikiem zostały wysłane lub przewiezione z terytorium trzeciego i importowane przez tę osobę prawną niebędącą podatnikiem do Państwa Członkowskiego innego niż Państwo Członkowskie przeznaczenia tych towarów, uznaje się, że towary te zostały wysłane lub przewiezione z Państwa Członkowskiego importu. Państwo to dokona na rzecz importera określonego zgodnie z artykułem 21(4), zwrotu podatku od wartości dodanej zapłaconego w związku z importem towarów, w takim zakresie w jakim importer wykaże, że nabycie towarów podlegało podatkowi od wartości dodanej w Państwie Członkowskim przeznaczenia wysłanych lub przewiezionych towarów.

4. Każdą osobę, która sporadycznie dokonuje dostawy nowego środka transportu na warunkach określonych w artykule 28c(A) uznaje się również za podatnika.

Państwo Członkowskie, na terytorium którego dokonywana jest dostawa, przyzna podatnikowi prawo do odliczenia podatku na następujących zasadach:

- prawo do odliczenia powstaje i może być wykonane wyłącznie w momencie dostawy,
- podatnik jest uprawniony do odliczenia podatku od wartości dodanej zawartego w cenie zakupu lub zapłaconego z tytułu importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia środków transportu, do kwoty nieprzekraczającej kwoty podatku, który byłby należny, gdyby dostawa nie była zwolniona z opodatkowania.

Państwa Członkowskie określają szczegółowe zasady stosowania tych przepisów.

5. Za dostawy towarów za wynagrodzeniem uznaje się następujące czynności:

(a) *(skreślony)*

- (b) *przemieszczenie*³⁹ towarów przez podatnika z własnego przedsiębiorstwa do innego Państwa Członkowskiego.

Za przemieszczone do innego Państwa Członkowskiego uważa się: wszelkie rzeczy wysłane lub przewiezione przez lub w imieniu podatnika poza terytorium określone w artykule 3, lecz na terytorium Wspólnoty, dla celów prowadzonej działalności, z wyjątkiem jednej z następujących transakcji:

- dostawy powyższych towarów przez podatnika na terytorium Państwa Członkowskiego przeznaczenia wysłanych lub przewiezionych towarów na warunkach określonych w artykule 8(1)(a), zdanie drugie i artykule 28b(B)(1),
- dostawy powyższych towarów przez podatnika na warunkach określonych w artykule 8(1)(c),
- dostawy powyższych towarów przez podatnika na terytorium kraju na warunkach określonych w artykule 15 lub artykule 28c(A),
- *(skreślony)*
- świadczenia usługi na rzecz podatnika polegającej na wykonaniu prac dotyczących powyższych towarów wykonanych faktycznie w Państwie Członkowskim, w którym kończy się wysyłka lub przewóz towarów, pod warunkiem, że po wykonaniu prac towary odesłane zostaną do tego podatnika w Państwie Członkowskim, z którego zostały pierwotnie wysłane lub przewiezione,
- czasowego wykorzystania powyższych towarów na terytorium Państwa Członkowskiego przeznaczenia wysłanych lub przewiezionych towarów do celów świadczenia usług przez podatnika posiadającego siedzibę na terytorium Państwa Członkowskiego wysyłki tych towarów,
- czasowego wykorzystania powyższych towarów, przez okres nie dłuższy niż 24 miesiące, na terytorium innego Państwa Członkowskiego, w którym import takich samych towarów z kraju trzeciego przeznaczonych do czasowego wykorzystania spełniałby warunki objęcia procedurą odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od cła,
- **dostawy gazu za pośrednictwem systemu dystrybucji gazu ziemnego lub energii elektrycznej, na warunkach określonych w artykule 8(1)(d) lub (e).**

Jednakże w sytuacji, gdy którykolwiek z warunków skorzystania z powyższych wyłączeń przestaje być spełniony, uznaje się, że towary zostały przemieszczone do miejsca przeznaczenia w innym Państwie Członkowskim. W takim przypadku, przemieszczenie dokonane jest w momencie, w którym warunek przestaje być spełniony.

³⁹ ang. transfer

6. Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów za wynagrodzeniem obejmuje wykorzystanie przez podatnika, do celów prowadzonej działalności, towarów wysłanych lub przewiezionych przez tego podatnika lub w jego imieniu, z innego Państwa Członkowskiego, na terytorium którego towary te zostały wyprodukowane, wydobyte, przetworzone, zakupione, nabyte zgodnie z ustępem 1 lub importowane przez podatnika w ramach prowadzonej działalności do tego innego Państwa Członkowskiego.

Za wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów za wynagrodzeniem uznaje się także: przejęcie towarów przez siły zbrojne państwa będącego członkiem Paktu Północnoatlantyckiego, z przeznaczeniem do użytku przez te siły lub przez towarzyszący im personel cywilny, nabytych na zasadach innych niż ogólne zasady opodatkowania obowiązujące na rynku krajowym jednego z Państw Członkowskich, jeśli z tytułu importu tych towarów nie przysługiwałoby zwolnienie przewidziane w artykuł 14(1)(g).

7. Państwa Członkowskie podejmą działania w celu zapewnienia, że transakcje, które byłyby zaklasyfikowane jako „dostawy towarów” zgodnie z ustępem 5 lub artykułem 5, w przypadku ich przeprowadzenia na terytorium kraju przez podatnika występującego w takim charakterze, klasyfikowane będą jako „wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów”.

Artykuł 28b **Miejsce powstania obowiązku podatkowego**

A. Miejsce opodatkowania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów

1. Za miejsce wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów uznaje się miejsce, w którym znajdują się towary w momencie zakończenia wysyłki lub przewozu do nabywcy.
2. Z zachowaniem przepisu ustępu 1, uznaje się jednakże, iż miejsce wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w artykuł 28a(1)(a), znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego, które nadało numer identyfikacyjny podatku od wartości dodanej, przy użyciu którego nabywca dokonał nabycia towarów, chyba że nabywca towarów wykaże, że nabycie to zostało opodatkowane zgodnie z ustępem 1.

Jeśli jednak nabycie opodatkowane jest zgodnie z ustępem 1 w Państwie Członkowskim przeznaczenia towarów wysłanych lub przewiezionych, po opodatkowaniu zgodnie z akapitem pierwszym, podstawa opodatkowania w Państwie Członkowskim, które nadało numer identyfikacyjny podatku od wartości dodanej, przy użyciu którego nabywca dokonał nabycia towarów, ulega stosownemu obniżeniu.

Dla celów stosowania akapitu pierwszego, uznaje się, że wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów jest opodatkowane na podstawie ustępu 1, jeśli zostały spełnione następujące warunki:

- nabywca wykaże, że dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów do celów kolejnej dostawy zrealizowanej w Państwie Członkowskim, o którym mowa w ustępie 1, w związku z którą, zgodnie z artykuł 28c(E)(3), jako osoba zobowiązana do zapłaty podatku należnego został wyznaczony odbiorca,
- obowiązki w zakresie zeznania przewidzianego w ostatnim akapicie artykuł 22(6)(b) wypełnił nabywca.

B. Miejsce opodatkowania dostawy towarów

1. W drodze derogacji od postanowień artykuł 8(1)(a) i (2), za miejsce dostawy towarów wysłanych lub przewiezionych przez dostawcę lub w jego imieniu z Państwa Członkowskiego innego niż kraj przeznaczenia towarów wysłanych lub przewiezionych uznaje się miejsce, w którym znajdują się towary w momencie zakończenia wysyłki lub przewozu do nabywcy, jeśli spełnione są następujące warunki:

- dostawa realizowana jest na rzecz podatnika, któremu przysługuje prawo skorzystania z derogacji przewidzianej w artykule 28a(1)(a) akapit drugi, osoby prawnej niebędącej podatnikiem, której przysługuje to samo prawo lub jakiegokolwiek innej osoby niebędącej podatnikiem,
- przedmiotem dostawy są towary inne niż nowe środki transportu i inne niż towary dostarczane po wykonaniu montażu lub instalacji przez dostawcę lub w jego imieniu, bez względu na to czy ma miejsce rozruch próbny.

Jeśli dostarczone w ten sposób towary zostały wysłane lub przewiezione z terytorium trzeciego i importowane przez dostawcę do Państwa Członkowskiego innego niż Państwo Członkowskie przeznaczenia towarów wysłanych lub przewiezionych do nabywcy, uznaje się, że towary te wysłano lub przewieziono z Państwa Członkowskiego importu.

2. Jednakże w przypadku dostawy towarów innych niż towary podlegające opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, przepisu ustępu 1 nie stosuje się do dostaw towarów wysłanych lub przewiezionych do tego samego Państwa Członkowskiego przeznaczenia tych towarów, jeśli:

- całkowita wartość tych dostaw, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej, nie przekracza w jednym roku kalendarzowym równowartości 100.000 euro w walucie krajowej
- i
- całkowita wartość, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej, dostaw towarów innych niż towary podlegające opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, realizowanych na warunkach określonych w ustępie 1, w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczyła równowartości 100.000 euro w walucie krajowej.

Państwo Członkowskie, na terytorium którego znajdują się towary w momencie zakończenia wysyłki lub przewozu do nabywcy może obniżyć wymienione wyżej limity do równowartości 35.000 euro w walucie krajowej, jeśli to Państwo Członkowskie obawia się, że wprowadzenie limitu w wysokości 100.000 euro prowadziłoby do istotnego pogorszenia warunków konkurencji. Państwa Członkowskie korzystające z tej możliwości podejmą działania niezbędne w celu zawiadomienia właściwych organów publicznych w Państwie Członkowskim wysyłki lub przewozu towarów.

Do 31 grudnia 1994 roku Komisja przedstawi Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania specjalnych limitów w wysokości 35.000 euro, o których mowa w poprzednim akapicie. W sprawozdaniu tym Komisja może poinformować Radę, iż zniesienie specjalnych limitów nie będzie prowadzić do istotnego pogorszenia warunków konkurencji. Do czasu wydania przez Radę jednomyślnej decyzji dotyczącej propozycji Komisji, przepisy poprzedniego akapitu pozostają w mocy.

3. Państwo Członkowskie, na terytorium którego znajdują się towary w momencie rozpoczęcia wysyłki lub przewozu przyznaje podatnikom realizującym dostawy towarów spełniających wymogi określone w ustępie 2 prawo wyboru miejsca opodatkowania dostawy zgodnie z ustępem 1.

Zainteresowane Państwa Członkowskie ustalą szczegółowe zasady korzystania z tego prawa, które w każdym przypadku powinno być stosowane przez dwa lata kalendarzowe.

C. Miejsce opodatkowania usług wewnątrzwspólnotowego transportu towarów

1. W drodze derogacji od postanowień artykułu 9(2)(b), miejsce świadczenia wewnątrzwspólnotowego transportu towarów określa się zgodnie z ustępem 2, 3 i 4. Dla celów niniejszego Tytułu stosuje się następujące definicje:

- „wewnątrzwspólnotowy transport towarów” oznacza przewóz, w którym miejsce wyjazdu i miejsce przyjazdu znajdują się na terytorium dwóch różnych Państw Członkowskich.

Przewóz towarów, w którym miejsce wyjazdu i miejsce przyjazdu znajdują się na terytorium kraju traktuje się jako wewnątrzwspólnotowy transport towarów, jeśli przewóz ten powiązany jest bezpośrednio z przewozem towarów, w którym miejsce wyjazdu i miejsce przyjazdu znajdują się na terytorium dwóch różnych Państw Członkowskich,

- „miejsce wyjazdu” – miejsce faktycznego rozpoczęcia przewozu towarów, z pominięciem odległości faktycznie przebytej do miejsca, w którym znajdują się towary,
- „miejsce przyjazdu” – miejsce faktycznego zakończenia przewozu towarów.

2. Za miejsce świadczenia usług w przypadku wewnątrzwspólnotowego transportu towarów uznaje się miejsce wyjazdu.
 3. Jednakże w drodze derogacji od postanowień ustępu 2, uznaje się, iż miejsce świadczenia usług w przypadku wewnątrzwspólnotowego transportu towarów na rzecz klientów zarejestrowanych dla potrzeb podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż państwo wyjazdu transportowanych towarów, znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego, które nadało klientowi numer identyfikacyjny podatku od wartości dodanej, przy użyciu którego wykonano usługę na jego rzecz.
 4. Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do opodatkowania tej części przewozu, która dotyczy podróży na wodach niestanowiących części terytorium Wspólnoty zgodnie z definicją zawartą w artykule 3.
- D. Miejsce opodatkowania usług pomocniczych w stosunku do wewnątrzwspólnotowego transportu towarów

W drodze derogacji od postanowień artykułu 9(2)(c), uznaje się, iż miejsce świadczenia usług polegających na wykonywaniu czynności pomocniczych w stosunku do wewnątrzwspólnotowego transportu towarów, wykonywanych na rzecz klientów zarejestrowanych dla potrzeb podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż państwo, na terytorium którego usługi są faktycznie wykonywane, znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego, które nadało klientowi numer identyfikacyjny podatku od wartości dodanej, przy użyciu którego wykonano usługę na jego rzecz.

E. Miejsce opodatkowania usług wykonywanych przez pośredników

1. W drodze derogacji od postanowień artykułu 9(1), za miejsce świadczenia usług wykonywanych przez pośredników, działających w imieniu i na rzecz innych osób, jeśli są one częścią usług wewnątrzwspólnotowego transportu towarów uznaje się miejsce wyjazdu.

Jednakże w przypadku, gdy klient, na rzecz którego wykonywane są usługi przez pośrednika jest zarejestrowany dla potrzeb podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż państwo wyjazdu przewożonych towarów, uznaje się, że miejsce świadczenia usług wykonywanych przez pośrednika znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego, które nadało klientowi numer identyfikacyjny podatku od wartości dodanej, przy użyciu którego wykonano usługę na jego rzecz.

2. W drodze derogacji od postanowień artykułu 9(1), za miejsce świadczenia usług wykonywanych przez pośredników działających w imieniu i na rzecz innych osób, jeśli stanowią one część usług, których celem są czynności pomocnicze w stosunku do wewnątrzwspólnotowego transportu towarów uznaje się miejsce faktycznego wykonania usług pomocniczych.

Jednakże w przypadku, gdy klient będący odbiorcą usług wykonywanych przez pośrednika jest zarejestrowany dla potrzeb podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż państwo, na terytorium którego usługa pomocnicza jest faktycznie wykonywana, uznaje się, że miejsce świadczenia usług wykonywanych przez pośrednika znajduje się na terytorium Państwa

Członkowskiego, które nadało klientowi numer identyfikacyjny podatku od wartości dodanej, przy użyciu którego pośrednik wykonał usługę na jego rzecz.

3. W drodze derogacji od postanowień artykułu 9(1), za miejsce świadczenia usług wykonywanych przez pośredników działających w imieniu i na rzecz innych osób, jeśli usługi te stanowią część transakcji innych niż wymienione w ustępie 1 lub 2 lub w artykule 9(2)(e), uznaje się miejsce przeprowadzenia tych transakcji.

Jednakże w przypadku, gdy klient jest zarejestrowany dla potrzeb podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż państwo, na terytorium którego przeprowadzane są te transakcje, uznaje się, że miejsce świadczenia usług wykonywanych przez pośrednika znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego, które nadało klientowi numer identyfikacyjny podatku od wartości dodanej, przy użyciu którego pośrednik wykonał usługę na jego rzecz.

- F. Miejsce opodatkowania usług w przypadku wyceny ruchomego majątku rzeczowego lub wykonywania prac związanych z tym majątkiem

W drodze derogacji od postanowień artykułu 9(2)(c), uznaje się, że miejsce świadczenia usług polegających na wycenie lub wykonywaniu prac dotyczących rzeczowego majątku ruchomego, świadczonych na rzecz klientów zarejestrowanych dla potrzeb podatku od wartości dodanej w Państwie Członkowskim innym niż państwo, w którym usługi te są faktycznie wykonywane, znajduje się na terytorium Państwa Członkowskiego, które nadało klientowi numer identyfikacyjny podatku od wartości dodanej, przy użyciu którego wykonano usługę na jego rzecz.

Derogacja ta nie ma zastosowania w sytuacji, w której towary nie są wysyłane lub przewożone poza terytorium Państwa Członkowskiego, w którym usługi zostały faktycznie wykonane.

Artykuł 28c Zwolnienia

- A. Dostawy towarów objęte zwolnieniem

Z zachowaniem pozostałych przepisów Wspólnoty oraz na warunkach określonych przez Państwa Członkowskie w celu zapewnienia prawidłowego i jednoznacznego stosowania wymienionych niżej zwolnień oraz wyeliminowania działań mających na celu uchylanie się od opodatkowania, unikanie opodatkowania lub nadużycia podatkowe, Państwa Członkowskie zastosują zwolnienie do następujących czynności:

- (a) dostawy towarów, określone w artykule 5, wysłanych lub przewiezionych przez sprzedającego lub nabywcę towarów lub w ich imieniu, poza terytorium, o którym mowa w artykule 3, lecz na terytorium Wspólnoty, dokonywane na rzecz innego podatnika lub osoby prawnej niebędącej podatnikiem występującej w takim charakterze w Państwie Członkowskim innym niż kraj wyjazdu przesyłki lub transportu towarów.

Zwolnienie to nie ma zastosowania do dostaw towarów dokonywanych przez podatników zwolnionych z podatku na podstawie artykułu 24 lub dostaw towarów dokonywanych na rzecz podatników lub osób prawnych niebędących podatnikami, które spełniają warunki zastosowania derogacji przewidzianej w artykule 28a(1)(a) akapit drugi;

- (b) dostawy nowych środków transportu, wysłanych lub przewiezionych do nabywcy przez sprzedającego lub nabywcę towarów lub w ich imieniu poza terytorium, o którym mowa w artykule 3, lecz na terytorium Wspólnoty, dokonywane na rzecz podatników lub osób prawnych niebędących podatnikami, które spełniają warunki zastosowania derogacji przewidzianej w artykule 28a(1)(a) akapit drugi lub na rzecz jakiegokolwiek innej osoby niebędącej podatnikiem;

- (c) dostawa towarów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, wysłanych lub przewiezionych do nabywcy, przez sprzedającego, przez nabywcę lub w ich imieniu, poza terytorium, o którym mowa w artykule 3, lecz na terytorium Wspólnoty, dokonywana na rzecz podatników lub osób prawnych niebędących podatnikami, które spełniają warunki zastosowania derogacji przewidzianej w artykule 28a(1)(a) akapit drugi, jeśli wysyłka lub transport towarów odbywa się zgodnie z artykułem 7(4) i (5) lub artykułem 16 Dyrektywy 92/12/EEC.

Zwolnienie to nie ma zastosowania do dostaw towarów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym dokonywanych przez podatników, którym przysługuje zwolnienie z podatku przewidziane w artykule 24;

- (d) dostawy towarów, w rozumieniu artykułu 28a(5)(b), od których przysługiwałyby powyższe zwolnienia, jeśli byłyby dokonane na rzecz innego podatnika.

B. Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów objęte zwolnieniem

Z zachowaniem pozostałych przepisów Wspólnoty oraz na warunkach określonych przez Państwa Członkowskie w celu zapewnienia prawidłowego i jednoznacznego stosowania wymienionych niżej zwolnień oraz wyeliminowania działań mających na celu uchylanie się od opodatkowania, unikanie opodatkowania lub nadużycia podatkowe, Państwa Członkowskie zastosują zwolnienie do następujących czynności:

- (a) wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, których dostawa przez podatników byłaby w każdym przypadku objęta zwolnieniem na terytorium kraju;
- (b) wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, których import byłby w każdym przypadku objęty zwolnieniem na podstawie artykułu 14(1);
- (c) wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, jeśli zgodnie z artykułem 17(3) i (4) nabywcy towarów przysługiwałyby w każdym przypadku i w pełnej kwocie zwrot podatku od wartości dodanej należnego na podstawie artykułu 28a(1).

C. Usługi transportowe objęte zwolnieniem

Państwa Członkowskie zastosują zwolnienie do świadczenia wewnątrzwspólnotowych usług transportowych wykonywanych w ramach wysyłki lub transportu towarów na wyspy stanowiące regiony autonomiczne Azorów i Madery oraz z tych wysp, jak również wysyłki lub transportu towarów odbywającego się pomiędzy tymi wyspami.

D. Import towarów objęty zwolnieniem

W przypadku importu towarów wysłanych lub przewiezionych z terytorium trzeciego do Państwa Członkowskiego innego niż kraj przeznaczenia przesyłki lub transportu, Państwa Członkowskie zastosują do takiego importu zwolnienie, jeśli dostawa takich towarów dokonywana przez importera określonego w artykule 21(4) objęta jest zwolnieniem zgodnie z częścią A.

Państwa Członkowskie określą warunki zwolnienia w celu zapewnienia prawidłowego i jednoznacznego stosowania tego zwolnienia oraz wyeliminowania działań mających na celu uchylanie się od opodatkowania, unikanie opodatkowania lub nadużycia podatkowe.

E. Inne zwolnienia

1. *(ustęp 1 zastąpił treść artykułu 16(1) i dodał ustęp 1a do artykułu 16)*
2. *(ustęp 2 zmienił treść artykułu 16(2) i dodał dwa akapity do artykułu 16(2))*

3. Państwa Członkowskie podejmą odpowiednie kroki w celu zapewnienia, aby podatek od wartości dodanej nie był naliczany od wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów dokonywanego, w rozumieniu artykułu 28b(A)(1), na ich terytorium, jeśli spełnione są następujące warunki:
- wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów dokonuje podatnik nieposiadający siedziby na terytorium kraju, lecz zarejestrowany dla potrzeb podatku od wartości dodanej w innym Państwie Członkowskim,
 - wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów dokonywane jest w celu dokonania późniejszej dostawy towarów przez podatnika na terytorium kraju,
 - towary nabyte w ten sposób przez tego podatnika są bezpośrednio wysłane lub przewiezione z Państwa Członkowskiego innego niż kraj, w którym podatnik ten jest zarejestrowany dla celów podatku od wartości dodanej, do osoby, na rzecz której dokonuje on późniejszej dostawy,
 - osoba, na rzecz której dokonywana jest późniejsza dostawa jest podatnikiem lub osobą prawną niebędącą podatnikiem, zarejestrowaną do celów podatku od wartości dodanej na terytorium kraju,
 - osoba, na rzecz której dokonywana jest późniejsza dostawa, jest zgodnie z artykułem 21(1)(c) osobą zobowiązaną do zapłaty podatku z tytułu dostaw dokonanych przez podatnika nieposiadającego siedziby na terytorium kraju.

Artykuł 28d

Zdarzenie podlegające opodatkowaniu i obowiązek podatkowy

1. Zdarzenie podlegające opodatkowaniu ma miejsce w momencie dokonania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów. Uznaje się, że wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów dokonane jest, kiedy dostawę podobnych towarów na terytorium kraju uważa się za dokonaną.
2. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, obowiązek podatkowy powstaje w 15 dniu miesiąca następującego po miesiącu, w którym ma miejsce zdarzenie podlegające opodatkowaniu.
3. W drodze derogacji od ustępu 2, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury, o której mowa w artykule 22(3)(a) akapit pierwszy, jeśli faktura ta wystawiona jest nabywcy towarów przed 15 dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym ma miejsce zdarzenie podlegające opodatkowaniu.
4. W drodze derogacji od artykułu 10(2) i (3), w odniesieniu do dostaw towarów dokonywanych na warunkach określonych w artykule 28c(A), obowiązek podatkowy powstaje w 15 dniu miesiąca następującego po miesiącu, w którym miało miejsce zdarzenie podlegające opodatkowaniu.

Jednakże obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury, o której mowa w artykule 22(3)(a) akapit pierwszy, jeśli faktura ta wystawiona jest przed 15 dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym ma miejsce zdarzenie podlegające opodatkowaniu.

Artykuł 28e

Podstawa opodatkowania i stawka podatku

1. W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, podstawę opodatkowania określa się na podstawie tych samych elementów, które stosowane są zgodnie z artykułem 11(A) w celu ustalenia podstawy opodatkowania z tytułu dostawy takich samych towarów na terytorium kraju. W szczególności, w przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, o którym mowa w artykule 28a(6), podstawę opodatkowania określa się zgodnie z artykułem 11(A)(1)(b) i ustępem 2 i 3.

Państwa Członkowskie podejmą kroki w celu zapewnienia, by podstawa opodatkowania zawierała kwotę podatku akcyzowego należną lub zapłaconą przez osobę dokonującą wewnątrzwspólnotowego nabycia towaru polegającego opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, zgodnie z artykułem 11(A)(2)(a). Jeśli po dokonaniu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów nabywca otrzymuje zwrot podatku akcyzowego

zapłaconego w Państwie Członkowskim, z którego towary zostały wysłane lub przewiezione, podstawę opodatkowania obniża się odpowiednio w Państwie Członkowskim, w którym miało miejsce wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów.

2. W przypadku dostawy towarów, o której mowa w artykule 28c(A)(d), podstawę opodatkowania określa się zgodnie z artykułem 11(A)(1)(b) i ustępem 2 i 3.
3. Do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów stosuje się stawkę podatku obowiązującą w dniu powstania obowiązku podatkowego.
4. Do wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów stosuje się stawkę podatku, która ma zastosowanie do dostawy podobnych towarów na terytorium kraju.

Artykuł 28 f **Prawo do odliczenia**

(ustęp 1 zastąpił treść artykułu 17(2), (3) i (4))
(ustęp 2 zastąpił treść artykułu 18(1))
(ustęp 3 uzupełnił treść artykułu 18 jako ustęp 3a)

Artykuł 28g **Osoby zobowiązane do zapłaty podatku**

(zastąpił treść artykułu 21)

Artykuł 28h **Obowiązki osób zobowiązanych do zapłaty podatku**

(zastąpił treść artykułu 22)

Artykuł 28i **Zasady specjalne dla małych przedsiębiorców**

(uzupełnił treść artykułu 24(3))

Artykuł 28j **Wspólny system zryczałtowanego opodatkowania dla rolników**

(ustęp 1 uzupełnił treść artykułu 25(4))
(ustęp 2 zastąpił artykuł 25(5) i (6))
(ustęp 3 uzupełnił treść artykułu 25(9))

Artykuł 28k **Postanowienia różne**

(stracił moc z dniem 1 lipca 1999 roku)

Artykuł 28l **Okres stosowania**

Przepisy przejściowe określone w niniejszym Tytule wchodzi w życie 1 stycznia 1993 roku. Przed 31 grudnia 1994 roku, Komisja przedstawi Radzie sprawozdanie z funkcjonowania przepisów przejściowych oraz propozycje systemu docelowego.

Przepisy przejściowe będą zastąpione docelowym systemem opodatkowania obrotu pomiędzy Państwami Członkowskimi, opartym zasadniczo na opodatkowaniu w Państwie Członkowskim pochodzenia dostarczonych towarów lub wykonanych usług. W tym celu Rada, po szczegółowym zapoznaniu się z powyższym sprawozdaniem i stwierdzeniu, iż spełniono warunki wprowadzenia systemu docelowego, podejmie, działając jednomyślnie na podstawie propozycji Komisji i po przeprowadzeniu konsultacji z Parlamentem Europejskim, przed 31 grudnia 1995 roku decyzję w sprawie procedur niezbędnych do wprowadzenia w życie i stosowania systemu docelowego.

Przepisy przejściowe wchodzi w życie na okres czterech lat i będą obowiązywać do 31 grudnia 1996 roku. Okres stosowania procedur przejściowych ulega automatycznie przedłużeniu do daty wejścia w życie systemu docelowego, a w każdym przypadku do momentu podjęcia przez Radę decyzji w sprawie systemu docelowego.

Artykuł 28m **Kurs wymiany**

W celu określenia równowartości kwot wyrażonych w ECU⁴⁰ w niniejszym Tytule w walutach krajowych, Państwa Członkowskie stosują kurs wymiany obowiązujący 16 grudnia 1991 roku.

Artykuł 28n **Postanowienia przejściowe**

1. W przypadku, gdy towary:

- zostały wprowadzone na terytorium kraju w rozumieniu artykułu 3 przed 1 stycznia 1993 roku i
- zostały objęte, w chwili wprowadzenia na terytorium tego kraju, jedną z procedur, o których mowa w artykuł 14(1)(b) lub (c) lub artykuł 16(1)(A) i
- były nadal objęte tą procedurą w dniu 1 stycznia 1993 roku,

przepisy obowiązujące w momencie objęcia towarów tą procedurą mają nadal zastosowanie do okresu, określonego w tych przepisach, w którym towary są nadal objęte tą procedurą.

2. Za import towarów w rozumieniu artykułu 7(1) uznaje się:

- (a) zakończenie procedury oraz usunięcie towarów spod procedury, o której mowa w artykuł 14(1)(c), którą zostały objęte przed 1 stycznia 1993 roku na warunkach określonych w ustępie 1;
- (b) zakończenie procedury oraz usunięcie towarów spod procedury, o której mowa w artykuł 16(1)(A), którą zostały objęte przed 1 stycznia 1993 roku na warunkach określonych w ustępie 1;
- (c) zakończenie operacji wspólnotowego tranzytu wewnętrznego rozpoczętej przed 1 stycznia 1993 roku we Wspólnocie dla celów dostawy towarów za wynagrodzeniem dokonanej przed 1 stycznia 1993 roku we Wspólnocie przez podatnika występującego w takim charakterze;
- (d) zakończenie operacji tranzytu zewnętrznego rozpoczętej przed 1 stycznia 1993 roku;

⁴⁰ Tłumaczenie tego artykułu zostało zachowane zgodnie z jego oryginalnym brzmieniem. W pozostałych artykułach ECU zostało, zgodnie z konwencją przyjętą w tłumaczeniu, zastąpione euro.

- (e) jakąkolwiek *nieprawidłowość lub wykroczenie*⁴¹ popełnione w trakcie operacji tranzytu zewnętrznego rozpoczętej na warunkach określonych w punkcie (c) lub jakiegokolwiek operacji wspólnotowego tranzytu zewnętrznego, o której mowa w punkcie (d);
- (f) wykorzystanie w kraju, przez podatnika lub osobę niebędącą podatnikiem, towarów dostarczonych mu przed 1 stycznia 1993 roku, na terytorium innego Państwa Członkowskiego, jeśli spełnione są następujące warunki:
- dostawa tych towarów korzystała ze zwolnienia lub mogła być objęta zwolnieniem zgodnie z artykułem 15(1) i (2),
 - towary nie zostały zaimportowane na terytorium kraju przed 1 stycznia 1993 roku.

Do celów stosowania punktu (c), wyrażenie „operacja wspólnotowego tranzytu wewnętrznego” oznacza wysłanie lub transport towarów w ramach procedury wspólnotowego tranzytu wewnętrznego lub na podstawie dokumentu T2 L lub wewnątrzwspólnotowego świadectwa przewozowego, bądź też wysłanie towarów pocztą.

3. W przypadkach, o których mowa w ustępie 2(a) do (e), miejscem importu, w rozumieniu artykułu 7(2), jest Państwo Członkowskie, na terytorium którego towary przestają być objęte procedurą, którą zostały objęte przed 1 stycznia 1993 roku.
4. W drodze derogacji od artykułu 10(3), import towarów w rozumieniu ustępu 2 niniejszego artykułu kończy się bez zaistnienia zdarzenia podlegającego opodatkowaniu, jeśli:
- (a) towary importowane są wysyłane lub przewożone poza Wspólnotę w rozumieniu artykułu 3;
- lub
- (b) przedmiotem importu, w rozumieniu ustępu 2(a), nie są środki transportu, a towary te wysyłane są lub przewożone do Państwa Członkowskiego, z którego zostały wywiezione, do ich eksportera;
- lub
- (c) przedmiotem importu, w rozumieniu ustępu 2(a), są środki transportu nabyte lub importowane przed 1 stycznia 1993 roku, zgodnie z ogólnymi warunkami opodatkowania obowiązującymi na rynku krajowym Państwa Członkowskiego, w rozumieniu artykułu 3, które nie zostały w związku z ich eksportem objęte jakimkolwiek zwolnieniem ani zwrotem podatku od wartości dodanej.

Warunek ten uznaje się za spełniony, jeśli środki transportu zostały użyte po raz pierwszy przed 1 stycznia 1985 roku lub jeśli kwota należnego podatku z tytułu importu jest niewielka.

TYTUŁ XVIIb. PRZEPISY PRZEJŚCIOWE W ZAKRESIE TOWARÓW UŻYWANYCH, DZIEŁ SZTUKI, PRZEDMIOTÓW KOLEKCJONERSKICH I ANTYKÓW

Artykuł 28o

1. Państwa Członkowskie, które 31 grudnia 1992 roku stosowały specjalne zasady opodatkowania w odniesieniu do dostaw używanych środków transportu realizowanych przez pośredników opodatkowanych inne niż określone w artykule 26a(B) mogą kontynuować stosowanie tych zasad w

⁴¹ ang. irregularity or offence

okresie, o którym mowa w artykule 28l, w zakresie w jakim są one zgodne lub dostosowane do następujących warunków:

- (a) zasady specjalne stosuje się wyłącznie do dostaw środków transportu, o których mowa w artykule 28a(2)(a) i które uznawane są za towary używane w rozumieniu artykułu 26a(A)(d), realizowanych przez pośredników opodatkowanych w rozumieniu artykułu 26a(A)(e) i podlegających opodatkowaniu według zasad specjalnych opodatkowania marży zgodnie z artykułem 26a(B)(1) i (2). Dostawy nowych środków transportu w rozumieniu artykułu 28a(2)(b) realizowane zgodnie z warunkami określonymi w artykule 28c(A) wyłączone są z zakresu stosowania tych zasad specjalnych;
 - (b) podatek należny od każdej dostawy, o której mowa w punkcie (a) równy jest kwocie podatku, który byłby należny, gdyby dostawy te podlegały opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej według zasad ogólnych, pomniejszonej o kwotę podatku od wartości dodanej, uznawaną za zawartą w cenie zakupu środków transportu przez pośrednika opodatkowanego;
 - (c) podatek, który uznawany jest za zawarty w cenie zakupu środków transportu przez pośrednika opodatkowanego obliczany jest według następującej metody:
 - ceną zakupu, jaką należy uwzględnić jest cena zakupu w rozumieniu artykułu 26a(B)(3),
 - przyjmuje się, iż cena zakupu zapłacona przez pośrednika opodatkowanego zawiera podatek, który byłby należny, gdyby dostawca pośrednika opodatkowanego opodatkował dostawę według zasad ogólnych,
 - stawką, jaką należy zastosować, jest stawka w rozumieniu artykułu 12(1) stosowana w Państwie Członkowskim, w którym znajduje się miejsce powstania obowiązku podatkowego z tytułu dostawy do pośrednika opodatkowanego, określone zgodnie z artykułem 8;
 - (d) podatek należny od każdej z dostaw, o których mowa w punkcie (a), określony zgodnie z przepisami zawartymi w punkcie (b), nie może być mniejszy od kwoty podatku, który byłby należny, gdyby dostawa ta podlegała opodatkowaniu według specjalnych zasad opodatkowania marży zgodnie z artykułem 26a(B)(3).
- Do celów zastosowania powyższych przepisów, Państwa Członkowskie mogą postanowić, iż w przypadku, gdyby dostawa podlegała opodatkowaniu według specjalnych zasad opodatkowania marży, marża ta nie mogłaby być niższa niż 10% ceny sprzedaży, w rozumieniu artykułu 26a(B)(3)⁴²;
- (e) pośrednik opodatkowany nie może na wystawianych przez siebie fakturach wyodrębniać kwoty podatku związanego z dostawami, do których stosuje on specjalne zasady;
 - (f) podatnikom nie przysługuje prawo do odliczenia od przypadającego do zapłaty podatku od wartości dodanej, podatku należnego lub zapłaconego w odniesieniu do używanych środków transportu dostarczonych im przez pośrednika opodatkowanego w zakresie, w jakim dostawa tych towarów przez pośrednika opodatkowanego podlega zasadom opodatkowania zgodnie z punktem (a);
 - (g) niezależnie od postanowień artykułu 28a(1)(a), wewnątrzwspólnotowe nabycie środków transportu nie podlega opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej, jeżeli sprzedający jest pośrednikiem opodatkowanym występującym w takim charakterze i nabywany używany środek transportu podlegał opodatkowaniu w Państwie Członkowskim wysyłki lub rozpoczęcia transportu, zgodnie z punktem (a);

⁴² W oryginalnym tekście angielskim: „within the meaning of B(3)”

(h) przepisów artykułu 28b(B) i 28c(A)(a) i (d) nie stosuje się do używanych środków transportu opodatkowanych zgodnie z punktem (a).

2. Niezależnie od postanowień przepisu zawartego w zdaniu pierwszym ustępu 1, Królestwu Danii przysługuje prawo stosowania specjalnych zasad opodatkowania określonych w ustępie 1(a) do (h) w okresie, o którym mowa w artykule 28l.
3. W przypadku zastosowania specjalnych zasad do sprzedaży w drodze aukcji określonych w artykule 26a(C), Państwa Członkowskie stosują te zasady również do dostaw używanych środków transportu realizowanych przez organizatora sprzedaży w drodze aukcji, występującego we własnym imieniu na rzecz pośrednika opodatkowanego, na podstawie umowy przewidującej zapłatę prowizji od sprzedaży tych towarów w drodze aukcji, w zakresie, w jakim dostawa używanych środków transportu, w rozumieniu artykułu 5(4)(c), realizowana przez tego drugiego pośrednika opodatkowanego podlega opodatkowaniu zgodnie z ustępami 1 i 2.
4. W przypadku realizowanych przez pośrednika opodatkowanego dostaw dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków dostarczonych mu na warunkach określonych w artykule 26a(B)(2), Republice Federalnej Niemiec przysługuje prawo, do dnia 30 czerwca 1999 roku, umożliwienia stosowania przez pośredników opodatkowanych zasad specjalnych dotyczących pośredników opodatkowanych albo opodatkowania według zasad ogólnych zgodnie z następującymi przepisami:

(a) do celów zastosowania specjalnych zasad dotyczących pośredników opodatkowanych do tych dostaw towarów, podstawę opodatkowania określa się zgodnie z artykułem 11(A)(1), (2) i (3);

(b) w zakresie, w jakim towary używane są na potrzeby prowadzonej przez niego działalności opodatkowanej zgodnie z punktem (a), pośrednik opodatkowany ma prawo do odliczenia od podatku przypadającego do zapłaty:

- podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego w odniesieniu do dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, które są lub zostaną mu dostarczone przez innego pośrednika opodatkowanego, jeżeli dostawa realizowana przez tego drugiego pośrednika opodatkowanego została opodatkowana zgodnie z punktem (a),
- podatku od wartości dodanej, który uznaje się za zawarty w cenie zakupu dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, które są lub zostaną mu dostarczone przez innego pośrednika opodatkowanego, jeśli dostawa realizowana przez tego drugiego pośrednika opodatkowanego podlegała opodatkowaniu zgodnie ze specjalnymi zasadami opodatkowania marży określonymi w artykule 26a(B), w Państwie Członkowskim, na terytorium którego znajduje się miejsce powstania obowiązku podatkowego w odniesieniu do tej dostawy, określone zgodnie z artykułem 8.

Prawo do odliczenia powstaje z momentem powstania obowiązku podatkowego w odniesieniu do dostawy opodatkowanej zgodnie z punktem (a);

(c) do celów zastosowania przepisów określonych w drugim tiret punktu (b), cenę zakupu dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, których dostawa przez pośrednika opodatkowanego podlega opodatkowaniu zgodnie z punktem (a) określa się zgodnie z artykułem 26a(B)(3), a podatek, który uznaje się za zawarty w tej cenie zakupu oblicza się zgodnie z następującą metodą:

- przyjmuje się, iż cena zakupu zawiera podatek od wartości dodanej, który byłby należny, gdyby podlegająca opodatkowaniu marża realizowana przez dostawcę była równa 20% ceny zakupu,
- stawką, jaką należy uwzględnić, jest stawka w rozumieniu artykułu 12(1), stosowana w Państwie Członkowskim, w którym znajduje się miejsce powstania obowiązku podatkowego w odniesieniu do dostawy, do której stosuje się specjalne zasady opodatkowania marży, określone zgodnie z artykułem 8;

- (d) w przypadku zastosowania ogólnych zasad opodatkowania do dostawy dzieła sztuki, przedmiotu kolekcjonerskiego lub antyku dostarczonego pośrednikowi opodatkowanemu przez innego pośrednika opodatkowanego i jeśli towary te opodatkowano zgodnie z punktem (a), pośrednik opodatkowany może odliczyć od podatku należnego podatek, o którym mowa w punkcie (b);
- (e) do tych dostaw towarów zastosowanie ma kategoria stawek, która miała zastosowanie w dniu 1 stycznia 1993;
- (f) do celów stosowania czwartego tiret artykułu 26a(B)(2), czwartego tiret artykułu 26a(C)(1) oraz artykułu 26a(D)(b) i (c), Państwa Członkowskie przyjmują, iż dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, opodatkowane zgodnie z punktem (a) stanowią dostawy opodatkowane zgodnie ze specjalnymi zasadami opodatkowania marży określonymi w artykule 26a(B);
- (g) w przypadku, gdy dostawy dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków opodatkowane zgodnie z punktem (a) realizowane są na warunkach określonych w artykule 28c(A), faktura wystawiona zgodnie z artykułem 22(3) powinna zawierać adnotację, iż zastosowano specjalne zasady opodatkowania marży określone w artykule 28o(4).

TYTUŁ XVIc. ŚRODKI PRZEJŚCIOWE MAJĄCE ZASTOSOWANIE W ZWIĄZKU Z PRZYSTĄPIENIEM DO UNII EUROPEJSKIEJ AUSTRII, FINLANDII ORAZ SZWECJI Z DNIEM 1 STYCZNIA 1995 R. ORAZ REPUBLIKI CZESKIEJ, ESTONII, CYPRU, ŁOTWY, LITWY, WĘGIER, MALTY, POLSKI, SŁOWENII I SŁOWACJI Z DNIEM 1 MAJA 2004 R.

Artykuł 28p

1. Dla celów stosowania niniejszego artykułu:

- „Wspólnota” – oznacza obszar Wspólnoty zgodnie z definicją w artykule 3 przed datą przystąpienia;
- **„nowe Państwa Członkowskie” oznacza terytorium Państw Członkowskich przystępujących do Unii Europejskiej z dniem 1 stycznia 1995 r. oraz z dniem 1 maja 2004 r., określone dla każdego z tych Państw Członkowskich w art. 3 niniejszej dyrektywy;**
- „rozszerzona Wspólnota” – oznacza obszar Wspólnoty zgodnie z definicją zawartą w artykule 3, po dacie przystąpienia.

2. W przypadku, gdy towary:

- zostały wprowadzone na obszar Wspólnoty lub obszar jednego z nowych Państw Członkowskich przed datą przystąpienia,
- i
- zostały objęte z chwilą wprowadzenia na obszar Wspólnoty lub obszar jednego z nowych Państw Członkowskich procedurą odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem z cła, jedną z procedur, o których mowa w artykule 16(1)(B)(a) do (d) lub podobną procedurą w jednym z nowych Państw Członkowskich,
- i
- były nadal objęte tą procedurą w dniu przystąpienia,

przepisy obowiązujące w momencie objęcia towarów tą procedurą stosuje się nadal do momentu zakończenia procedury po dacie przystąpienia.

3. W przypadku, gdy towary:
- zostały objęte, przed datą przystąpienia, wspólną procedurą tranzytu lub inną procedurą celną tranzytu,
 - i
 - były objęte tą procedurą w dniu przystąpienia,

przepisy obowiązujące w momencie objęcia towarów tą procedurą stosuje się nadal do momentu zakończenia procedury po dacie przystąpienia.

Dla celów pierwszego tiret, „wspólna procedura tranzytu” oznacza rozwiązania dotyczące transportu towarów objętych procedurą tranzytu pomiędzy Wspólnotą i krajami Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) oraz pomiędzy krajami EFTA, zgodnie z postanowieniami Konwencji z 20 maja 1987 w sprawie wspólnej procedury tranzytu.

4. Przyjmuje się, że jeśli wykazano, iż towary zostały dopuszczone do obrotu w jednym z nowych Państw Członkowskich lub we Wspólnocie, import towarów w rozumieniu artykułu 7(1) stanowi:
- (a) zakończenie procedury oraz usunięcie towarów spod procedury odprawy czasowej, którą zostały objęte przed datą przystąpienia na warunkach określonych w ustępie 2;
 - (b) zakończenie procedury oraz usunięcie towarów spod jednej z procedur, o których mowa w artykule 16(1)(B)(a) do (d) lub podobnej procedury, którą zostały objęte przed datą przystąpienia na warunkach określonych w ustępie 2;
 - (c) zakończenie jednej z procedur, o których mowa w ustępie 3, rozpoczętej przed datą przystąpienia w jednym z nowych Państw Członkowskich dla celów odpłatnej dostawy towarów dokonanej przed tą datą w tym Państwie Członkowskim przez podatnika występującego w takim charakterze;
 - (d) jakkolwiek nieprawidłowość lub wykroczenie popełnione w trakcie jednej z procedur, o których mowa w ustępie 3 na warunkach określonych w punkcie (c).
5. Przyjmuje się, że wykorzystanie po dacie przystąpienia, na obszarze Państwa Członkowskiego, przez podatnika lub osobę niebędącą podatnikiem, towarów dostarczonych mu przed datą przystąpienia, na obszarze Wspólnoty lub jednego z nowych Państw Członkowskich jest również importem towarów w rozumieniu artykułu 7(1), jeśli spełnione są następujące warunki:
- dostawa tych towarów korzystała ze zwolnienia lub mogła być objęta zwolnieniem zgodnie z artykułem 15(1) i (2) lub zgodnie z podobnym przepisem obowiązującym w nowym Państwie Członkowskim;
 - towary nie zostały zaimportowane do jednego z nowych Państw Członkowskich lub do Wspólnoty przed datą przystąpienia.
6. W przypadkach, o których mowa w ustępie 4, miejscem importu, w rozumieniu artykułu 7(3), jest Państwo Członkowskie, na terytorium którego towary przestają być objęte procedurą, którą zostały objęte przed datą przystąpienia.
7. W drodze derogacji od artykułu 10(3), import towarów w rozumieniu ustępu 4 i 5 niniejszego artykułu kończy się bez zaistnienia zdarzenia podlegającego opodatkowaniu, jeśli:
- (a) importowane towary są wysyłane lub przewożone poza obszar rozszerzonej Wspólnoty;
 - lub
 - (b) przedmiotem importu w rozumieniu ustępu 4(a) nie są środki transportu, a towary te są ponownie wysyłane lub przewożone do Państw Członkowskich, z których zostały eksportowane, do ich eksportera;

lub

- (c) przedmiotem importu w rozumieniu ustępu 4(a) są środki transportu nabyte lub importowane przed datą przystąpienia, zgodnie z ogólnymi warunkami opodatkowania obowiązującymi na rynku krajowym jednego z nowych Państw Członkowskich lub jednego z Państw Członkowskich Wspólnoty, które nie zostały w związku z ich eksportem objęte jakimkolwiek zwolnieniem ani zwrotem podatku od wartości dodanej.

Warunek ten uznaje się za spełniony w następujących wypadkach:

- **kiedy, w stosunku do Austrii, Finlandii oraz Szwecji, pierwsze użycie środka transportu miało miejsce przed 1 stycznia 1987 r.;**
- **kiedy, w stosunku do Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, pierwsze użycie środka transportu miało miejsce przed 1 maja 1996 r.;**
- **kiedy wysokość podatku należnego z tytułu importu jest nieznaczna.**

TYTUŁ XVII. KOMITET DO SPRAW PODATKU OD WARTOŚCI DODANEJ

Artykuł 29

1. Ustanawia się komitet doradczy do spraw podatku od wartości dodanej, zwany dalej „Komitetem”.
2. W skład Komitetu wchodzi przedstawiciele Państw Członkowskich oraz Komisji.

Przewodniczącym Komitetu jest przedstawiciel Komisji.

Komisja prowadzi obsługę administracyjną Komitetu.

3. Komitet działa w oparciu o własne zasady postępowania.
4. Oprócz zagadnień będących przedmiotem konsultacji zgodnie z niniejszą Dyrektywą, Komitet rozpatruje kwestie zgłoszone przez przewodniczącego, z jego własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego, które dotyczą stosowania przepisów Wspólnoty w zakresie podatku od wartości dodanej.

Artykuł 29a

Przepisy wykonawcze

Rada, działając jednomyślnie na podstawie propozycji Komisji, przyjmie środki niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszej Dyrektywy.

Tytuł XVIII. POSTANOWIENIA RÓŻNE

Artykuł 30

1. Rada, działając jednomyślnie na podstawie propozycji Komisji, może upoważnić każde z Państw Członkowskich do zawarcia z państwem trzecim lub organizacją międzynarodową umowy, **która może zawierać** odstępstwa od niniejszej Dyrektywy.
2. Państwo Członkowskie, które zamierza zawrzeć taką umowę, **prześle wniosek do Komisji** oraz przekaże **Komisji** wszelkie **niezbędne** informacje. **Jeśli Komisja uzna, że nie posiada wszystkich niezbędnych informacji, Komisja skontaktuje się z danym Państwem Członkowskim w ciągu dwóch miesięcy od otrzymania wniosku i określi dodatkowe informacje, jakie należy przekazać. Po otrzymaniu przez Komisję wszystkich informacji, jakie są jej zdaniem niezbędne do rozpatrzenia wniosku, Komisja prześle w terminie jednego miesiąca stosowne zawiadomienie do Państwa Członkowskiego, które złożyło wniosek oraz przekaże wniosek pozostałym Państwom Członkowskim, w języku, w jakim wniosek ten został sporządzony.**
3. **W ciągu trzech miesięcy od przesłania zawiadomienia, o którym mowa w ostatnim zdaniu ustępu 2, Komisja przedstawi Radzie stosowną propozycję lub, w przypadku odmowy wprowadzenia derogacji będącej przedmiotem wniosku – pismo zawierające przyczyny odmowy.**
4. **W każdym przypadku procedura określona w ustępie 2 i 3 zostanie zakończona w ciągu ośmiu miesięcy od otrzymania wniosku przez Komisję.**

Artykuł 31

Jednostka rozliczeniowa

1. Jednostką rozliczeniową stosowaną dla celów niniejszej Dyrektywy jest europejska jednostka rozliczeniowa (EUA) określona w Decyzji 75/250/EEC⁴³.
2. Przy przeliczaniu jednostki rozliczeniowej na waluty krajowe, Państwa Członkowskie mogą zaokrąglić kwoty wynikające z przeliczenia w górę lub w dół, nie więcej niż o 10%.

Artykuł 32

(skreślony)

Artykuł 33

1. Z zachowaniem pozostałych przepisów Wspólnoty, zwłaszcza przepisów dotyczących ogólnych zasad przechowywania, przemieszczania i kontroli towarów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, niniejsza Dyrektywa nie pozbawia Państw Członkowskich prawa do dalszego stosowania lub wprowadzenia podatków od umów ubezpieczeniowych, podatków od zakładów i gier hazardowych, podatków akcyzowych, opłat skarbowych, oraz ogólnie wszelkich podatków i opłat, które nie mają charakteru podatków obrotowych, pod warunkiem jednak, że podatki te i opłaty nie powodują w handlu pomiędzy Państwami Członkowskimi wymogów formalnych związanych z przekraczaniem granic.
2. Jakiegokolwiek odniesienie w niniejszej Dyrektywie do towarów podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym będzie miało zastosowanie do następujących produktów zdefiniowanych w obowiązujących przepisach Wspólnoty:

⁴³ W tłumaczeniu przyjęto, że wszystkie wartości określone pierwotnie w EUA zostaną podane w euro. Ze względu na specyfikę artykułu 31, jego treść została jednak przytoczona w brzmieniu oryginalnym.

- oleje mineralne,
- alkohole i napoje alkoholowe,
- *wyroby tytoniowe*⁴⁴.

TYTUŁ XIX. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 34

Począwszy od 1 stycznia 1982, Komisja co dwa lata przesyłać będzie Radzie, po konsultacjach z Państwami Członkowskimi, raport o stosowaniu wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w Państwach Członkowskich. Raport ten będzie przekazany przez Radę Parlamentowi Europejskiemu.

Artykuł 35

We właściwym czasie, Rada, działając jednogłośnie, na wniosek Komisji, po otrzymaniu opinii z Parlamentu Europejskiego i Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, oraz w zgodzie z założeniami wspólnego rynku, uchwali dalsze dyrektywy dotyczące wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, w szczególności w celu stopniowego ograniczania lub likwidacji odstępstw od systemu stosowanego przez Państwa Członkowskie, aby osiągnąć pełną zgodność krajowych systemów podatku od wartości dodanej i spełnić założenia określone w artykule 4 pierwszej Dyrektywy Rady z 11 kwietnia 1967 roku.

Artykuł 36

Uchyła się czwarty ustęp artykułu 2 i artykułu 5 pierwszej Dyrektywy Rady z 11 kwietnia 1967 roku.

Artykuł 37

Druga Dyrektywa Rady 67/228/EEC z 11 kwietnia 1967 roku o podatku od wartości dodanej traci moc w każdym Państwie Członkowskim z dniem wprowadzenia w życie przepisów niniejszej Dyrektywy.

Artykuł 38

Niniejsza Dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

⁴⁴ *ang.* manufactured tobacco.

ZAŁĄCZNIK A
LISTA CZYNNOŚCI STANOWIĄCYCH ROLNICZĄ DZIAŁALNOŚĆ PRODUKCYJNĄ

- I. Produkcja roślinna
 1. Ogólna produkcja rolnicza z uwzględnieniem uprawy winorośli
 2. Uprawa owoców (z uwzględnieniem oliwek) i warzyw, kwiatów oraz roślin ozdobnych, zarówno gruntowych jak i szklarniowych
 3. Produkcja grzybów, przypraw, nasion, sadzonek, materiałów szkółkarskich; prowadzenie szkółek
- II. Hodowla inwentarza
 1. Ogólna hodowla inwentarza
 2. Hodowla drobiu
 3. Hodowla królików
 4. Pszczelarstwo
 5. Hodowla jedwabników
 6. Hodowla ślimaków
- III. Leśnictwo
- IV. Rybactwo
 1. Rybołówstwo
 2. Hodowla ryb
 3. Hodowla małż, ostryg i innych mięczaków oraz skorupiaków
 4. Hodowla żab
- V. Jeżeli rolnik przetwarza, przy użyciu środków zwykle dostępnych w przedsiębiorstwie rolnym, leśnym lub rybołówstwa, produkty pochodzące zasadniczo z jego produkcji rolnej, przetwarzanie takie uznaje się również za produkcję rolną.

ZAŁĄCZNIK B
LISTA USŁUG ROLNICZYCH

Świadczenie usług rolniczych obejmuje usługi świadczone zwykle w ramach produkcji rolnej, a w szczególności:

- prace polowe, zbieranie i koszenie, młócenie, prasowanie w bele, zbieranie, prace żniwne, sianie i sadzenie
- pakowanie i przygotowywanie do sprzedaży, na przykład suszenie, czyszczenie, mielenie, dezynfekowanie, oraz kiszenie produktów rolnych
- przechowywanie produktów rolnych
- pielęgnacja inwentarza, hodowla, tuczenie
- wynajem, na cele rolnicze, sprzętu zwykle używanego w przedsiębiorstwach rolnych, leśnych lub rybołówstwa
- pomoc techniczna
- niszczenie chwastów i szkodników, opryskiwanie roślin i gleby
- obsługa sprzętu irygacyjnego i drenażowego
- obcinanie gałęzi, ścinanie drzew oraz inne usługi w zakresie gospodarki leśnej

ZAŁĄCZNIK C
WSPÓLNA METODA KALKULACJI

- I. Do celów obliczenia wartości dodanej dla wszystkich przedsiębiorstw rolnych, leśnych i rybołówstwa uwzględnia się następujące wartości bez podatku od wartości dodanej:
 1. wartość całkowitej produkcji końcowej, w tym spożycie własne farmerów w kategoriach „produkty rolne i zwierzyzna łowna” oraz „drewno nieobrobione”, o których mowa w punkcie IV i V poniżej plus rezultaty działalności przetwórczej, o których mowa w punkcie VI Załącznika A;
 2. wartość całkowitych zakupów niezbędnych do uzyskania produkcji, o której mowa w (1);
 3. wartość brutto wytworzonych środków trwałych w związku z działalnością wymienioną w Załączniku A i B.
- II. W celu obliczenia podlegających odliczeniu opodatkowanych zakupów i sprzedaży dokonywanej przez rolników ryczałtowych, zakupy i sprzedaż opodatkowaną na ogólnych zasadach odlicza się od wartości transakcji krajowych z uwzględnieniem tych samych czynników, o których mowa w ustępie I.
- III. Podatek od wartości dodanej dla rolników ryczałtowych odpowiada różnicy między wartością całkowitej produkcji końcowej, z wyłączeniem podatku od wartości dodanej zgodnie z punktem I(1) i całkowitą wartością zakupów, o których mowa w punkcie I(2) wraz z wartością brutto wytworzenia środków trwałych, o których mowa w punkcie I(3). Wszystkie te czynniki mają zastosowanie wyłącznie do rolników ryczałtowych.
- IV. PRODUKTY ROLNE I ZWIERZYNA ŁOWNA (*pominięto*)

(...)
- V. DREWNO W STANIE SUROWYM (*pominięto*)

(...)

ZAŁĄCZNIK D
WYKAZ RODZAJÓW DZIAŁALNOŚCI, O KTÓRYCH MOWA W ARTYKULE 4(5), AKAPIT TRZECI

1. Telekomunikacja
2. Dostawy wody, gazu, elektryczności i pary
3. Transport towarów
4. Usługi portów i portów lotniczych
5. Transport pasażerski
6. Dostawa nowych towarów wytworzonych na sprzedaż
7. Transakcje zawierane przez rolnicze agencje interwencyjne w zakresie produktów rolniczych, dokonywane zgodnie z przepisami dotyczącymi ogólnej organizacji rynku w odniesieniu do tych produktów
8. Organizowanie targów handlowych i wystaw
9. Magazynowanie
10. Działalność w zakresie reklamy i public relations
11. Działalność agencji turystycznych
12. Prowadzenie sklepów dla personelu, spółdzielni i stołówek zakładowych oraz podobnych placówek
13. Działalność instytucji radiowych i telewizyjnych inna, niż wymieniona w artyku 13(A)(1)(q).

ZAŁĄCZNIK E
TRANSAKCJE, O KTÓRYCH MOWA W ARTYKULE 28(3)(a)

1. *(skreślony)*
2. Transakcje, o których mowa w artykule 13(A)(1)(e)
3. *(skreślony)*
4. *(skreślony)*
5. *(skreślony)*
6. *(skreślony)*
7. Transakcje, o których mowa w artykule 13(A)(1)(q)
8. *(skreślony)*
9. *(skreślony)*
10. *(skreślony)*
11. Dostawy, do których stosuje się artykuł 13(B)(g) o ile realizowane są przez podatników uprawnionych do odliczenia podatku naliczonego przy nabyciu przedmiotowych budynków
12. *(skreślony)*
13. *(skreślony)*
14. *(skreślony)*
15. Usługi agentów turystycznych, o których mowa w artykule 26 oraz takie usługi agentów turystycznych, którzy występują w imieniu i na rzecz podróżnego, w zakresie imprez turystycznych organizowanych poza terytorium Wspólnoty.

ZAŁĄCZNIK F
TRANSAKCJE, O KTÓRYCH MOWA W ARTYKULE 28(3)(b)

1. Wstęp na imprezy sportowe
2. Usługi świadczone przez twórców, artystów, wykonawców, prawników i inne osoby wykonujące wolny zawód, inny niż zawód medyczny i paramedyczny, o ile nie są to usługi wymienione w załączniku B drugiej Dyrektywy Rady z 11 kwietnia 1967
3. *(skreślony)*
4. *(skreślony)*
5. Usługi telekomunikacyjne świadczone przez pocztę publiczną oraz dostawy związanych z nimi towarów
6. Usługi świadczone przez firmy pogrzebowe oraz usługi kremacji wraz ze związanymi z nimi towarami
7. Transakcje dokonywane przez niewidomych lub warsztaty dla niewidomych pod warunkiem, że zwolnienia te nie spowodują znaczącego pogorszenia warunków konkurencji
8. Dostawa towarów i usług do instytucji zajmujących się budową, planowaniem i utrzymaniem cmentarzy, grobów i pomników poległych
9. *(skreślony)*

10. Transakcje szpitali niewymienione w artykule 13(A)(1)(b)

11. *(skreślony)*

12. Dostawa wody przez organy publiczne

13. *(skreślony)*

14. *(skreślony)*

15. *(skreślony)*

16. Dostawa budynków i gruntu, o którym mowa w artykule 4(3)

17. Transport pasażerski

Transport towarów takich, jak bagaż lub pojazdy silnikowe towarzyszące pasażerom oraz świadczenie usług związanych z transportem osób objęte są zwolnieniem w zakresie, w jakim zwolniony jest sam transport pasażerski.

18. *(skreślony)*

19. *(skreślony)*

20. *(skreślony)*

21. *(skreślony)*

22. *(skreślony)*

23. Dostawa, przeróbka, naprawa, utrzymanie, czarter i wynajem samolotów, w tym zainstalowanego lub wykorzystywanego przez nie sprzętu, używanych przez instytucje państwowe

24. *(skreślony)*

25. Dostawa, przeróbka, naprawa, utrzymanie, czarter i wynajem okrętów wojennych

26. *(skreślony)*

27. Usługi agentów turystycznych, o których mowa w artykule 26 oraz usługi agentów turystycznych występujących w imieniu i na rzecz podróżnego, w zakresie imprez turystycznych organizowanych na terytorium Wspólnoty.

ZAŁĄCZNIK G PRAWO WYBORU ZASAD OPODATKOWANIA

1. Prawo opodatkowania, o którym mowa w artykule 28(3)(c) może być przyznane w następujących okolicznościach:

(a) w przypadku transakcji wymienionych w załączniku E:

Państwa Członkowskie, które stosują zwolnienie takich dostaw, lecz również przyznają prawo wyboru opodatkowania, mogą utrzymać to prawo.

(b) w przypadku transakcji wymienionych w załączniku F:

Państwa Członkowskie, które utrzymują przejściowo prawo zwolnienia takich dostaw, mogą przyznać podatnikom prawo wyboru opodatkowania.

2. Państwa Członkowskie udzielające prawa wyboru opodatkowania transakcji nieobjętych przepisami ustępu 1 mogą udzielić podatnikom prawa do kontynuowania obecnych zasad opodatkowania najpóźniej do końca trzeciego roku od daty wejścia w życie Dyrektywy.

ZAŁĄCZNIK H

WYKAZ TOWARÓW I USŁUG, KTÓRYCH DOSTAWA LUB ŚWIADCZENIE MOŻE BYĆ OBJĘTE
OBNIŻONYMI STAWKAMI PODATKU VAT

W celu dostosowania wymienionych niżej kategorii dotyczących towarów do przepisów krajowych, Państwa Członkowskie mogą stosować nomenklaturę scaloną w celu precyzyjnego określenia zakresu danej kategorii.

Kategoria	Opis
1.	Produkty spożywcze (w tym napoje z wyjątkiem napojów alkoholowych) dla ludzi i zwierząt; zwierzęta żywe, nasiona, rośliny i składniki przeznaczone zazwyczaj do wykorzystania w procesie przygotowywania produktów spożywczych; produkty przeznaczone zazwyczaj do wykorzystania jako dodatki do produktów spożywczych lub jako produkty zastępcze
2.	Dostawy wody
3.	Produkty farmaceutyczne stosowane zwykle do celów ochrony zdrowia, zapobiegania chorobom oraz leczenia ludzi i zwierząt, w tym produkty stosowane w zapobieganiu ciąży i ochronie sanitarnej
4.	Sprzęt medyczny, środki pomocnicze i przyrządy przeznaczone zazwyczaj do łagodzenia dolegliwości spowodowanych niepełnosprawnością lub leczenia niepełnosprawności, wyłącznie do osobistego użytku osób niepełnosprawnych, w tym naprawa takich towarów, oraz fotele samochodowe dla dzieci
5.	Przewóz pasażerów oraz ich bagażu
6.	Dostawa, w tym wypożyczanie przez biblioteki, książek (w tym broszur, ulotek i podobnych materiałów drukowanych, książek dla dzieci z obrazkami, do rysowania i kolorowania, nut drukowanych lub pisanych ręcznie, map i wykresów hydrograficznych lub podobnych), gazet i czasopism, innych niż materiały poświęcone w całości lub w znacznej części reklamie
7.	Wstęp na pokazy, do teatrów, cyrków, na targi, do parków rozrywki, na koncerty, do muzeów, ogrodów zoologicznych, kin, na wystawy i podobne wydarzenia oraz obiekty kulturalne. <i>Usługi transmisji radiowo-telewizyjnej</i> ⁴⁵
8.	Usługi świadczone przez pisarzy, kompozytorów i wykonawców lub należne im honoraria
9.	Dostawa, budowa, renowacja i przeróbka mieszkań udostępnionych w ramach polityki socjalnej
10.	Dostawy towarów i usług wykorzystywanych zwykle w produkcji rolnej, z wyłączeniem środków trwałych takich jak budynki lub maszyny
11.	Zakwaterowanie w hotelach i podobnych obiektach, w tym udostępnienie zakwaterowania w czasie wakacji oraz wynajem miejsc i przyczep kempingowych
12.	Wstęp na imprezy sportowe
13.	Udostępnianie obiektów i urządzeń sportowych
14.	Dostawa towarów i świadczenie usług przez organizacje uznane przez Państwa Członkowskie za organizacje charytatywne, zaangażowane w działalność dobroczynną lub działalność w zakresie ubezpieczeń społecznych, o ile dostawy te nie korzystają ze zwolnienia na podstawie

⁴⁵ ang. reception of broadcasting services

Kategoria	Opis
	artykułu 13
15.	Usługi świadczone przez zakłady pogrzebowe i usługi kremacji wraz z dostawami związanych z nimi towarów
16.	Świadczenie usług ochrony medycznej i stomatologicznej oraz leczenia metodą termiczną, o ile usługi te nie korzystają ze zwolnienia na podstawie artykułu 13
17.	Usługi świadczone w związku z oczyszczaniem ulic, wywozem i utylizacją nieczystości i odpadów, oczyszczaniem ścieków, niebędące usługami świadczonymi przez instytucje, o których mowa w artykule 4(5)

ZAŁĄCZNIK I DZIEŁA SZTUKI, PRZEDMIOTY KOLEKCJONERSKIE I ANTYKI

Dla celów niniejszej Dyrektywy:

(a) „dzieła sztuki” oznaczają:

- obrazy, kolaże i podobne płyty dekoracyjne, malowidła i rysunki, wykonane wyłącznie ręcznie przez artystę, inne, niż plany i rysunki do celów architektonicznych, inżynierskich, przemysłowych, komercyjnych, topograficznych lub podobnych, przedmioty ozdabiane ręcznie, scenografie teatralne, elementy dekoracji studyjnej malowane na płótnie (kod Nomenklatury Scalonej 9701),
- oryginalne sztychy, ryciny i litografie, będące odbitkami wykonanymi w ograniczonej liczbie w kolorze czarno-białym lub kolorowe otrzymanymi bezpośrednio z jednej lub kilku płyt, wykonanych w całości ręcznie przez artystę, niezależnie od rodzaju użytego materiału i sposobu ich wykonania, ale z wyłączeniem jakichkolwiek procesów mechanicznych lub fotomechanicznych (kod Nomenklatury Scalonej 9702 00 00),
- oryginalne rzeźby i posągi z dowolnych materiałów, jeśli są wykonane w całości przez artystę; odlewy rzeźbiarskie, których produkcja ograniczona jest do 8 egzemplarzy i odbywa się pod nadzorem artysty lub jego następców prawnych (kod Nomenklatury Scalonej 9703 00000); w sytuacjach wyjątkowych, w przypadkach określonych przez Państwa Członkowskie, limit 8 egzemplarzy może być przekroczony dla odlewów grup rzeźb wytworzonych przed 1 stycznia 1989,
- gobeliny (kod Nomenklatury Scalonej 5805 00 00) oraz tkaniny ścienne (kod Nomenklatury Scalonej 6304 00 00) wytworzone ręcznie na podstawie oryginalnych projektów artystów, pod warunkiem, że nie wytworzono więcej niż 8 egzemplarzy każdego z nich,
- pojedyncze egzemplarze ceramiki wykonane w całości przez artystę i podpisane przez niego,
- emalia na miedzi, wykonana w całości ręcznie, do 8 numerowanych egzemplarzy z podpisem artysty lub studia, z wyłączeniem biżuterii i artykułów ze złota i srebra,
- fotografie wykonane przez artystę, z odbitkami wywołanymi przez artystę lub pod jego nadzorem, podpisane i ponumerowane, wytworzone w liczbie nie większej niż 30 egzemplarzy, wszystkich rozmiarów i w różnych oprawach,

(b) „przedmioty kolekcjonerskie” oznaczają:

- znaczki pocztowe lub skarbowe, pieczęcie pocztowe, koperty pierwszego dnia obiegu, nie skasowana papeteria pocztowa i tym podobne, ofrankowane, lub nieofrankowane o ile nie są prawnym środkiem płatniczym i nie są przeznaczone do użycia jako prawny środek płatniczy (kod Nomenklatury Scalonej 9704 00 00),

- zbiory i elementy zbiorów z dziedziny zoologicznej, botanicznej, mineralogicznej, anatomicznej, historycznej, archeologicznej, paleontologicznej, etnograficznej lub numizmatycznej (kod Nomenklatury Scalonej 9705 00 00);

(c) „antyki” oznaczają przedmioty niebędące dziełami sztuki lub przedmiotami kolekcjonerskimi, starsze niż 100 lat (kod Nomenklatury Scalonej 9706 00 00).

ZAŁĄCZNIK J

<i>Opis towaru</i>	<i>Kod CN⁴⁶</i>
Cyna	8001
Miedź	7402 7403 7405 7408
Cynk	7901
Nikiel	7502
Aluminium	7601
Ołów	7801
Ind	ex 8112 91 ex 8112 99
Zboża	1001 do 1005, 1006: wyłącznie ryż nieprzetworzony, 1007 to 1008
Nasiona i owoce oleiste	1201 do 1207
Orzechy kokosowe, brazylijskie i nerkowca	0801
Inne orzechy	0802
Oliwki	0711 20
Ziarna i nasiona (zawiera nasiona soi)	1201 do 1207
Kawa, nie palona	0901 11 00 0901 12 00
Herbata	0902
Ziarno kawowe, całe lub łamane, surowe lub palone	1801
Cukier surowy	1701 11 1701 12
Kauczuk w formach podstawowych lub płytach, arkuszach lub taśmach	4001 4002
Wełna	5101
Produkty przemysłu chemicznego	rozdział 28 i 29
Oleje ropy naftowej (zawiera propan i butan; również ropa naftowa)	2709
Srebro	7106
Platyna (pallad, rod)	7110 11 00 7110 21 00 7110 31 00
Ziemniaki	0701

⁴⁶ CN (Combined Nomenclature) – Scalona Nomenklatura, zestawienie obejmujące towary oraz grupy towarowe w ujęciach występujących w obrotach z zagranicą i przyjmowanych w ewidencji i statystyce handlu zagranicznego a także dla potrzeb celnych

<i>Opis towaru</i>	<i>Kod CN⁴⁶</i>
Oleje i tłuszcze roślinne oraz zwierzęce, ich frakcje, rafinowane lub nie, ale nie modyfikowane chemicznie	1507 do 1515

ZAŁĄCZNIK K
LISTA USŁUG, O KTÓRYCH MOWA W ARTYKULE 28(6)

1. Drobne usługi naprawcze:
 - rowerów,
 - obuwia i wyrobów ze skóry,
 - ubrań i bielizny pościelowej (włącznie z cerowaniem i przeróbką).
2. Odnawianie i remont prywatnych nieruchomości mieszkalnych, wyłączając materiały, które stanowią znaczącą część wartości świadczonych usług.
3. Usługi mycia okien i sprzątania prywatnych gospodarstw domowych.
4. Usługi opieki domowej (np. pomoc i opieka nad dziećmi, osobami starszymi, chorymi lub inwalidami).
5. Usługi fryzjerskie.

ZAŁĄCZNIK L
PRZYKŁADOWY WYKAZ USŁUG ŚWIADCZONYCH DROGĄ ELEKTRONICZNĄ, O KTÓRYCH MOWA W ARTYKULE 9(2)(E)

1. Projektowanie i utrzymywanie stron internetowych, zdalne utrzymywanie i konserwacja oprogramowania i sprzętu.
2. Dostarczanie i aktualizacja oprogramowania.
3. Dostarczanie obrazów, tekstów i informacji oraz udostępnianie baz danych.
4. Dostarczanie muzyki, filmów i gier, w tym gier losowych i hazardowych, oraz relacji z wydarzeń politycznych, kulturalnych, artystycznych, sportowych, naukowych i rozrywkowych.
5. Usługi edukacyjne świadczone na odległość

Sam fakt komunikowania się usługodawcy z klientem przy pomocy poczty elektronicznej nie powoduje uznania usługi za usługę dostarczaną elektronicznie w rozumieniu ostatniego tiret artykułu 9(2)(e).